

1992 ஏப்ரல் 24]

9. சட்டமுன்வடிவு (ஆய்வு செய்தல்).

நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு, 1992.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் சட்டமுன்வடிவு, ஆய்வு செய்தல். 1992-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 20/1992). மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 20/1992) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

முற்பகல் 11-10.

10. விதி 110-ன்கீழ் கல்வி அமைச்சரின் அறிக்கை.

முன்னாள் தி.மு.க. ஆட்சியின்போது சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற அத்துமீறல்கள் மற்றும் முறை கேடுகள் குறித்து விசாரிப்பதற்காக கமிஷன் நியமிக்க அரசு எடுத்துள்ள முடிவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னர், பேரவை விதி 110-இன்கீழ் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கையை வைக்க அனுமதி கோரியுள்ளார். அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

*மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-ல் ஆட்சிக்கு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கருணாநிதி, தன்னுடைய இரண்டாண்டு கால ஆட்சியில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை, தனது கைப்பாவையாக ஆக்கிக் கொண்டு நடத்திய அத்துமீறல்கள், ஊழல்கள் பற்றி விசாரித்து அறிந்து, மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணர்கிறோம். பல்கலைக் கழக விதிகளுக்கு முரணாக முன்னாள் முதல்வர் கருணாநிதி, ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை முன்கூட்டியே தேர்ந்தெடுத்து, அவரை சிண்டிகேட் மூலம் பதிவாளராக பல்கலைக்கழகத்தின் மீது திணித்து, பல்கலைக் கழகத்தை தி.மு.க. கைப்பற்றியது. இது பல்கலைக்கழகத்தின் தன்னாட்சி உரிமையைப் பறிப்பதற்கு ஒப்பாகும். நடைமுறையில்

[1992 ஏப்ரல் 24]

திரு. வி. தண்டாயுதபாணி : 'டைம் லிமிட்'

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 110-லே வேண்டாம் (குறுக்கீடு) டைம் லிமிட் இவ்வளவுதான் என்பதை அறிவிக்கும் போது அறிவிப்பார்கள். இப்போது, அவைக்கு அந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அதாவது ஒய்வு பெற்ற முன்னாள் நீதிபதி அல்லது உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிப்போம் என்கிற செய்தியை அறிவித்திருக்கிறார்கள். மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் அடுத்துவரும்.

9. சட்ட முன் வடிவு [ஆய்வு செய்தல்]—தொடர்ச்சி.

நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு, 1992—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன் வடிவின் மீது விவாதம். திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1992, நிதியொதுக்க மசோதாவின் மீது, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக்கூறி விரும்புகிறேன். வருகிற 30-ஆம் தேதி, என்னுடைய தொகுதியான வாஸ்குளத்தில், மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ள விமான நிலையத்தை, துவக்குகின்ற அந்த விழா விலே கலந்துகொண்டு, துவக்கி வைப்பதற்கு வருகை தரவிருக்கிற தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சிதம்பரனார் மாவட்டத்தினுடைய மக்களின் சார்பாகவும், எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், வரவேற்பையும் இந்த நேரத்திலே முதன்முதலாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முற்பகல் 11-15

இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற 10 மாத காலத்திற்குள் ஏழை மக்களுடைய நல்வாழ்வின்காகவும், கிராமப்புறத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காகவும் பல மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களைத் தீட்டி, செயலாற்றி வருகின்றது. அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். என்ன நோக்கத்திற்காக இந்த அரசு திட்டங்களைத் தீட்டி, செயலாற்றி வருகின்றதோ அந்தத் திட்டங்கள் முழுமையாக மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தால்தான் அந்தத் திட்டங்கள் வெற்றி பெற்றதாகக் கருத முடியும். திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற பொறுப்பு அரசினுடைய கையிலே இருந்தாலும்கூட, அந்தத் திட்டங்களை செயலாக்குகின்ற பொறுப்பு அதிகாரிகளுடைய கையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகள் காரணமாகத் திட்டங்கள் முழுமையாக வெற்றி பெறுவதில்லை. ஆகவே, தவறு செய்கிற அதிகாரிகளைக் கண்காணிப்பதற்கு மாவட்ட அளவிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கண்காணிப்புக் குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்] [1992 ஏப்ரல் 24]

கடந்த இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக, கடுமையான நிதி நிலை நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ள இந்த நேரத்தில்கூட, 60 கோடி ரூபாய் இழப்பையும் பொருட்படுத்தாமல், ரேஷன் அரிசியினுடைய விலையைக் குறைத்தமைக்கு, தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களுக்கு எங்களது நன்றியினைக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அரசின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைய தினத்திலே ஒரு மாதத்திற்கு ரேஷன் கடையிலே 12 கிலோ அரிசிதான் விநியோகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சராசரியாக 5 நபர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு, ஒரு மாதத்திற்கு 60 கிலோ அரிசி தேவைப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள அரிசியை ஏழை எளிய மக்கள் வெளி மார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. வெளி மார்க்கெட்டிலே சென்றால், ஒரு கிலோ அரிசியின் விலை ஆறு ரூபாயிலிருந்து பத்து ரூபாய் வரை விற்பனைக் கொண்டிருக்கிறது. அரிசியின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இந்த அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான், அரிசியை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் லாபம் தேடிக் கொண்டிருக்கிற சில மக்கள் விரோத சக்திகளுடைய கையிலிருந்து இந்த அரசைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகம் தன்னிறைவு பெறவேண்டுமென்று நாம் எவ்வளவோ முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயத்திற்காக, விவசாயிகளின் நலனுக்காக, இலவச மின்சாரம், மானியத்தோடு உரங்கள், மானியத்தோடு விதைகள், குறைந்த வட்டியிலே கடன்கள், இவைகளைக் கொடுத்தாலும் கூட, நீர் வளத்தைப் பெருக்கா விட்டால், உணவு உற்பத்தியிலே நாம் முன்னேற முடியாது. கடந்த 20 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னதாக உணவு உற்பத்தியிலே தமிழகம் எந்த நிலையிலே இருந்ததோ அதே நிலையிலேதான் இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை உணவியல் வல்லுநர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனிமூத்தாறு அணை கட்டியபிறகு, கடந்த 20 ஆண்டு காலத்திலே ஏதாவது புதிய அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, நீர் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு கடந்த 20 ஆண்டுகளாக எந்தவித முயற்சிகளும் கடந்த கால அரசுகளால் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இப்போதுகூட, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அணைக்கட்டுகளில் இருக்கின்ற தண்ணீரைச் சேமித்து வைப்பதற்கு எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்குச் சமமாக மழைக் காலங்களிலே கடலிலே போய்ச் சேருகின்ற தண்ணீரைச் சேர்த்து வைத்தால் நிச்சயமாகத் தண்ணீர் உணவு உற்பத்தியிலே தமிழகம் தன்னிறைவு பெறுவதற்கான நிலைமையை நாம் உருவாக்க முடியும். புதிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்ட வேண்டும். தற்போது இருக்கின்ற குளங்களை மராமத்து செய்து, சிறிய சிறிய அணைகட்டுவதன் மூலமாக, உணவு உற்பத்தியைப்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்]

பெருக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். கடந்த 10 மாத காலத்திற்குள் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்களின் முயற்சியின் காரணமாக பின்னி, ஸ்டாண்டர்டு மோட்டர்ஸ் போன்ற தொழிற்சாலைகள் இன்றைய தினத்திலே திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மால்கோ தொழிற்சாலையையும் கூடத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-20

அதேபோன்று மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லில் பணியாற்றுகிற 2,500 தொழிலாளர்கள் மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில் எப்போது திறக்கப்படும் என்பதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லைத் திறப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தவறான தகவலை அரசுக்கு சிலர் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இன்றையதினம் மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லில் 130 தொழிலாளர்கள்தான் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் எஞ்சியுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மில்லை மறுபடியும் திறப்பதற்கு, முழுமையாக இயங்கச் செய்வதற்கு 6 கோடி ரூபாய் அரசு முதலீடு செய்தாலே போதும் என்பதைத் தொழிற்சங்கத்தினுடைய தலைவர்கள் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் அமைதி காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை அழைத்து அவர்களிடத்திலே கலந்து பேசி மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பக்கம் மூடிய ஆலைகளை அரசு திறந்துகொண்டிருக்கிறது. மறுபக்கம் தமிழகத்தில் தற்போது இயங்கிக் கொண்டிருந்த 34 கார்ப்பரேட் தொழிற்சாலைகளில் 23 தொழிற்சாலைகள் இன்றையதினம் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. 11 தொழிற்சாலைகள் மூடப்படக்கூடிய அபாய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் கார்ப்பரேட் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான மூலப்பொருளான சர்க்கோல் வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது, ஆனால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இதக்கு மதி செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. வெளி மாநிலங்கள் தடை செய்திருக்கின்றன. ஆகவே, மூலப்பொருளான சர்க்கோல் இன்றையதினம் கார்ப்பரேட் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிடைப்பதில் தடங்கல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்] [1992 ஏப்ரல் 24]

அண்டை மாநிலமான கேரளா மாநிலத்திலும் இந்தத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் இது முழுக்க முழுக்க மின்சாரத்தை நம்பித் தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்டென்ஸிவ் பவர் பிளான்ட்-ஆக அது இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இத்தொழிற்சாலைகள் 67 சதவீதம் மின்சாரத்தோடு இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில் யூனிட் ஒன்றுக்கு 71 பைசா என்ற ஆளவுக்கு மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பாண்டிச்சேரியில் 89 பைசாவுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் நமது தமிழகத்தில் ஒரு ரூபாய் 61 பைசர்விற்கு ஒரு யூனிட் மின்சாரத்திற்கு நாம் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இங்கேயுள்ள தொழிற்சாலைகள் ஒரு டன் உற்பத்தி செய்வதற்கும் கேரள மாநிலத்தில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் ஒரு டன் உற்பத்தி செய்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் 700 ரூபாய். ஆகவே தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகளுக்கு வெளி மாநிலத்திலிருந்து கார்ப்ரேட் இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே வியாபார ரீதியில் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கார்ப்ரேட் தொழிற்சாலைகள் அவர்களோடு போட்டி போட முடியவில்லை. ஆகவே மூடப்படுகின்ற நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிற கார்ப்ரேட் தொழிற்சாலைகள் தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிந்தபிறகு சிதம்பரனார் மாவட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த மாவட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 6 ஆண்டுக்காலம் ஆகியும் கூட இதுவரையில் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை. கேட்டால் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் நில ஆர்ஜிதம் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். வியாபார நோக்கத்தோடு வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் செயல்பட்டால் எப்படி நில ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அது தனியார் கட்டிடத்தில் இயங்கிவருகிறது. அவர்கள் மூலமாக அங்கே இருக்கின்ற வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் இலாபம் எதிர்பார்க்கிறார்களா என்பதை இந்த நேரத்தில் அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாமிரபரணி பாசனக் குளங்களில் 42,000 ஏக்கர் ஆய்க் கட்டுகள் நெல்லை - துட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் 46,000 ஏக்கர் ஆய்க்கட்டுகள் இருக்கின்றன. நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து சிதம்பரனார் மாவட்டம் பிரிந்தபிறகு மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டு, பாபநாசம் அணைக்கட்டு ஆகிய அணைத்

1992 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்]

முற்பகல் 11.25

கட்டுகள் நெல்லை - கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால் தண்ணீர் திறக்கின்ற அதிகாரங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவருக்கு வழங்கப்பட முடிகின்றன.

சிதம்பரனார் மாவட்டத்தினுடைய விவசாயிகள் தங்களுடைய வசாயத்திற்குத் தண்ணீர் தரவேண்டும் என்று சிதம்பரனார் மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே அணுகுகின்ற நேரத்திலே சிதம்பரனார் மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவர் நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கை கட்டி கையேந்தி நிற்கக்கூடிய நிலைமை இன்றையதினத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது, ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு தாமிரபரணி கோட்டத்திலே இருக்கின்ற செயற்பொறியாளர்களுக்கு முழுமையான அதிகாரத்தை வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேய்க் குளம், குட்டைக்குளம், ஓரம்பள்ளம் குளம் ஆகிய குளங்களிலே 2700 ஏக்கர் ஆயக்கட்டிலே உற்போது பயிரிடப் படுகின்ற 27 லட்சம் வாழைப் பயிர்கள் இன்றையதினத்திலே மகசூல் கொடுக்கின்ற இந்த நேரத்திலே கருகிய நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன, ஆகவே அந்த வாழைப்பயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு தண்ணீர் உடனடியாக கொடுப்பதற்கு இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று வாகைக்குளம் விமான நிலையத்திற்கு இன்றையதினத்திலே தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் தொடங்கி வைப்பதற்காக விமான நிலையத்திற்கு வருகைபுரிய இருக்கிறார்கள். விமான நிலையத்திற்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயிருந்து தாமிரபரணி தண்ணீர், சாயல்புரம் நகரப் பஞ்சாயத்து, பெருங்குளம் நகரப் பஞ்சாயத்து வழியாக, தூத்துக்குடியில் அமைய இருக்கின்ற மாவட்டத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவருடைய வளாகத்திற்கு கொண்டு செல்கின்ற இந்தத் திட்டத்திலே அது சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு 5½ கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டு. தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் டெக்னிக்கல் சேங்க்ஸ்ன் எல்லாம் இன்றையதினத்திலே வழங்கியிருக்கிறது, ஆகவே அரசைப் பொறுத்தமட்டிலே உடனடியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்த இந்த முதல்வர் அவர்களுடைய திருக்கரங்களாலே அதன் அடிக்கல் நாட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரனார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே நெல்லை மாவட்டத்திலேயிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பிறகு ஏதோ சிதம்பரனார் மாவட்டம் அதிக வளம் உடைய மாவட்டமாக

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்] [1992 ஏப்ரல் 24]

நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நெல்லை மாவட்டம் என்றாலே வறட்சி மாவட்டம் என்று அறிவிக்கிறார்கள் ஆனால் சிதம்பரனார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே ஏதோ வளமையான மாவட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிப்பது கிடையாது. ஓட்டப்பிடாரம் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அதே போன்று விளாத்திக் குளம் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அதே போன்று ஸ்ரீவைகுண்டம் தொகுதியிலே இருக்கின்ற கருங்குளம் ஊராட்சி ஒன்றியம் தூத்துக்குடி ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகள் எல்லாம் இன்றையதினம் மானாவாரிப் பிரதேசமாக, வறட்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆகவே சிதம்பரனார் மாவட்டத்தையும் வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நவ திருப்பதியில் உள்ளடங்கிய அருள் மிகு கள்ளபிரான் திருக்கோயில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அருள்மிகு கள்ளபிரான் திருக்கோயிலுக்கு திருப்பணி செய்வதற்கும் கோபுர திருப்பணி செய்வதற்கும் அரசு உடனடியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கட்டந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகாலமாக அங்கே கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்படவில்லை, அங்கு உடனடியாக கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே தாலுக்கா மருத்துவமனை இயங்கி வருகிறது. சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலேயிருந்து 20 படுக்கைகள் கொண்ட தாலுக்கா மருத்துவமனையாகத்தான் அது இயங்கி வருகிறது. தினசரி 500க்கு மேற்பட்ட புறநோயாளிகள் வந்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இதுவரையில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட அந்த தாலுக்கா மருத்துவமனையை உயர்த்தவில்லை, ஆக அரசைப் பொறுத்த மட்டிலே 50 படுக்கைகள் கொண்ட தாலுக்கா மருத்துவமனையாக உயர்த்தியாகவேண்டும் என்றும் புதிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்.

டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் பொற்கால முதல்வர். மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சி தெய்வத்தின் இரண்டாவது நிதிநிலை அறிக்கையின் சலுகைகள் தமிழக மக்கள் அனைவருக்கும் உயிர்காக்கும் மருந்துகள் போல் அமைந்திருக்கின்றன. எல்லா துறைகளிலும் முதல்வரின் சாதனை விளங்குகிறது.

1992 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்]

அவர் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும் ராசி நன்றாகத் தெரிகிறது, டாக்டர் புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியில்தான் சாதனைகள், அற்புதங்கள், வரலாறுகள், புரட்சிகள் நடந்தன என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் எதிர்க்கூறத்தில் எழுதுவார்கள் என்பது உறுதி.

வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தின் முழுமையான தண்ணீர் தேவையை நிறைவேற்ற பாலாற்றில் தண்ணீர் திறந்து விட கர்நாடக அரசை வலியுறுத்த வேண்டும் காவிரியைப் பெற்றுத் தந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க புரட்சி தேய்வம் இதற்கு உதவ வேண்டும். குடிநீர் தேவை, விவசாயத்தேவை இதனால் பூர்த்தி ஆகும், மாவட்டத்தில் உப்பு நீர் நல்ல நீராக மாறி வாய்ப்பு உண்டாகும்.

அது போல், பேரணாம்பட்டு தொகுதியில் பேரியமணியம் மலையாம்பட்டி, தஞ்சைக்குப்பம், வெங்கடசமுத்திரம் ஏரி, குளம் குட்டைகள் தூர் வாரப்படவேண்டும்.

(முற்பகல் 11.30)

தொழில் துறையில் பின் தங்கிய பகுதிகளாக வட்டங்களை அறிவிப்பதற்குப் பதிலாக ஒன்றியங்களை அறிவித்து ஒன்றியங்களை தொழில் துறையில் முன்னேற்றவேண்டும். ஊனமுற்றவர்கள் ஆதரவற்றவர்கள், பெண்கள் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும், வயது வரம்பு அனைவருக்கும் தளர்த்தப்படவேண்டும், அவ்வாறு தளர்த்தி வேலைவாய்ப்பு இல்லாத இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் அல்லது தொழில் ஆலோசனைகள் வழங்கி சுயவேலை வாய்ப்பு செய்து தரப்படவேண்டும், அரசு ஊழியர்கள் பணியில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் வழங்கப்படும் ரூ. 60,000-ஐ உயர்த்தி 2 லட்சம், 3 லட்சம் என்று வழங்கப்படவேண்டும். காரணம் அடிப்படை ஊழியர்களிலிருந்து ஐ.ஏ.எஸ், அதிகாரிகள் வரை ஒரே மாதிரியாக இத் தொகை இருப்பதால் அவர்களின் தேவை வழக்கை முறைகளை அனுசரித்து ஊழியர்களின் மாதச் சம்பளம் விரும்பும், ஆகிய அடிப்படையில் மாதம் ரூ. 100, ரூ. 500 என்று பிடித்தம் செய்யலாம். இதனால் அரசிற்கு செலிப்பும் உயரும், ஊழியர்களுக்கு சிரமமான நேரத்தில் உதவியும் கிடைக்கும், பேர்க்குவரத்துக் கழகங்களில் பொருட்கள் எடுத்துச்செல்ல வாங்குகிற கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும். கீரை, காய்கறிகள் போன்றவைகளுக்கு கட்டணம் குறைத்தால் விலையும் குறையும், விவசாயிகளுக்கு லாபமும் கிடைக்கும்.

கோவை, சேலம், மதுரை, திண்டுக்கல், கன்னியாகுமரி, போன்ற ஊர்களிலிருந்து திருப்பதி செல்பவர்கள் ஆம்பூர், பேரணாம்பட்டி, குடியாத்தம், சித்தூர் வழியாக சென்றால் நேரமும் கட்டணமும் குறையும். எரிபொருளும் சிக்கனமாகும். பாதையும் சீராகும்.

பேரணாம்பட்டி தொகுதியின் மற்ற தேவைகளான பத்ரபள்ளி அணைத்திட்டம், உதயந்திரம் கூட்டு குடிநீர் திட்டம், முன்னவாகம் பேரியவர்கம், துத்திப்பட்டு, தேவலாபுரம், வெங்கடசமுத்திரம் கூட்டுக் குடிநீர்த்திட்டங்கள் செயல்படுத்த வேண்டு

[டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்]

[1992 ஏப்ரல் 24]

பேரணாம்பட்டில் தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், காரணம் ஏராளமான தோல் தொழிற்சாலைகளும், மற்ற தொழில்களும் குடிசைப் பகுதிகளும் இருப்பதால் அந்தப் பகுதியில் தீயணைப்பு நிலையம் நிச்சயமாக நிரந்தரமாகத் தேவை, எனவே இதயதெய்வம் அவர்கள் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரணாம்பட்டில் சார் பதிவாளர் அலுவலகம் தேவை, ஏராளமான முஸ்லீம் பெண்கள் அங்கே வந்து சொத்துக்களை பதிகிறார்கள், இப்போது குடியாத்தத்திற்கு 18 கிலோ மீட்டர் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அங்கே பேரணாம்பட்டில் சார்பதிவாளர் அலுவலகம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று புரட்சித்தலைவி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரணாம்பட்டில் ஆதி திராவிடர் நடுநிலைப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்படவேண்டும், பேரணாம்பட்டிற்கு பிளஸ் 2-க்கும் மேல்பட்டி. வடசேரிக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-க்கும் தேர்வு மையம் அமைக்கப்படவேண்டும். தொழில் கல்விப் பயிற்சி நிலையம் பேர்ணாம்பட்டிற்குத் தேவை. காரணம் ஏராளமான தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள், விவசாயிகளின் குழந்தைகள் அங்கே மற்ற பயிற்சிப் பள்ளிகளில் படிப்பதால் அங்கே தொழில் கல்விப் பயிற்சிப் பள்ளி தேவை, ஒரு கல் லூரிகூட அங்கே இல்லை. பேரணாம்பட்டில் தோல் தொழிற்பேட்டை தேவை. தோல் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு சலுகைகள் தேவை. காரணம் பேரணாம்பட் தொகுதியிலுள்ள தொழில் அதிபர்கள் வறுமை நிலையில் இருப்பவர்கள், அந்த வகையில் தோல் தொழிலுக்கு வரியைக் குறைத்தமைக்காக அனைவரும் புரட்சித்தலைவி அவர்களுக்கு நன்றி காட்டுகிறார்கள் பாலாற்றில் வாணியம்பாடிக்கும் அகரம்சேரிக்கும் இடையில் பச்சைசூப்பம் கேட் அருகில் தண்ணீர் தேக்கிவைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். இதனால் ஆம்பூர் குடிநீர்த் தேவையும் பூர்த்தியாகும். நிலத்தடி நீரும் உயரும். பேரணாம்பட் தொகுதியில் விவசாயத்திற்கு நீர் தேவை. மற்றும் நிலத்தடி நீர் உயரவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். உப்பு நீர் நல்ல நீராக மாறவும் இதனால் வழி ஏற்படும்.

தொகுப்பு வீடுகள் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஆண்டிற்கு 500 வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும், கிராமங்களில் மருத்துவர்கள் தனியார் மருத்துவமனை நடத்த ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து தரப்பட வேண்டும். அதேபோல் ஒவ்வொரு பிரைமரி சுகாதார நிலைய மருத்துவர்களுக்கும் மோட்டார் சைக்கிளும், பெண் மருத்துவர்களுக்கு சிறிய மோட்டார் சைக்கிள்களும் தரப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் கேம்போவதற்கும், அவசர சிகிச்சைக்காகச் செல்வதற்கும் உதவியாக இருக்கும்.

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் ஜி. பரந்தாமன்]

ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வளர்ச்சிக்காக கரும்புச் சக்கையைப் பயன்படுத்தி காகித தொழிற்சாலை அமைக்கப்படவேண்டும். கரும்பு உற்பத்தி ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு கடன் உதவி வழங்கப்படவேண்டும், விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் தங்கநலக கடன் தரப்படவேண்டும். தற்போது அவை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விவசாயிகள் யாருக்குமே கடன் உதவ முன்வரவில்லை என்ற காரணத்தால் அரசே அவர்களை தத்து எடுத்து உதவிடவேண்டும். பேரணாம்பட்டி தொகுதியில் காய்சுறி உற்பத்தியை ஊக்கப்படுத்தி, கிராம விவசாயிகளின் போருளாதாரம் ஊக்கப்படுத்தப்படவேண்டும். சாவல்துறையினருக்கு உதவியாக திருவழாச் சாலங்களில் மற்றும் போக்குவரத்து நெரிசல் நேரங்களில் என்.சி.சி. மாணவர்களை ஈடுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இந்த மாணவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும்போது முன்னுரிமை தரலாம்.

வனத்துறை மூலம் மரங்கள் நட ஏற்பாடு செய்து வன வளத்தை உயர்த்தவும், வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். பேரணாம்பட்டில் பல மாணவர்கள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பேரணாம்பட்டில் இருக்கிற பல பிரச்சினைகளை பல தேவைகளை நீண்டகாலமாக இருப்பவைகளை இந்த புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியில்தான் உதவிகள் செய்து பூர்த்தி செய்யப்படும் உதவிகள் கிடைக்கும் என்று அங்குள்ள அனைவரும் நம்புகிறார்கள். ஆகவே வேலைவாய்ப்பு, தொழில் வளர்ச்சி, வன வளம் அகியவற்றிற்கு பேரணாம்பட்டி தொகுதிக்கு முன்னுரிமை தந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்தை நான் கூற விழைகின்றேன். இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதும் வறட்சி துவங்கி, குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, பல இடங்களில் ஏழை எளிய மக்கள் பல மமல் துரத்திற்கு அப்பால் சென்று தண்ணீர் கொண்டுவரும் அபாய நிலைமை இருக்கிறது.

முற்பகல் 11-35

அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக வறட்சிப் பகுதிகளை யெல்லாம் சுணக்கிட்டு குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் மூலமாக பல இடங்களிலே பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடிய குட்டைகளில் தண்ணீர் சாப்பிட்டு இன்றைக்கு பல்வேறு இடங்களிலே காலரா நோய் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலேகூட இன்றைய தினம் எனக்கு தகவல் அனுப்பப்பட்டிருப்பதிலே குளத்து தண்ணீரை எடுத்து சாப்பிட்டதன் மூலமாக 13 பேர்களுக்கு மேலாக காலரா நோய் ஏற்பட்டு இன்றைய தினம் அவர்கள் அரசு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப் பட்டதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு கடிதம் எழுதி எனக்கும் அதனுடைய நகலை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று தமிழகத்திலே ஏறட்சி நிலைமைகளை உடனடியாக போக்குவதற்கு அரசு ஒரு துரிதமான நடவடிக்கையை எடுக்கச் சொல்லி நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் குடிநீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதில் அரசு அலட்சியம் காட்டாமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பேரல் தண்ணீர் சுமார் 6 ரூபாயிலிருந்து எட்டு ரூபாய் வரையிலும் விற்பனை செய்யக்கூடிய அபாய நிலைமையை தொடர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அந்த தண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்குவதற்காக பட்டுக்கோட்டை-வேதாரண்யம் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்திற்கு முன்னாள் முதலமைச்சர் மரியாதைக்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்தபோது கால்நாட்டு விழா நடத்தப்பட்டது. சுமார் ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக செலவிடப்பட்டது. ஆனால் அந்த திட்டம் இன்றைய தினம் கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றி கடலோரப் பகுதியில் இருக்கின்ற வேதாரண்யம், திருத்துறைப்பூண்டி, முத்துப்பேட்டை, தலைஞாயிறு போன்ற பகுதிகளுக்கு நீங்கள் தண்ணீர் வழங்க வேண்டும். அந்த பகுதியிலே ஆழ்குழாய் கிணறு போட்டாலும் உப்பு நீர் தான் கிடைக்கிறது. நல்ல நீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே பல மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று தண்ணீர் கொண்டு வரக்கூடிய அபாய நிலைமை எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமையாகும்.

நேற்றைய முன் தினம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வருமானத் தின் அடிப்படையில் அரிசி வழங்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதற்குப் பிறகு அந்த வருமான அடிப்படையிலான திட்டத்தை ரத்து செய்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கிலோவிற்கு 50 பைசா என்கிற அளவில் விலையைக் குறைத்து, அதனால் அரசாங்கத்திற்கு 60 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்ற அறிவிப்போடு இன்றைய தினம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழையெளிய மக்கள் வாங்கி சாப்பிடக் கூடிய அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்கு வழங்கப்படுவதாக அறிவித்தார்கள். ஆனால் சமீபத்திலே அரசாங்கத்துச் சென்றபோது அந்த இரண்டு ரூபாய் அரிசி வழங்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

கப்பலில்லை. மிகச் சன்ன இரக அரிசி ரூ. 3.50 விலையுள்ள அரிசிதான் கிடைக்கிறதே தவிர ஏழையெளிய மக்கள், அன்றாடம் உழைக்கக் கூடிய மக்களுக்கு இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கி சாப்பிடக்கூடிய மக்களுக்கு அந்த அரிசி கிடைக்கவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயிகள் நெல்லை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திற்கு உணவு உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கையை காலை நம்பியுள்ள அந்த தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் அரிசியை வாங்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சம்பள சலுகைகள் எல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தேவை. அறிவியுங்கள். ஆனால் தஞ்சை, நாகப்பட்டினம்—காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில் பத்து இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாத காலம் பணியாற்றி விட்டு மற்ற காலங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைகளை கண்க்கிலே எடுத்துக்கொண்டு மாற்று வேலைத் திட்டத்தை இந்த நேரத்திலே அறிவிக்க நீங்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு ஏதாவது ஒரு வருமானத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால், மீனவ மக்களுக்கு மீன் பிடிக்க முடியாத காலங்களில் நீங்கள் நிவாரணம் வழங்குவதைப் போல விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நீங்கள் நிவாரணம் வழங்க, அவர்கள் வேலையின்றி ஓய்வாக இருக்கும் நேரத்தில் நிவாரணம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. விசுவநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் பேசுகின்றபோது அவருடைய பகுதியில் சாதாரண அரிசி வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். எல்லா இடங்களிலும் இதுவரை இரண்டு கிலோ வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த மாதத்திலிருந்து 4 கிலோவாக அதை அதிகப்படுத்தி கொடுக்க இருக்கிறோம். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து எந்த இடத்திலும் இரண்டு கிலோ கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் வரவில்லை. அப்படி ஏதாகிலும் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கொடுக்காமல் இருந்தால், அதைச் சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1992 ஏப்ரல் 24]

(முற்பகல் 11-40)

திரு. ஜி பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. நடவடிக்கை இல்லாததால்தான் சொன்னேன். ஆகையால் இந்த 2 ரூபாய் அரிசி கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக, அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையை நம்முடைய அரசு கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு இங்கே உத்கரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைய தினம் வெளிநாட்டினுடைய அபாயங்கள் தமிழகத்திலேயும் இந்தியாவிலேயும் ஊடுருவி இருந்தாலும் அதை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், உள்நாட்டில் எடுத்துக் கொண்டோம் என்று சொன்னால், ஆங்காங்கு பல்வேறு கொலைகள் நடக்கின்றன; கொள்ளைகள் நடக்கின்றன; திருடுகள் நடக்கின்றன; வழிப்பறி கொள்ளைகள் நடக்கின்றன. காவல் துறையினரே துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தக்கூடிய அபாய நிலைமை இன்றைய தினம் இருக்கிறது. இத்தையெல்லாம் எடுத்து உள்நாட்டினுடைய அமைதியை ஏற்படுத்தி மக்கள் அமைதியாக வாழ நீங்கள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய அமைச்சரின்னுடைய சவனத்திற்கு இன்றைக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு சிறப்புத் திட்டம் மூலமாக—நீங்கள் ஆராய்ந்து பாருங்கள், சரியாக இருந்தால் செய்வதற்கு முயற்சி எடுங்கள்—ஒரு 100 ஏக்கருக்கு 10 ஏக்கர் கொண்ட ஒரு குளத்தை அமைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீர் ஊற்றை பாதுகாக்க முடியும். விவசாயத்துக்கு தண்ணீர் இல்லாத காலங்களில் அந்த நீரை விவசாயத்துக்கு பயன்படுத்த முடியும். அந்த நீர்வளத்தின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் ஈட்ட முடியும். அதேபோன்று பல்வேறு பயிர்களை செய்வதாலும், ஊடு பயிர்களை செய்வதாலும் அவற்றின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கிட்டும். எனவே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் 100 ஏக்கருக்கு ஒரு இடத்திலே 10 ஏக்கர் கொண்ட குளங்களை அமைத்தால் அங்கே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரமாகத் தீர்வு காண்பதோடு, கடும் மழையின் போது அந்த மழைத் தண்ணீர் கடலுக்கு செல்வதைத் தடுக்க, அதேபோல் வெள்ளை காலங்களில் வரக்கூடிய தண்ணீரை பாதுகாத்து வைப்பதற்கு அது ஒரு உயர்ந்த திட்டமாக அமையும்.

1992 ஏப்ரல் 24)

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

அரசு பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, அந்தத் திட்டத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்து செய்தால் தஞ்சை, காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு, அதே நேரத்தில் அரசுக்கு வருமானம் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோன்று, இன்றைக்கு தஞ்சை, காயிதே மில்லத் மாவட்டங்களில் தனியாரிடம் சாலைகளை விடுவதாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கிற கிராமப்புற சாலைகள், அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற சாலைகள் பள்ளமும் படுகுழியும் நிறைந்து மோசமான சாலைகளாக மாறி இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளை செப்பணிடுவதற்கு நீங்கள் ஒரு தற்காலிகமான நடவடிக்கையை எடுங்கள். தனியார்கள் எப்போது அந்த பணிகளை துவங்கப் போகிறார்கள் என்பது எங்களுக்கு தெரியவில்லை. இன்றைக்கு போக்குவரத்து கூட மிகவும் குறைக்கூடிய நிலைமையிலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சாலைகள் மிக படுமோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத் திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தொகுதி குறித்து நான் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பதெல்லாம், திருத்துறைப்பூண்டியில் இருக்கிற ஒரு தாலுக்கா அரசு மருத்துவமனை பற்றி. அங்கே 13 மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவமனைக்கு போதுமான கட்டிட வசதி கிடையாது. மருத்துவர்கள் கூட அங்கே சென்று தங்களுடைய தொழிலை நடத்துகிறார்களே தவிர, அரசு மருத்துவமனையிலே இருந்து பணியாற்றுவதில்லை. யார் அந்த மருத்துவமனைக்கு சென்றாலும், அங்கே இருக்கக்கூடிய மருத்துவர்கள் 'இங்கே மருந்துகள் கிடையாது; மாத்திரைகள் இல்லை; நீங்கள் தனியார் மருத்துவமனைக்கு சென்றுவிடுங்கள்' என்று சொல்லி அனுப்பக்கூடிய ஒரு அபாயகரமான நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தஞ்சைக்கும் நாகைக்கும் செல்லக்கூடிய ஒரு அபாயகரமான நிலை இருக்கிறது. நான் தொடர்ந்து நம்முடைய அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு இதை கொண்டு வந்தபோதிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைக் களைய உடனடியாக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதாக அறிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை இல்லை. நான் சமீபத்தில் கூட, தாலுகா மருத்துவமனையில் அப்படி ஒரு நிலைமை இருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறேன். ஒரு மருத்துவர்கூட டீட்டி நேரத்தில் அங்கே

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[1992 ஏப்ரல் 24]

இல்லாத ஒரு நிலைமை இருந்தபோது, நான் நாகப்பட்டினத்தில் இருக்கிற தலைமை மருத்துவருக்கு தந்தி மூலமாகவும், தொலைபேசி மூலமாகவும் தெரிவித்து இருக்கிறேன். இது வரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11.45

அதேபோன்று ஒரு வழிப் பாதையாக இருப்பதை இரு வழிப் பாதையாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். முன்னால் இருந்த அரசு அதற்கு ரூ. 42 லட்சம் நிதியை ஒதுக்கி அந்த மாற்று வழிப் பாதைகளுக்கு அவர்கள் வித்திட்டு இருந்தார்கள். நம்முடைய அ.தி.மு.க. அரசு வந்த பிறகு அந்த பணிகள் நடைபெறாமல் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த பணிகளையும் உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். அங்கே வேளாங்கண்ணி, நாகூர் போன்ற மிகப் பெரிய கோயில் தலங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இராமநாத புரத்தில் இருந்தும், திருநெல்வேலியிலிருந்தும் அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய சுற்றலாப் பயணிகள் ஆயிரக் கணக்கான வாகனங்களில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு வழிப்பாதையாக இருக்கிற காரணத்தால் திருத்துறைப்பூண்டி நகரில் இருக்கிற ஒரு குறுகிய பாலம் இடிந்த நிலையில் இருக்கிறதால்—தற்சமயத்தில் வேலை செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது இடிந்து விட்டால் மிகப் பெரிய போக்குவரத்து பாதிப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அந்தப் பணிகளை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று துறைக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல வெள்ளையர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அரசு உயர் நிலைப் பள்ளி, இன்றைய தினம் 1,200-க்கு மேலே அதிலே மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியில் பல்வேறு இடிபாடுகள் ஏற்பட்டு பல்வேறு இடங்கள் இடிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதனுடைய போட்டோ காபிகளை எடுத்து நேரடியாகக் கொடுத்து இருக்கிறேன். அந்தப் பள்ளி மாணவர்கள் மர நிழலில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் அச்சப் படுகிறார்கள். குழந்தைகளை அந்தப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு பெற்றோர்கள் கூட இன்றைக்கு யோசிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது நடந்து முடிந்த தேர்வுகளை கூட மாணவர்கள் வெளியில் இருந்து எழுதக் கூடிய நிலைமை இருந்திருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியை பழுது பார்த்து, மாணவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தி. சாத்தையா.

திரு. தி. சாத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நிதியொதுக்க மசோதாவில் எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். கடந்த பட்ஜெட்டில் 40 விடுதிகளை ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு திறக்க இருப்பதாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதில் ஒன்றை எனது மாபெரும்மான காம ராசர் மாவட்டத்திற்கு அளித்தது மட்டுமல்லாமல், எனது இராஜபாளையம் தொகுதியில் ஜமீன் கொல்லகொண்டான் கிராமத்தில் திறக்க ஆணையிட்டதற்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர் வகுப்பில் ஒருவர் இறந்து விட்டால் ஈமக் கிரியைக்கு கொடுத்து வந்த உதவித் தொகையை ரூ. 100- விருந்து ரூ. 200 ஆக உயர்த்தி ஆணையிட்டதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ஆதி திராவிட இன மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியான இராஜபாளையம் ஒரு பெரிய நகரம். அங்கே கல்லூரி, பாலிடெக்னிக் இருந்தும், ஆதிதிராவிடர் துறையில் நடத்தப்படும் கல்லூரி எதுவும் இல்லை. கல்லூரி மாணவர் விடுதியும் அங்கே இல்லை. எனவே, இவ்வாண்டு ஆரம்பிக்க இருக்கும் 30 விடுதிகளில் ஒரு விடுதியை இராஜபாளையத்தில் அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் சுந்தரராஜபுரத்தில் இந்தத் துறையால் நடத்தப்படும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று உள்ளது. இந்த ஊரிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஆதிதிராவிடர் மேல் நிலைப் பள்ளி இல்லாததால் வயதுக்கு வந்த பெண்கள் பல கிலோ மீட்டர் நடந்து சென்று படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. ம. சின்னசாமி தலைமை)

குறிப்பாக பல கிலோ மீட்டர் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், ஒவ்வொரு வீட்டிலும், பெண்கள் படிப்பை அதோடு நிறுத்தும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, சுந்தரராஜபுரத்தில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல் நிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்தி தர ஆணையிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியின் கடைசி எல்லையில் அமைந்துள்ள சொக்க நாதம்பட்டியில் வீட்டில்லாத ஏழை மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் 44 வீட்டு மனைகள் வழங்க ஏற்கெனவே 4 (1) அறிவிக்கை வெளியிட்டும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததால் அந்தப் பகுதி மக்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே, கூடிய விரைவில் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. தி. சாத்தையா]

[1992 ஏப்ரல் 24]

ஆதி திராவிடர் நலத் துறையில் கடந்த மூன்றாண்டு களுக்கு மேலாக துணை இயக்குநர்—டெபுடி டைரக்டர்—பணியிடமும், வட்டார உதவி இயக்குநர்—ரீஜினல் அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர்—பணியிடமும் நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. முக்கியமான இந்த இரண்டு பதவிகளும் நிரப்பப்படாமல் இருப்பதால் இந்தப் பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வியின் தரம் உயர வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, விரைவில் இந்த இரண்டு பதவிகளையும் நிரப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறையில் கிட்டத்தட்ட 1,222 பள்ளிகள் இருந்தும் ஒரு கல்லூரி கூட எங்கும் அமைக்கப்படவில்லை. நானு முழுமையும் அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடிக் கொண்டாடும்படிக்கும் இந்நிலையில், ஆதி திராவிடர் நலத் துறைமூலமாக கல்லூரி என்ற இராஜபாளையம் நகரில் திறுவி, அதற்கு அன்னாரது பெயரைச் சூட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முற்பகல் 11.50.

இவ்வாண்டு முதல் 10ஆம் வகுப்பு மற்றும் 12ஆம் வகுப்பு படிக்கும் ஆதி திராவிடர் நலப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மாதிரி வினா விடை அச்சிட்டு வழங்கியது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே போல், பொதுப் பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும், ஜெனரல் ஸ்கூல்களில் படிக்கும் ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கு இதை அச்சிட்டு அளித்தால் அந்த மாணவர்களும் பயன்பெறுவார்கள் என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது ஆதி திராவிடர்களுக்கு என 18 சதவீதம் ஒதுக்கீடு பழங்குடியினருக்கு 1 சதவீதம் ஒதுக்கீடும் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த ஒதுக்கீடு மக்கள் தொகை அடிப்படையை ஒட்டியே உள்ளது. அதாவது தமிழ்நாட்டில் ஜனத்தொகையில் 13.35 சதவீதம் ஆதி திராவிடர் என கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் உள்ளது. எனவே, இம்மக்கள் தொகை அடிப்படையில் வழங்கப்படும் ஒதுக்கீட்டை, புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியில் சற்று உயர்த்தி அளித்தால், இம்மக்களுக்கு இப்பொற்கால ஆட்சியில் அளிக்கும் பரிசாக அமையும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, ஆதி திராவிடர்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை 25 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டில் உள்ளது போல், பல்வேறு துறைகளில், ஏ, பி, சி என்று கேட்டகரிகள் உள்ளன. அவற்றில் 18 சதவீதம் இடம் நிரப்பப்படாமல் உள்ளன. தகுந்த நபர்கள் கிடைக்காவிட்டால் அந்த இடங்களில் டைரக்ட் ரெக்ரூட்மெண்ட் மூலமாகவோ, புரமோசன் மூலமாகவோ, அல்லது எஸ்.சி. கிரூஸ்டியன் மூலமாகவோ, அந்த காலி இடங்கள் அனைத்தையும், புரட்சித் தலைவியின் பொற்கால ஆட்சியில் இந்த பேக்-லாக் முழுவதையும் நிரப்ப வேண்டுமென்று

1992 ஈப்ரல் 24]

[திரு. தி. சாத்தையா]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை, கொள்கையை உருவாக்கும் தமிழகச் செயலகத்திலேயே இருக்கிறது என அறிகிறேன். இந்த நிலைமை புரட்சித் தலைவியின் பொற்கால ஆட்சிக் காலத்திலே மாற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு அறிஞர் அண்ணா ஆட்சிக் காலத்தில் உதவித் தொகையும் தங்கப் பதக்கமும் வழங்க திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஜாதி பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கும் நோக்குடன், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பிற சமூகத்தில் மணம் புரிந்தால், அது கலப்புத் திருமணம் என அங்கீகரித்து ஆணையிடப்பட்டது. ஆனால் முன்பு இருந்த தி.மு.க. அரசு அதை மாற்றி முன்னேறிய வகுப்பினரும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரும் மணம் முடித்தாலே அது கலப்புத் திருமணம் என ஆக்கிவிட்டார்கள். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க தம்பதிகளில் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்தால் மட்டுமே அது கலப்புத் திருமணம் என அங்கீகரிக்க ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 3 ஆயிரம் கிராமங்கள் un touchability prone area அதாவது சென்கிடிஸ் வில்லேஜஸ் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், கிராமங்களில் ஜாதிக் கலவரம் ஏற்படுகிறது. சாரணம் அரிசன மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகள் அரசால் முழுமையாக இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. உதாரணமாக மயானப் பாதை, குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி, பள்ளிக்கூடங்கள், மின் வசதி போன்றவைகள் கிராமங்களுக்கு அப்பால் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் வசிக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பல இடங்களில்—இந்த வசதிகள் இல்லை. இந்த மக்கள் வசதிகளை நாடிப் போகும்போது, மேல்குடி மக்களோடு மோதல் ஏற்படுகிறது, இதைத் தவிர்க்க எல்லா அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலும் அடிப்படை வசதிகளை முழுமையாக, ஒரே ஆண்டுகளுக்குள் அரசு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தென் ஆற்காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சி, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் பல பகுதிகளில், இக்கலவரங்கள் இதனால் ஏற்படுகின்றன.

அதைப் போல, Government of India Special Component Plan என்று ஒரு திட்டத்தை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வகுத்து, அதை மாநிலங்கள் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று ஆண்டுதோறும் அறிவுறுத்தப்படுகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான மாநிலங்கள், குறிப்பாக தமிழகம் இதனை இதுவரை செய்யவில்லை. எனவே, நமது புரட்சித் தலைவியின் பொற்கால ஆட்சிக் காலத்தில், இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதாவது ஒவ்வொரு இலாக்காவிற்கும் ஒதுக்கப்படும் பட்ஜெட் தொகையில் அரிசன மக்களுக்கு 18 சதவீதம் செலவிட வேண்டும்

[திரு. தி. சாத்தையா]

[1992 ஏப்ரல் 24]

என்பது இதன் நோக்கம். ஆனால், நம்முடைய இலாக்காக்கள் இதனை ஒதுக்குவதும் இல்லை, அரிசன மக்களுக்கு செலவு செய்வதாக கணக்கு மட்டும் காண்பிக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

உதாரணமாக குடிநீர் வசதிக்காக அரசு சுமார் 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால், அதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 20 கோடியாவது செலவிட வேண்டும் என்பது விதி. ஆனால் பெரும்பாலான இடங்களில் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் கேஸ்ட் இந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. அரிசனப் பகுதிகளில், வசதியே இல்லாத இடங்களில் அமைப்பதில்லை. எக்ஸ்டன்சன் ஆப் பைப்புகளும் இல்லை. சில இடங்களில் ஆழ் குழாய் கிணறுகள் போடாததால், அவர்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி தகுந்தபடி கிடைப்பதில்லை.

அதே போல் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் இந்த அரிசன மக்களுக்குச் செய்து தரப்பட வேண்டும். அடுத்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், கல்விக் கூடங்கள் அனேகமாக மேல்குடி மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் தான் கட்டப்படுகின்றன, பல இடங்களில், குறிப்பாக இந்த untouchability procedure களில் அரிசன மாணவர்கள் சென்று அங்கே படிப்பது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது,

முற்பகல் 11-55

பட்ஜெட்டிலே மட்டும் இந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு தரும் செலவை 18 சதவீதம் என்று கணக்கில் காட்டுகிறார்கள், ஆனால் இன்று வரை உண்மை நிலை வேறாக இருக்கிறது, அதை இன்று புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு கண்டு அதை சரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதே போல கால்நடை பராமரிப்பு மருத்துவ நிலையங்கள், கிராமங்களை இணைக்கும் சாலைகள் போன்ற இந்தக் கணக்கில் கேஸ்ட் இந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்கள் வரை தான் சாலைகள் போடப்படுகின்றன, ஆனால் அரிசன மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் சாலைகள் போடப்படுகின்றன என்று கணக்கு மட்டும் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் சில இடங்களில் போடப்படுவது இல்லை, எனவே இந்த அரசு அந்த நிலையை மாற்றி இனி வரும் ஆண்டுகளில் எல்லாத் துறைகளிலும் பொதுத் திட்டங்களை அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் அமைக்கும்படி உத்திரவிட வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவி அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதாவது பள்ளிக் கூடங்கள், மருத்துவ நிலையங்கள், குடிநீர் மேல்நிலைத் தொட்டிகள் போன்றவைகளை அந்த பகுதியில் அமைத்து அதன் மூலம் இதர மக்கள் அங்கு வந்து பயன் பெற வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏழைகள் ஆகியவர்களுடைய வருட வருமானம் இப்போது ரூ.6,400 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை அடிப்படையாக கொண்டு தான் அவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. தி. சாத்தையா]

கொடுப்பது, தாட்கோ கடன் கொடுப்பது போன்ற வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றன. ஆனால் இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, எனவே மத்திய அரசு நிர்ணயித்து இருப்பது போல நம்முடைய அரசும் இதனை ரூ. 6,400-லிருந்து 12 ஆயிரம் ஆக உயர்த்த வேண்டுகிறேன், அதே போல கல்வி உதவித் தொகை பெற மைய அரசு ரூ. 24 ஆயிரமாக நிர்ணயித்து இருக்கிறது, ஆனால் நம்முடைய அரசு 12 ஆயிரமாக நிர்ணயித்து இருக்கிறது, அதனையும் ரூ. 24 ஆயிரமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாட்கோ நிறுவனம் அதற்கு மைய அரசு அளிக்கும் உதவித் தொகையைக் கொண்டு தான் இயங்கி வருகிறது, சமார் வருடத்திற்கு அவர்கள் ரூ. 15 முதல் 16 கோடி வரை பல்வேறு பொருளாதார மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், ஆனால் தமிழக அரசு இது வரை எந்த தனித் திட்டமும் கொடுக்கவில்லை, அதனால் தனியாக மைய அரசு கொடுக்கும் தொகைக்கு ஈடாக சமமான தொகையை கொடுத்து அந்த தாட்கோ நிறுவனத்தின் மூலம் பல மேம்பாட்டு திட்டங்களை செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக தாட்கோ மூலம் இந்த வேலைகளை செய்தால் அவர்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு, குடும்ப ஹவுஸிங் போன்றவைகளை செக் பண்ணுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ம. சின்னசாமி) :
அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். எம். எஸ். அபுல் ஹசன்,

திரு. எம். எம். எஸ். அபுல் ஹசன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்றைக்கு பேசிய விஷயங்களில் பாக்கி விஷயங்களை இன்று பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

மறைந்த நமது மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து பள்ளி வாசல்கள் மற்றும் தர்காக்களை சீர் செய்யும் பொருட்டு 1984-85 ஆம் ஆண்டில் வக்ஃப் போர்டுக்கு ரூபாய் ஒரு கோடி வழங்கினார்கள், ஆனால் பின்னர் வந்த அரசு அதனை ரூபாய் 3 லட்சமாக குறைத்து விட்டது, எனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதனை உயர்த்தி ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் பத்து லட்சமாக வழங்க வேண்டும் என்று தமிழக முஸ்லீம் களின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

நமது தமிழக அரசு உல்மாக்களின் பென்ஷன் வயதை 60 என்று நிர்ணயம் செய்து உள்ளது, ஆனால் விண்ணப்பத்தில் 70 வயது என்று இருந்தால் தான் அந்த விண்ணப்பத்தையே

[திரு. எம். எம். எஸ். அபுல்ஹசன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். எனவே இந்த அரசு 60 வயது என்று போடப்பட்டிருக்கிற அனைத்து விண்ணப்பங்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். உதாரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிராம்பட்டணத்தில் ஜம்மா பள்ளி என்ற ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் முன்னால் இருந்த அந்த வாரியத்தின் தலைவர் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் நேரிடையாக அந்த நாட்டாண்மையை அழைத்து பேசியிருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு அனுமதி கொடுத்து, அந்தப் பள்ளியை கட்ட வேண்டாம் என்ற நிலைமையை கோரட்டிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு வக்ஃப் வாரிய அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியைக் கட்டுவதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு வக்ஃப் போர்ட் அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி முதலமைச்சர் அவர்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அது சம்பந்தமாக நேற்றைக்கு நானும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். சிங்காரம் அவர்களும் நம் முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி முதல் மந்திரி அவர்களிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. இந்தப் பள்ளியில் 500 ஆண்டுகளாக ஒரே தொழுகை மட்டும் நடத்தி வந்தார்கள். அதையும் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் 100 பேரைப் பிரித்து, வேறு ஒரு இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நிச்சயம் செய்யவிடாமல் அந்த மக்களின் நன்மையையும், ஒற்றுமையையும் கருதி, அங்கேயே நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும், மாண்புமிகு வக்ஃப் போர்ட் அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டு, என்னுடைய அன்பு வேண்டுகோளாக விடுத்து, அதை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பகல் 12-00

இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் இடம்தான் மையத்துக் கொல்லை, அதாவது மயானம். அது தமிழகத்தில் 800 உள்ளது. அதற்குச் சுற்றுச் சுவர்கள் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இந்த அரசு மையத்துக் கொல்லைகளுக்கு சுற்றுச் சுவர் கட்டுவதற்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து நாகப்பட்டினம்—காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் உள்ள நாகூர் தர்காவுக்கும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏர்வாடி தர்காவுக்கும், காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் உள்ள முத்தப்பேட்டை தர்காவுக்கும் ஏராளமான பக்தர்கள் ஐாதிமத பேதமின்றி அனைவரும் வந்து வேண்டுதல் செய்து

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எம். எம். எஸ். அபுல் ஹசன்]

வருகிறார்கள். அவ்வாறு வரும் பக்தர்களுக்கு அடிப்படை வசதியாக குடிநீர், கழிப்பிடம் ஆகியவைகளை அவசியம் செய்து கொடுக்கும்படி இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏர்வாடி தர்காவுக்கு ஏராளமான பக்தர்கள் வருவதால் பொது மக்களிடமிருந்து அரசுக்கு அதிகமான ரெனின்யூ, பணம் வருவதால், ஏர்வாடியை ஒரு நகரியமாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அது இந்த அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. எனவே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு வலிப் வாரிய அமைச்சர் அவர்களும் ஏர்வாடியை ஒரு நகரியமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் மொத்தம் 6,100 பள்ளி வாசல்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் பல பள்ளிகள் சீர் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இவற்றைச் சீர்படுத்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், வலிப் போர்டுக்கு போதிய நிதியை வழங்க வேண்டுகிறேன். இந்தப் பேரவையில் எங்கள் சமுதாய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக வைத்துள்ள அனைத்துக் கோரிக்கைகளையும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு வலிப் போர்ட் அமைச்சர் அவர்களும் நிச்சயமாக செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இங்கே எனக்குப் பின்னால் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இதையே பேசுகிறீர்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இருப்பதோ 2, 3 பேர்கள்தான். வெளியிலே எங்களைப் பார்த்து, எங்களுடைய சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்கிறாய் என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதனால்தான் பேசுகிறேன். எனக்கு எல்லா மக்களும் சமம். இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட குடும்பம் எங்கள் குடும்பம் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெளியிலே போனவுடன் என்னுடைய சமுதாய மக்கள் கேட்பதால் அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறு யாரும் இதை எடுத்துச் சொல்வதில்லை. அதனால்தான் நான் பேசுகிறேன் என்று உண்மையை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டின் விஷயத்தில் நான் பின்தங்கியவன் அல்ல. 10 முறை சிறை சென்றவன். சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு, இந்த ஒரு முறைதான் இந்த சேரில் அமர்கிறேன் என்றால் நான் தியாகம் செய்தேன் என்பதும் ஒரு காரணம் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதன் காரணமாக ஒன்றை வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். நான் முன்பு சொன்னது போல 500 ஆண்டுகளாக இருந்த அந்த நிலைமையை

[திரு. எம். எம். எஸ். அபுல் ஹசன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பிரித்துவிடாமல் ஒற்றுமையாக இருக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை முதல்வர் அவர்களும் மாண்புமிகு வக்ஃப் வாரிய அமைச்சர் அவர்களும் நிச்சயமாக செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-05

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். நாகூர் மீரான் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்த பள்ளிவாசலை புதுப்பிப்பதற்கு கொடுக்கப்பட்டு வருகின்ற கிராண்டின் மூலம் மையத்து கொல்லைகளுக்குத் தடுப்புச் சுவர் எழுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே மையத்து கொல்லைகளுக்கு தடுப்புச் சுவர் எழுப்புவதற்கும் இந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே போல இன்றைக்கு நமது ஒப்பற்ற டாக்டர் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் கூட மையத்து கொல்லைகளுக்கு எங்கேனும் தடுப்புச் சுவர் எழுப்ப வேண்டும் என முறையாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மூலம் விண்ணப்பிக்கப்படுமானால், இந்த அரசு அதற்குரிய நிதியை ஒதுக்கும் என தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய பொருளாதாரத்தை வளர்க்கின்ற ஒரு முக்கியமான கருவியாக நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவு அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறுமை, வேலையின்மை, விலைவாசி உயர்வு ஆகிய இம்மூன்றும் பொருளாதாரத்தில் மிகப்பெரிய பிரச்சினைகளாக இருக்கின்றன. இந்திய நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிற்கும் குறிப்பாக இவை பற்றி அரசு தனி அக்கறை செலுத்த வேண்டிய தருணம் இது. இந்திய அரசே விலைவாசி குறையும் என்று எதிர்பார்த்தும் கூட இந்த ஆண்டு முதல் குறையும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. 13.6 சதவீதம் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் அதை இந்த ஆண்டிலே 8 சதவீதமாக குறைப்பதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மத்திய ரிசர்வ் வங்கியினுடைய தலைவர் வெங்கடரமணன் அவர்கள் கூட பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கின்றார். ஆகையினாலே தமிழ்நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை ஓர் நல்ல ஆரோக்கியமான சூழ்நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்கு இந்த அரசு பாடுபட வேண்டும். பாஷிட்டிவ்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஆஸ்பெக்ட்ஸ் என்று பார்க்கின்றபோது இன்று மணி மார்க்கெட் நன்றாக இருக்கிறது. தொழில் முனைவர்கள், வணிகர்கள் செலவழிப்பதற்கு அல்லது முதலீடு செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை முழு அளவிலே அரசு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல அரசு என்று பார்க்கின்றபோது அது தனது வரவு செலவு திட்ட கொள்கைகளின் மூலமும் ஓர் நல்ல நிலைமையை உருவாக்கலாம். ஒரு காலத்தில் பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றால் அது வளர்ச்சியைக் குறிக்கும் என்ற கருத்து இருந்தது. ஆனால் இப்போது உபரி வரவு-செலவுத் திட்டம் போட்டு வரிகளை குறைக்கக் கூடிய நிலைமை உலகத்தில் உண்டாகி வருகிறது. ஆகையினால் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சரிக்கட்டுவது, பேலன்ஸை பண்ணுவது என்பது இன்று எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கொள்கையாகும், பேலன்ஸு பட்டு ஜெட். அந்த வகையில் வருகின்றபோது மார்ச் மாதத்தில் முடிந்த பட்ஜெட்டுக்கு அத்தகைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்த அரசு அனுப்பியதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாரா 220-ல் கூடுதலாக நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும் என்ற நம் கோரிக்கையை மத்திய அரசு அதன் நிதி நிலைமை சற்று மேம்பட்டு இருக்கும் இந்த நேரத்திலாவது தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கும்

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

என்று நம்புகிறோம். நடப்பாண்டில் நிதி உதவி தொகுப்பு ஒன்று அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே— பேக்கேஜ் அளிஸ்டென்ஸ்—நம்முடைய திட்டவட்டமான வேண்டுகோளாகும், அப்பொழுதுதான் நடப்பாண்டின் இறுதியில் ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறை சரிக்கட்டப்பட முடியும். அத்தகைய நிதி உதவி கிடைக்கும் என நம்புகிறோம் என்று அறிவித்து இருந்தார். அந்த நிதி உதவி கிடைத்து இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-10

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சரிக்கட்டுவது என்று சொல்லுகிறபோது ஆங்கிலத்திலே சொல்லப் போனால் the Budget must be balanced by controlling expenditure rather than boosting Taxes.

“ஆகாறு அளவிட்ட தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை”

என்றார் வள்ளுவர். வருமானத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற வரி இனங்களையும், வருவாய் இனங்களையும், பெருக்குவதற்குப் பதிலாக செலவினங்களைக் குறைக்கின்ற வகையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி சொல்லுகிறபோது எதற்கெடுத்தாலும் இல்லை என்று சொல்லவேண்டும் என்பதல்ல. பிரயோகிப்பதில்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

it is important to have a sense of priorities. எவை தேவையான செலவுகள், எவை எவை தேவையற்ற செலவுகள் என்று பார்த்து தேவையான செலவுகளைச் செய்யவும் தேவையற்ற செலவுகளைக் குறைக்கவுமான ஒரு முகாந்திரத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கையாள வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் இதை செய்கிறபோது நிதி அமைச்சருக்கு சொல்லுவது “A nice guy will have to become beastly” என்று இருக்கிறது. ரொம்ப நைசாக இருந்தால் இதெல்லாம் நடக்காது, கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். (குறுக்கீடு) ‘Beastly’ என்பதை அப்படியே சொல்லக்கூடாது, அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) அதாவது கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்கவேண்டும். அது இங்கிலீஷில் சரியாக இருக்கும், தமிழில் சரியாக வராது. ஆகையினாலே நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுவது, செய்கிற செலவினங்களில் தேவையற்ற செலவுகள் என்று உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால்,

“தாமேயும் இன்புறார், தக்கார்க்கும்
நன்று ஆற்றார்” என்றார்.

தகுதி உடையவர்களுக்கு அந்த உதவி போய்ச் சேர வேண்டும். எந்த எந்த வகையில் அரனுடைய உதவிகள், சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றனவோ, அவை பொருளாதார கொள்கையின் மூலம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஏழை, எளிய, சாதாரண மக்களுக்கு பயன்படுகின்ற அந்த வகையில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, மற்ற சலுகைகளை எல்லாம் பார்த்து அவைகளை எல்லாம் ரத்து செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய அனாவசியமான செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழைகளைப் பொறுத்தவரையிலே கூட, give the poor real choices about, where they live, how their children are educated and above all how they can start earning again; give them hope. ஏழைகளின், அவர்களுடைய குடும்ப நிலைகளைப் பார்த்து, அந்த குடும்பத்தை அவர்கள் எந்த அளவிலே நல்லமுறையிலே நடத்த வேண்டும், தன்னுடைய பிள்ளைகளை வளர்க்க வேண்டும், தன்னுடைய வருவாயை பெருக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்குரிய திட்டங்களைப் போடுகின்ற அந்தத் தன்மையில் இருக்க வேண்டும், அதைத்தான் இந்திய அரசு கூட சேப்பிட்டு நெட் என்று சொல்லுகிறது. ஆகையினாலே அந்த சேப்பிட்டு நெட் பெரிதாக ஆக்கிக்கொண்டே போவார்களானால் செலவுகள் அதிகமாகிக் கொண்டே போகுமானால், வருவாய் வருவதற்காக வரிகளையும் உயர்த்திக்கொண்டே போவோமானால் அதனால் விலைவாசி உயரும். அப்படி விலைவாசி உயருகிறபோது ஏழ்மை பெருகும், ஆகையினாலே செலவுகளை எந்த எந்த வகைகளிலே குறைக்க வேண்டுமோ அவற்றைக் குறைக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த அரசு செலவுகளை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1992 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு செலவு செய்கிறபோது சிலவற்றுக்கு முன்னுரிமைக் கொடுத்து செலவு செய்ய வேண்டும் என்பது ஏற்க வேண்டிய ஒன்றுதான். இப்போது செலவுகள் என்று கடந்த 40 ஆண்டு காலமாக நாம் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபோது பொதுத்துறை முதலீடு என்பது ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. ஆக இப்போது புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை என்ற நிலையை நாம் எடுக்கின்ற நேரத்திலே அந்த தனியார் முதலீடு செய்கின்ற அந்த செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தனியார் செய்யாத, செய்ய முடியாத நிலையில் அரசாங்கம் அந்தச் செலவை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் பொதுத் துறையா? தனியார் துறையா? என்ற விவாதம் கடந்த ஒரு வருட காலமாகவே எல்லா மட்டங்களிலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய மேற்கு வங்க முதல்வர் திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள் கூட போக்குவரத்துத் துறையை ஏன் தேசியமயம் ஆக்கவில்லை என்று கேட்கப்பட்டபோது இதைவிட முன்னுரிமைப் பெற்ற செலவுகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவேதான் நான் தேசியமயமாக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நமக்கு ஒரு பாடங்களாக, படிப்பினையாக வைத்து பார்க்கிறபோது நாம் பொதுத் துறையிலே முதலீடு செய்வதைக் குறைத்து ஏழகளை பாதுகாக்கின்ற வகையில் முன்னுரிமைக் கொடுப்பது என்கிற முறையில்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அரசு கடந்த 8 மாத காலமாக செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் பணிவிடப்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 12-15

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் மூலம் பாதிக்கப் படுகின்றவர்கள் என்கின்ற பகுதியினருக்கு மட்டும் உதவி செய்வதால் போதுமானது என்பதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். பொதுத் துறை, தனியார் துறை முதலீடு என்பது வேறு விவாதம். ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கை இன்னதற்கு வந்துவிட்டது. அதை இனிமேல் மாற்ற முடியும் என்கின்ற நிலை இல்லை. இந்திய அரசு அறிவித்து செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதனுடைய விளைவாக விலைவாசி உயருகிறது, வேலையில்லாத தண்டாட்டம் வளரும், வறுமை அதிகமாகும். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அப்படித்தான் இருக்கும் என்று மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே அப்படி பாதிக்கப்பட்ட பிரிவினருக்கு அவர்களை அண்டயர்ஸ் கண்டுபிடித்து, compassionate and Individualistic”

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1992 ஏப்ரல் 24]

அதைப்பார்த்து, அதை மட்டும் செலவு செய்தால் அதிக செலவாகாது, செலவைக் குறைப்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, வேறு அல்ல. ஆகையினாலே அரசாங்கம் செலவுகளைச் செய்கின்றபோது அத்தகைய முன்னுரிமையைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் திட்டக் கமிஷனோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்ததாக பத்திரிகையிலே பார்த்தோம், அதற்கான பைனான்சிங் எப்படி? இந்திய அரசு எவ்வளவு முதலீடு உதவி தருகிறார்கள். மாநில அரசு எவ்வளவு நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்கப்போகிறது? கொடுக்கின்ற மானியங்களை ஏதாவது மாநில அரசு ரத்து செய்யப் போகிறதா என்கின்ற விவரங்களை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டக் குழுவைப் பொறுத்தவரையிலே எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஏழு லட்சத்து 97 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்று அளவிட்டு, பொதுத்துறைக்கு 4 இலட்சம் கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதில், இந்திய அரசு 2 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் கோடி ரூபாயும், மாநிலங்களுக்கு ஒரு இலட்சத்து 80 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்றும் அவர்கள் தீர்மானித்து இருக்கிறார்கள். எனக்கு கிடைத்திருக்கிற தகவல், திட்டக் குழுவின்மைய நிதி ஆதாரங்கள் என்ன என்பதை இந்திய அரசின்மைய அமைச்சகமே இன்னும் தெரிவிக்கவில்லை என்பதும் ஆகையினாலே திட்டக் குழு எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்க முடியாமல் தவிக்கின்றார்கள் என்றும் அறிகின்றேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தப் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை வந்துவிட்டதன் காரணமாக திட்டக் குழுவே தேவையா என்ற ஒரு விவாதம் ஏற்பட்டு, இந்திய அரசின்மைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டக் குழு தேவையதான், ஆனால் அது இப்போது இருக்கின்ற ஸ்பெஷலைவிட, அதாவது செயல்களை விட, நிபுணர்களைக் கொண்டு எவால்யூவேட் பண்ணக்கூடிய அந்தமாதிரி ஒரு முறையிலே மாற்றி அமைக்கலாம் என்று ஒரு பேட்டியிலே கூட குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையினாலே, எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்மையிலே வருமா? அப்படி வருமானால் என்ன முதலீடு? அதற்கு எந்தெந்த வகையான உதவிகள் என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், 1992-93 ஆம் ஆண்டுத் திட்டம் ஓரளவுக்கு எல்லா மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டு, முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறது. ஆனால் எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே, அகில இந்தியாவைப் பொறுத்தும், பொதுவார் துறையைப் பொறுத்தும், கனியார் துறையைப் பொறுத்தும், மாநிலங்களைப் பொறுத்தும் இன்னும் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வரவில்லை. ஆக, மே திங்களிலே நேஷனல் டெவலப்மென்ட் சவுன்சில் மீட்டிங் நடைபெறும் என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே, மே திங்கள் 22, 23-இல் பெரும்பாலும் இருக்கக்கூடும். இன்னும் நிச்சயமாக வில்லை. ஆகவே, இனிமேல் முடிவு செய்கின்றபொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று, அதனுடைய இலக்கு என்ன, எவ்வளவு என்பதும் திட்டவட்டமாக, தெளிவாகத் தெரியும் என்கின்ற நிலைமை அடுத்த திங்களிலேதான் தெரியுமே தவிர இப்பொழுது தெரியாது.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, இந்த நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவில் என்னுடைய இரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். அண்ணாசாலையில் ஒரு மேம்பாலம் மாசிரி போட்டு, பஸ்களை விடுவதற்கான ஒரு கிட்டம் இருக்கிறது. அந்தக் கிட்டத்தை நன்கு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பஸ்கள் மட்டும் போவது என்றால், 1 மணி நேரத்திலே 36 ஆயிரம் பேர் போவதற்கு இடம் தேவை. ராயில்வே என்றால் 10 மீட்டர், மற்ற வாகனம் என்றால் 75 மீட்டர் ரோடு ஸ்பேஸ் தேவைப்படும். அதோடு மட்டுமல்ல, சர்பிபேஸ் முழுவதும் ரோடு ஸ்பேஸ் என்றால் மெயின் டெயின் பண்ண வேண்டும். தண்டவாளங்கள் அப்படி அல்ல, அகாயினாலே Light Rapid transit System என்று இருக்கிறது. அந்த சிஸ்டத்தின் மூலம் பின்னாலே அதை Mass Rapid Transit System ஆக மாற்ற முடியும். ஆகவே இதைப்பற்றி முடிவெடுப்பதற்கு முன்னால் அதிலே பேருந்துகள் மட்டும் தான் போக வேண்டுமா அல்லது Light Rapid Transit System என்பதைப்போல ஒரு சிலயிடங்களிலே ரோடாகவும், ஒரு சில இடங்களிலே இரயிலாகவும் இருக்கும், அடுத்தது, Mass Rapid Transit system. ஆகவே, இந்த மூன்றையும் பரிசீலனை செய்து அதற்குப் பிறகு முடிவெடுப்பது தான் சிறந்தது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக Highways Research and Design organisation இருக்கிறதே, அவர்களைக் கேட்கலாம். அதேபோல Rajiwar Industrial Economic Service இருக்கிறதே, அவர்களையும் கேட்டு அதை முடிவ பண்ண வேண்டுமென்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது உலக வங்கிக்குழு அங்கத்தினர் ஒருவரை கன்சல்டன்டாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தினுடைய அந்த ஆலோசனை நிறுவனம் நியமித்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது உண்மையா அல்லவா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உலக வங்கிக் குழு அங்கத்தினர் Messrs. Hatkinsons and Partners என்பவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் அந்த உலக வங்கிக் குழுவிலேயும்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1992 ஏப்ரல் 24]

இருக்கிறார்; இந்த ஆலோசனையிலேயும் இருக்கிறார். அது சரி அல்ல. ஏதாவது ஒரு கான்ட்ராக்டர் வேலை செய்கிறார் என்றால், என்ஜினியர் அதைப் பார்ப்பார். இரண்டு வேலையும் ஒருவரிடத்திலேயிருப்பது சரிமாக வராது. ஆகவே, அதைப்பற்றி எல்லாவகையான ஆய்வுகளையும் செய்த பிறகு திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். இல்லையென்றால் ஏற்கனவே வீராணம் திட்டத்திலே போய்ச் சிக்கிய மாதிரி இது ஒரு திட்டமாக ஆகவிடக்கூடாது என்பதை நான் முன்கூட்டியே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 12-20

அதற்குத் தபடியாக, இந்தத் குதிரைப் பந்தயம் இப்பொழுது அரசு ஒரு குறை மூலம் நடத்துகிறது. ஒருகாலத்திலே, அந்தக் குதிரைப் பந்தயம் ஓங்கத்தினுடைய தலைவராக இருந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். அதை ஒழுங்காக நடத்தினால் நிறைய வருமானம் வரும். ஆனால் இப்பொழுது அதில் பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று அறிகின்றேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம், அதிலே நல்ல நிர்வாக அதிகாரியைப் போட்டு அதை நாம் நடத்த வேண்டும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே அதை டிபார்ட்மெண்டே எடுத்து நடத்தியது. It is a departmental race ஆகத்தான் நடத்துகிறாம். அதிலே சரியான அதிகாரியை, நல்ல அதிகாரியை, நேர்மையான அதிகாரியைப் போட்டால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். ஆனால் அதிலே ஒரு அதிகாரி இருந்து, நல்ல மாதிரியாகச் செய்தார்கள். அவரை முப்பது நாளிலே மாற்றிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதிலே நிறையத் தவறுகள் நடக்கின்றன. டெண்டரிலே தவறு நடக்கிறது; அவர்கள் வாங்குகிற டொருள்களிலே தவறு நடக்கிறது; ரேசிலே தவறு நடக்கிறது. அப்புறம்—Inter-venue billing—இலே தவறு நடக்கிறது; Stakes—இலே தவறு நடக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் இதை நடத்துகிறது. இந்த ரேஸ் நஷ்டத்திலே வந்து கணக்கு காட்டிவிட்டால் அதை உடனே தனியார் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒருசிலர் நினைக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கூட்டுச் சதியினுடைய விளைவாக இந்தத் தவறுகள் நடக்கின்றன என்ற ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகையினாலே, ஒரு நல்ல அதிகாரியைப் போட்டு, நேர்மையான அதிகாரியைப் போட்டு அதை நன்றாக நடத்தினால் அரசுக்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்று கூறி அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் சுந்தரராஜ்.

டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1992-93 ஆம் ஆண்டின் நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவை ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்திலும் தலைப்பின்கீழ் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி எனது கருத்துக்களை இந்த அவையில் வைக்கின்றேன்.

1992 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

1992-93 ஆம் ஆண்டு இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பரமக்குடி தொகுதியில் பரமக்குடியில் எமனேஸ்வரத்திற்கும் பரமக்குடிக் கும் இடையே வைகையாற்றில் பாலம் கட்டுவதற்காகக் கிட்டத் தட்ட 64 இலட்சம் மனமுவந்து அளித்த தமிழக முதல்வரவர் களுக்கு என் சார்பாகவும் எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேசமயம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொழில்துறை யில் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருந்ததை அறிந்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு என்று ஒரே வருஷத்தில் தொழில்கள் தொடங்குவதற்காக இராமநாதபுரம் சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும், பரமக்குடி சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும் கிட்கோ தொழிற்பேட்டை அமைக்க மனமுவந்து உத்தரவு வழங்கிய தமிழக முதல்வரவர்களை மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டி ருக்கிறேன்.

பரமக்குடியில் அரியனேந்தல் அருகே உள்ள அரியனேந்தல் அருகே கிட்டத்தட்ட 6 1/2 கோடி அளவில் 30 சிட்டிகோ தொழிற் பேட்டைகள் அமைப்பதற்கு உத்தரவு வழங்கிய சிறுதொழில்— தொழில் துறை அமைச்சரவர்களை இந்தச் சமயத்தில் பாராட் டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரையில் இயங்கி வந்த நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் இராம நாதரபுரம் மாவட்டத்திற்கு வருவதற்கு மறுத்ததை அறிந்து மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்களும், மாண்புமிகு நிதியமைச்ச ரவர்களும் இந்த நிதிப்பற்றாக்குறை நெருக்கடி காலத்திலே கிட்டத்தட்ட 2.45 கோடி நீதிமன்றத்திற்காக வழங்கியதற்காக மாவட்ட மக்களின் சார்பில் இந்தத் தமிழக அரசுக்கும், மாண்பு மிகு தமிழக முதல்வரவர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-25

தமிழகத்திலே துணைப் பதிவாளர் அலுவலகம் இல்லாத கோட்டமாக இருந்த பரமக்குடித் தொகுதிக்கு, உடனே துணைப் பதிவாளர் அலுவலகம் வழங்கிய உணவுத் துறை அமைச்சர் மற்றும் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோட்டாட்சியர் அலுவலகம் கட்டுவதற்காக 1992-93 ஆம் ஆண்டு, கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் ரூபாய் வழங்கிய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தமிழக முதலமைச்சர் அவர் களுக்கும் தொகுதி மக்களின் சார்பில் நன்றியைக் கூறக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

பரமக்குடி தொகுதியில் இட நெருக்கடி இருப்பதை அறிந்து பரமக்குடி தொகுதியில் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு கிட்டத்தட்ட 12.5 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து,

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

[1932 ஏப்ரல் 24]

8 லட்சம் செலவில் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு ரூ.85 லட்சம் அனுமதி வழங்கிய வீட்டுவசதி வாரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், எனது சார்பிலும் தொகுதி மக்களின் சார்பிலும் நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கூட்டுறவு வங்கியை, மதுரையிலே இயங்கி வந்ததை மூன்றாகப் பிரித்து, பசும்பொன் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்றும் காமராஜர் மாவட்டம் ஆகியவற்றிற்கு அந்தந்த தலைமை இடங்களிலேயே இடங்குவதற்கு உத்தரவு வழங்கிய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது மாவட்ட மக்களின் சார்பிலே நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பெல்லாம் ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, ஆளுங்கட்சி தொகுதிக்கு மட்டும் செய்து தருகின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றிய முந்தைய ஆட்சியை, இப்போது அடியோடு ஒழித்து, எல்லா மக்களும், தமிழக மக்கள் எல்லோரும் முன்னேற வேண்டுமென்று, ஆளுங்கட்சி தொகுதி, எதிர்க்கட்சி தொகுதி என்று பாராமல், ஒன்றியத்திற்கு ஒரு கோடி என வழங்கி, அந்த ஒன்றியத்திலுள்ள சாலை வசதிகள் மற்றும் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு, ஒன்றியத்திற்கு ஒரு கோடி வழங்கிய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களை தமிழக மக்களின் சார்பாக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மலிவுவிலை மதுவை அறவே ஒழித்து, அதைக் கட்டுப் படுத்துவதற்காக காவல்துறை சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பரமக்குடியில் கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் மக்கள் தொகை இருக்கிறது. அந்த 75 ஆயிரம் மக்கள் தொகைக்கு ஒரே ஒரு நகரக் காவல் நிலையம் மட்டும்தான் இருக்கிறது. அந்தக் காவல் நிலையத்தில் கிட்டத்தட்ட 17 காவலர்கள்தான் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆகவே, மக்கள் தொகைக்கேற்ப காவலர்களை உயர்த்தவோ அல்லது அதிகமான காவல் நிலையங்களை ஏற்படுத்தவோ வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கோரிக்கையாக விடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடைக்கிற இடங்களைக் காட்டிலும், குடிநீர் கிடைக்காத இடங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. என்னுடைய பரமக்குடி தொகுதியில் 3 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, நைனார்கோவில் ஒன்றியம், இரண்டு, போவலூர், மூன்று பரமக்குடி ஒன்றியம். நைனார்கோவில் ஒன்றியத்தில் சாத்தனூர் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு என்று ஒரு 56 ஊர்களுக்கும், பொட்டவயல் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு என்று ஒரு 36 ஊர்களுக்கும் போடப் பட்டிருக்கிறது. பொட்டவயல் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தை

1992 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

36 ஊர்களுக்குப் போட்டாலும், ஒரே ஊருக்கு மட்டும்தான் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அதேபோல், சாத்தனூர் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தை 56 ஊர்களுக்குப் போட்டாலும், கிட்டத்தட்ட 7 ஊர்களுக்கு மட்டும்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் சரியாக செயல்படவில்லை. இதற்கு நிதியாதாரங்களே இல்லை. அது போன்று போவலூர் ஒன்றியத்தில், கே. கருங்குளம் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம், 36 ஊர்களுக்குப் போட்டது, ஒரே ஒரு ஊருக்குத்தான் பயன்படுகிறது. மற்றும் பொட்டித்தட்டியிலிருந்து இராமநாதபுரம் தலைநகருக்கு தண்ணீர் செல்கிறது. ஆனால், பொட்டித்தட்டிக்கே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. பரமக்குடி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பரமக்குடியில் வேந்தோணி கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம், கிட்டத்தட்ட 16 ஊர்களுக்குப் போட்டாலும் வேந்தோணி என்ற ஊருக்குக்கூட தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியாத சூழ்நிலை உள்ளது. ஆகவே, கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் சரியாக செயல்படாத திட்டமாக இருக்கிறது. இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வறட்சியின் காரணமாக நிலத்தடி நீர் இல்லாமல் கீழே இறங்கிக் கொண்டே போகிறது. ஆகவே, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், நீண்ட தொலைதோக்குப் பார்வையுடன் செயல்பட்டு வருகிற மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள், குடிநீர் இல்லாத கிராமங்களுக்கு, குடிநீர் கொடுக்கிற ஒரு திட்டமாக, நல்ல திட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கு, ஆறுகளை யெல்லாம் தேசியமயமாக்கி கங்கை-காவிரியை இணைப்பதன் மூலம், இப்பகுதியை நல்ல வளமிக்கப் பகுதியாக மாற்றவும், அதுபோன்று உபரியாக காவிரி நீர் ஆற்றின் மூலம், கடலில் கலக்கிற நீர், வைகையில் இணைக்கப்பட்டு, காவிரியை-வைகையை இணைப்பதற்கு திட்டமிட வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பம்பை ஆறு, அச்சன்கோவில் ஆறுகளை வைகையாற்றில் இணைப்பதன் மூலம் அப்பகுதியிலுள்ள குடிநீர் கிடைக்காத கிராமங்களுக்கு குடிநீர் கிடைக்குமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரெயின் ஹார்வெஸ்டிங் என்ற ஒரு திட்டத்தின் மூலம் மழைக் காலங்களில் மழை நீரைத் தேக்கிவைத்து, அதன்மூலம் மழைக் காலங்களில் குடிநீருக்காவது பயன்படுத்துகிற திட்டத்தை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முக்கியமாக அமல்படுத்துவதற்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களையும், நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கிராமங்களில் இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ஆடு, மாடுகள் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குளங்களை மராமத்துச் செய்து, மிகவும் ஆழப்படுத்தி, மழைக்காலங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்குத் திட்டமிட நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பிற்பகல் 12-30

தொழிந்துறையில் எங்களுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்னடைந்துள்ளது. கிட்டத்தட்ட 247 கி.மீ. நீளம் உள்ள கடல் பகுதியை எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. இறால் வளர்ப்பதற்கு நல்ல கடல் வளம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மாவட்ட மக்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவும், தொழில் ரீதியாக முன்னேறுவதற்காகவும், இறால் பண்ணைகளை அதிகமாக எங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில், எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பெண்களுக்கென்று கல்லூரிகளே கிடையாது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பரமக்குடி பெரிய நகரமாக இருக்கிறது. அங்கே கல்லூரிகள் இல்லை. ஆகவே அத்தொகுதி மக்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கையான, கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிட மக்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் வகிக்கின்ற குடியிருப்புகள் அடிப்படை வசதியின்றி, தண்ணீர் வசதியின்றி, ரோடு வசதியின்றி, மின்சார வசதியின்றி வாழ்கின்றார்கள். 20-11-1985 இல் முன்னாள் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு விடுதி கட்டுவதற்காக 28 இலட்சம் ரூபாய்க்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். ஆனால், சிலர் கோர்ட்டுக்குச் சென்றதால் இன்னும் அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கூடிய சீக்கிரம் அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர, மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5 நிமிடத்திற்குள் முடிந்து விடுகிறேன் என்றீர்கள், முடியுங்கள்.

டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ் : பொது விநியோகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அரசு மானியம் அதிகமாகப் பெற்று ரேஷன் கடைகளில் பொருட்களை வழங்குகிறார்கள். ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்றும் பசும்பொன் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ரேஷன் கடைகளுக்கான ஸ்டெஷல் ஆபீசர் அவர்கள் மதுரையில் இருக்கின்றார்கள். மதுரையில் இருக்கின்ற ஸ்டெஷல் ஆபீசர் அவர்களை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கோ அல்லது பசும்பொன் மாவட்டம் சிவகெங்கைக்கோ மாற்றி, அடிக்கடி ரேஷன் கடைகளுக்கு வந்து சோதனையிடுமாறு செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்கே ஏவறுகள் நடக்காமல் இருப்ப

1992 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

பதற்கான நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். எனவே, அந்த எஸ்.ஓ. அலுவலகத்தை இராமநாதபுரத்திற்கோ அல்லது சிவ கெங்லகக்கோ மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

மருத்துவமனையைப் போறுத்தவரையில், கிட்டத்தட்ட 7-5 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருந்தும் கூட 24 படுக்கை வசதிதான் இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் பெரிய நகரமாகப் பரமக்குடி இருந்தும்கூட, போதிய வசதி இல்லாமல் மருத்துவமனை இருக்கிறது. ஸ்கேன் போன்ற வசதிகளை நிறுவவும், கண் மருத்துவம் மற்றும் இதர மருத்துவ வசதிகளை அங்கே நிறுவி அந்த மருத்துவமனையை உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் டொறுத்த மட்டில். . . (பணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. த. க. இராதா கிருஷ்ணன், ஐந்து நிமிடங்களில் முடிக்கவும்.

திரு. த. க. இராதாகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1992 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவிற்கான ஆய்வில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது திருமங்கலம் தொகுதியின் தேவைகளைக் கோரிக்கைகளாக இந்த வாய்ப்பிலே எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

திருமங்கலம் தாலுக்கா மருத்துவமனையில் ரத்தம் சேமித்து வைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை அதாவது 'ப்ளட் பேங்க்' இல்லாமல் இருக்கிறது. அதைப் போல மருத்துவமனையில் அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் இல்லாத சூழ்நிலை பல மாதங்களாக இருக்கிறது. ஆப்பேரேஷன் திமேட்டருக்கு ஜெனரேட்டர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் துரித நடவடிக்கை எடுத்து, உடனடியாக ஒரு அறுவை சிகிச்சை நிபுணரை அந்த மருத்துவமனைக்கு பணி நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதி மக்களின் நெடுநாளையக் கோரிக்கையான அரசு ஒமியோபதி கல்லூரிக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யுமாறு மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். இன்று அந்தக் கல்லூரி ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியின் கட்டிட அளவுதான் இருக்கிறது. ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி நிலைக்கு வர வேண்டுமென்றால் உடனடியாக அதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யுமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

[திரு. த. க. இராதாகிருஷ்ணன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

முன்னாள் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சியின்போது நிலையூர் கால்வாயைப் பதிவுக் கால்வாயாக மாற்றவும், அதை நீடித்து ஆவியூர் வரை சென்றடைய ஒரு திட்டத்திற்கான கருத்துரு இருந்தது. ஆனால், ஈராண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அதைக் கிடப்பில் போட்டு விட்டார்கள்.. இன்றிருக்கும் சூழ்நிலையில் மதுரை மாநகரைச் சுற்றியுள்ள பல கண்மாய்கள், ஆயக்கட்டுகள் வீட்டடி மனைகளாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட காரணத்தால் வைகை ஆற்றின் ஆயக்கட்டுப் பரப்பு கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது. புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உயிர் மூச்சாகக் கருதுகிற இந்த மக்களின் நெடுநாளைய கனவு நனவாகும் வண்ணம், நிலையூர் கால்வாயைப் பதிவுக் கால்வாயாகவும், அதனை ஆவியூர் வரை நீட்டித்துத் தருமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய திட்டம் இப்போது மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களின் ஆய்வில் இருக்கிறது. அந்தப் பரப்போஸைல சாங்ஷன் பண்ணி கூடிய விரைவில் அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்குமாறு எனது வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-35

சத்துணவு அமைப்பாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது குறை இருந்தால் அவர்களை மாறுதல் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருந்தது. ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. அதை மீண்டும் மாற்றி அவ்வாறு மாறுதல் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அளிக்கிற வகையில் உத்தரவிடுமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு 20 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட இருப்பதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. எனது தொகுதியிலுள்ள வெள்ளூர் கிராமத்திற்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி நிறுவ ஆணை பிறப்பிக்குமாறு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சருக்குப் பேரவைத் தலைவரின் வாயிலாக என் வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

திருமங்கலம் சுற்றுப் பாதைத் திட்டம் இப்போது மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருமங்கலம் நகர மக்களின் நெடுங்காலக் கனவு நனவாகும் வண்ணம் மைய அரசை அணுகி கூடிய விரைவில் இந்த ஒப்புகலை வாங்கித் தருமாறு தாழ்மையுடன் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு பொதுவான பிரச்சினை. பல இளைஞர்கள் பல ஆண்டுகளாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிந்தும் ஒரு அழைப்பு கூட அவர்களுக்கு வராமல் அவர்களுடைய வயது வரம்பு கூட கடந்து விட்டது. இவ்வாறு அவர்களுடைய வயது வரம்பு கடந்து விட்டது என்ற காரணத்தைக் காட்டி

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. த. க. இராதாகிருஷ்ணன்]

பட்டியலிலிருந்து அவர்கள் பெயரை எடுத்துள்ளார்கள். இதனால் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் ஃபார்வட் கம்ப்யூனிட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். ஆகவே வேலை வாய்ப்புக்குரிய வயது வரம்பை உயர்த்துமாறு தமிழக முதல்வர் இதயதேய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்,

அதே போல் ஒரு பொதுவான பிரச்சினை. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களில் கல்லூரி மாணவ, மாணவிகள் போதை மருந்துப் பழக்கத்தில் கிक्கி அதனால் பலர் துன்புறுகின்றனர். இந்தப் பழக்கத்திலிருந்து அவர்கள் விடுபட நகரங்களில் ம-அடிக்ஷன் சேன்டர் நிறுவ வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் பல நகரங்களில் மனம் மற்றும் உடல்நிலை குன்றிய குழந்தைகளுக்காக அதாவது ஸ்பாஸ்டிக் சிட்ரன்ஸ்-க்காக லேமயங்கள் அமக்க வேண்டும், குறிப்பாக அதனை மதுரையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளை வைக்கிறேன். இந்த அளவில் இந்த நிதி ஒதுக்க சட்ட முன் வடிவில் பேச என்னுடைய உயர்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு குறித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற அனுமதி தந்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இன்றைய தினம் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. இந்த நிதி மத்திய அரசிடமிருந்து கோரப்படுகிறது என்று பல திட்டங்களுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய அரசினுடைய நிலைமை இன்றைய தினம் உலக வங்கியின் நிர்ப்பந்தத்திற்குப் பணியக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அதனால் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய நிதியில் வெட்டு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால் ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்ற தொகையைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற நிதியில் 25 சதவீதம் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அது போன்று வேளாண்மை. அதனுடைய அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் 25 சதவீதம் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய விளைவாக கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற மக்களின் நிலைமைகளைப் பாதுகாப்பதில் எதிர்காலத்தில் பல்வேறு கிரமங்கள் ஏற்படும். வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு புறத்தில் நீர்ப்பாசனம், இன்னொரு புறத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கான இடுபொருட்களை வழங்குதல். இந்த

[திரு. தம்புசாமி]

[1992 ஏப்ரல் 24]

அபிவிருத்திகளைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்காலத்தில் ஒரு கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படுகின்ற அத்தகைய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

அதே போன்று, மத்தியிலே ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக்குக் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே நம்முடைய திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடம் இருந்து எதிர்பார்ப்பது என்பது எந்த அளவுக்குச் சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. அந்த வகையிலே தான் நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழக அரசு தங்களுக்கு என்று ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை என்ற பெயரால் இன்றைக்கு அதிகமாக அனைத்துத் துறைகளையும் இன்றைய தினம் தனியாரிடம் விடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் தனியாரிடம் தொழில்கள் மாறுகின்றபோது, இன்றைய தினம் அரசுத் துறையிலே இருக்கின்ற துறைகளும் கடுமையான நெருக்கடிக்கு ஆளாகி நிறுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 12-40

அதே போல தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைய தினம் நாட்டிலே பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படித் தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்குப் புதிய திட்டங்களை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைத் தனியாரிடத்திலே ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று இருப்பது எந்தவிதத்திலேயும் பொருத்தமானதாகாது. உதாரணத்திற்கு இப்போது நமது மாநிலத்திலே வெட்ட இருக்கின்ற நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை ஒரு கூட்டுத் தொழிலாகத் தொடங்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது போன்று மின்சாரத் துறை. இதர தொழில் துறைகளும் அந்த நிலைமைக்குப் போகின்ற ஒரு அபாய நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் எதிர்காலத்திலே பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

** என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னமும் சொல்லப் போனால் கூட இன்னமும் பேருராட்சி.....

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ** என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறது? ஒரு அரசும் சொல்லவில்லை. எந்த அரசு சொல்லியிருக்கிறது? ** என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி எல்லாம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். He has made a categorical assurance. Both the Prime Minister.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அதற்குப் பெற்றது.

1992 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, நீங்கள் சொல்லுங்கள். அவர் கேட்கிறார், **என்று மத்திய அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது என்று சொல்கின்றீர்களே, என்ன ஆதாரத்தில் சொல்கின்றீர்கள்?

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் : என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி நடந்து இருக்கிறதா என்றுதான் கேட்கிறார். சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) அவர் சொல்லட்டும். (குறுக்கீடு) இல்லை, ** என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்.

திரு. வே. தம்புசாமி : பத்திரிகையிலே வந்த செய்திதான். நான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பதில் சொல்லட்டும். அவரே சொல்லட்டும். (குறுக்கீடுகள்) அது வேறு. நிதி ஒதுக்கீட்டிலே, நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே சிலவற்றிலே நிதி குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார். அதைத்தான் அவர் சொல்கிறார். ** என்று சொல்வதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) ஆதாரம் இல்லை என்றால் அந்தக் குற்றச்சாட்டை விட்டுவிடலாம். ** அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. வே. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே மிகப் பெரிய தொழிலாக இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலுக்கு வழங்கக் கூடிய மானியம், மானிய விலை, உர விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கின்ற மானியம், விலை உயர்ந்திருக்கக் கூடிய ஒரு கால கட்டத்திலே வழங்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. பின்னர் அது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போன்று அரசைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் பல்வேறு துறைகளில் ஒப்பந்தப் பணியாளர்களாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அது போன்று ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒப்பந்த ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த ஒப்பந்த ஆசிரியர்களை அரசு எதிர். காலத்திலே நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று விவசாயத் துறைகளிலே, விவசாயப் பணிகளிலே ஒப்பந்தப் பணியாளர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எதிர் காலத்திலே நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் மின் துறையில் இருக்கின்றார்கள். அது போன்று பொதுப் பணித்துறையில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் ஆக நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களை எதிர்காலத்திலே நிரந்தரம் ஆக்குவதற்கு அரசு கடுமையான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று, இன்றைய தினம் பல பணிகளிலே ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாக பணிப் புரிந்தாலும்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1992 ஏப்ரல் 24]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் விலைவாசி அடிப்படையிலே கணக்கிட்டு சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம் பணியிலே இருப்பவர்கள் சம்பளம் போதவில்லை என்பதற்காக வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதைப் போன்று மாதவரம் பால் பண்ணையிலே தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 4, 5 ஆண்டுகளாக அவர்கள் வேலை நிறுத்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து, அவர்களை வேலையில் அமர்த்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் தமிழகத்திலே கடுமையான வறட்சி நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த வறட்சியைப் போக்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி போதுமானதாக இல்லை. எனவே அந்த நிதியை மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுவதற்கு மாநில அரசு கடுமையாக முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு கடுமையாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில்கூட கிராமங்களிலே குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் காயிதேமில்லத் மாவட்டத்தினுடைய தலைநகரான நாகையிலேகூட குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, அதற்காகத் தகராறு ஏற்பட்டு, வழக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று பத்துநகையில் செய்திகள் வருகின்றன. அதுபோல கிராமங்களில் இருக்கிற அனைத்துப் பகுதி மக்களுக்கும் குடிநீர் கிடைப்பதற்கு விரைவான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 12-45

அடுத்து வறட்சி ஏற்படுகிறபோது கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அல்லது உழைக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேலைக்கு ஒரு உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தக் கிராமங்களிலே இருக்கிற குளங்களை ஆழப்படுத்துதல், ஏரிகளை ஆழப்படுத்துதல், சாலைகளைப் பராமரிப்பது போன்ற அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி. அவர்களுக்கு உணவு அளிக்கக்கூடிய திட்டத்தை அரசு விரைவாக உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற விவசாயிகளுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே முதலிலே நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிற குத்தகை விவசாயிகளுக்குத் தனியார் நிலங்கள் அல்லது பினாமி நிலங்களை எடுத்து அளிப்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், இன்றையதினம் கோவில் நிலங்கள், மடத்து நிலங்கள். டிரஸ்ட் நிலங்கள் என்று இருக்கின்ற நிலங்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. வே. தம்புசாமி]

களை எல்லாம் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, அரசு அந்த நிலங்களை எடுத்து, அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு முன்முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று விவசாயிகள் வாங்கி இருக்கிற கடனை அரசு தள்ளுபடி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது போல கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் பெற்றவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதையும், ஐபிதி நடவடிக்கை எடுப்பதையும் நிறுத்த வேண்டும். அதைப்போல இலவசமாக வழங்கிக் கொண்டிருந்த மின்சாரத்தை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து வழங்க வேண்டும். இந்த மின்சாரம் பெற அவர்கள் முன்னுரிமை பெற வேண்டுமென்று சொன்னால், அதாவது இணைப்பு வேண்டுமென்று சொன்னால் 25,000 ரூபாய் கட்டி னால்தான் இணைப்பு வழங்குவதற்கு அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. அதை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டும். அப்படி ரத்து செய்து, விரைவாக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கான துரித நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை மருத்துவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அரசு மருத்துவமனைகளிலே பணியாற்றக்கூடிய மருத்துவர்கள் அளவுக்குச் சமமான ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருவாரூர் நகரத்தில் இன்றைக்குக் குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குடிநீர் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்கு 65.5 இலட்சம் ரூபாய்க்கான திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அதற்குச் சுழல் நிதி என்று ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்து முப்பத்தி நாலாயிரம் ரூபாய் நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசு விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருவாரூர் நகர மக்கள் அங்கே ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். அதை அரசு நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று கீவளூர் ஒன்றியத்திலே 42 கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்காக ஏறத்தாழ 11 இலட்சத்திலே ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அது செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதை அரசு விரைவாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருவாரூரை மையமாகக் கொண்டு, அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலே நிலவாயு அதிகமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வாயுவைப் பயன்படுத்தி, திருவாரூரை மையமாக்கக் கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த அரசு

[திரு. வே. தம்புசாமி] [1992 ஏப்ரல் 24]

பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல திருவாரூரை மையமாகக் கொண்டு ஒரு வேளாண்மை மண் பரிசோதனை நிலையத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று பொதுவாகத் திருவாரூர் நகரத்திலே சாக்கடை என்பது அதிகமாக இருக்கிறது. பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை அங்கே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அந்த மக்கள் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

மிற்பகல் 12-50

அடுத்து இன்றைய தினம் பத்திரிகைகள்மீது போட்டிருக்கிற வழக்குகளை அரசு பரிசீலனை பண்ணி, அந்தத் தாக்குதலைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போல சட்டம் ஒழுங்கு என்பதைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்ந்து திருட்டுகள் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன என்று பத்திரிகைகளிலே செய்துகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் கற்பழிப்பு நிகழ்ச்சிகள் பற்றி செய்திகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல லாக்கப்பிலே நடைபெறும் அந்தச் சாவைத் தடுப்பதற்கும் அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி சாவு நடக்குப்போது சாதாரண ஊழியர்கள்மீது பழியைப் போட்டு, உயர் அதிகாரிகள் தப்பித்து வருகிறார்கள். அதை எல்லாம் உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, எதிர்காலத்தில் மக்களைப் பாதுகாக்க, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்.

*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க நான் விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது மாநிலத்தில் நிலவிய நிதி நெருக்கடி நிலைமை தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் சாதாரண மக்களின் நலனைக் கருத்திலே கொண்டு கூடுதலான நிதியை ஒதுக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. ஆண்டு தோறும் அரிசிக்கு வழங்கப்படும் மானியம் 340 கோடியிலிருந்து 400 கோடியாக உயர்கிறது. அரசு ஊழியர்களுக்குக் கூடுதல் ஊதியமும், அகவிலைப்படியும் கொடுக்கும் வகையிலே 11 கோடிக்கும் அதிகமாக நிதிச் சுமையை ஏற்க வேண்டி வந்திருக்கிறது. நமது சட்டப் பேரவையில் பணியாற்றும் தலைமை நிருபர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தி வழங்குவதற்கு அர்ச்சாங்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

கம் முன் வந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். அதேபோன்று கூடுதல் நிதிச் சுமை ஏற்பட்டாலும் பல்வேறு தரப்பினருடைய நலன் கருதி தாராள மனப்பான்மையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய என் நண்பர்கள், எதிர் வரிசையிலே இங்கே வீற்றிருக்கின்ற நண்பர்கள் நிறையச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தவறு என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசு மேற்கொண்டுள்ள உறுதியான நடவடிக்கைகளின் விளைவாக நீண்ட நாட்களாக மூடப்பட்டிருக்கிற கிடந்த ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு அதற்கான நிதி ஒதுக்கத்திற்குரிய ஏற்பாடுகளை விரைந்து செய்தது. முந்தைய அரசுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே இருந்த முட்டுக்கட்டை நிலை அகன்றது. ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளில் அடுப்பு எரியவும், அவர்கள் உள்ளவங்களில் மகிழ்ச்சி பொங்கவும் இந்த அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை மனம் திறந்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதைப்போல பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் பி அண்ட் சி மில் பல மாதங்களாக மூடிக் கிடந்தது. தொழிலாளர்கள் வறுமையில் வாடினார்கள். பலர்பட்டினியால் வாடியும், பிச்சை எடுத்தும், உயிர் விட்டும் — இப்படி சோக நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர் கதையாசக் கொண்ட கொடிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் நலன் கருதி நிர்வாகத்திற்கு நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுத்து ஆலை திறக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்திருந்த பல லட்சம் ரூபாய் கடன் தொகையைத் திருப்பித் தரத் தேவையில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டு, பசித்த வயிற்றுக்குப் பால் வாந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போன்றே திருவொற்றியூரில் வேலை நிறுத்தத்தால் மூடிக் கிடந்த யூனிவர்சல் கார் பொராண்டம் நிறுவனம் அரசாங்கத்தின் தலையீட்டால் திறக்கப்பட்டு, அங்கே தொழில் அமைதி ஏற்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதற்கு முன்னால் அந்தப் பகுதியில் மூடப்பட்டிருக்கிற கே.சி.பி. நிறுவனத்தைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. பொதுத் துறை நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் மிகுந்த நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகத்தைச் சேர்ந்த சில தொழிற்சாலைகளைத் தனியார்களுக்கு விற்றுவிடுவதற்கு எடுத்த முயற்சியும், அதில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் எந்த வகையிலும் பங்கிக்கப்படாமல் அவர்களுக்கு பறு பயிற்சியும், வேலை வாய்ப்பும் அளிக்கப்படுகிற வகையில் மறு சீரமைப்பு

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

மைப்பு நிதியத்தை உருவாக்கி இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து 50 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி கோரியிருப்பது நியாயமான கோரிக்கையாகும். அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை, இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12.55

தமிழ்நாடு சிமின்ட் கார்ப்புரேஷனைப் பொறுத்தவரை, அதை ஒரு கூட்டுத்துறை நிறுவனமாக மாற்றும் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை இங்குள்ள உறுப்பினர்களில் ஒன்றிரண்டு பேர் குறையாகக்கூட கூறினார்கள். அந்த நிறுவனம் இலாபத்தில் இயங்கி வருவதால் கூட்டுத் துறைக்கு மாற்றக் கூடாது என்றும் வாதிட்டார்கள். அண்மைக் காலமாக அந்த நிறுவனம் ஓரளவு இலாபத்தில் இயங்குவது உண்மை. ஆனால் ஓகோ என்று இலாபத்தில் இயங்கவில்லை என்பது அதைவிட உண்மை. தனியார் வசம் இருக்கும் இந்தியா சிமின்ட்ஸ், செட்டிநாடு சிமின்ட்ஸ், மெட்ராஸ் சிமின்ட்ஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு இலாபத்தில் இயங்கின்றன என்பதை எடை போட்டுப் பார்த்து, நம்முடைய அரசுத் துறை நிறுவனமான 'டான்சம்' எப்படி இயங்கி வருகிறது என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான் உண்மை நிலையை அறிய முடியும். அதிகார வர்க்கத்தை மட்டுமே நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அரசுத் துறை நிறுவனங்கள் பல்வேறு குறைபாடுகளுக்கு இலக்காகி இருக்கின்றன. மேல் மட்டத்தில் தேவைக்கு அதிகமான அதிகாரிகள் நியமனமும், சுடுதலான செலவினங்களும், உற்பத்தியில் அக்கறை இல்லாத போக்கும், ஊழல்களும் நமது அரசுத் துறை நிறுவனங்களை அரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைச் சீராக்குவதற்கும், சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் தொழில் துறையில் அனுபவம், ஆற்றல் வாய்ந்த தொழில் முனைவர்கள் ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுகிறது. அதைப் பெறுகின்ற வகையில் தகுதி வாய்ந்த தனியாரையும் பங்காளியாகச் சேர்த்துக் கொண்டு செயல்படும் வகையில் அரசுத் துறை நிறுவனமான டான்சம் கூட்டுத்துறை நிறுவனமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

நாம் வகுத்துள்ள புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு ஏற்ப நமது தொழில்கள் போட்டியில் வெற்றிபெறக் கூடிய சக்தி படைத்தவையாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்காக அரசாங்கத்தின் தயவில், நாட்டு மக்களின் வரிப் பணத்திலு் சவலக் குழந்தையாகக் காலம் தள்ளும் நிலை அகற்றப்பட வேண்டும். அதற்காகவே மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் காப்பு வரி பெருமளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லைசென்ஸ் வழங்கும் முறையும் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது தொழில்கள் மற்ற நாடுகளின் தொழில்களோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

வலியுறுத்தும்போது இங்குள்ள தொழில்கள் மட்டும் அதற்கு மாறுபட்டு இயங்க முடியாது. எனவே தான் அரசாங்கத்தின் தயவை நாடாமல் மற்ற தொழில்களுடன் போட்டி போட்டு வளரும் வகையில் தரத்தை உயர்த்தவும் நிர்வாகத்தைச் சீராக்கவும் வழி வகுப்பதற்காக டான்சம் கூட்டுத்துறை நிறுவனமாக மாற்றப்படுகிறது. அது சிறப்பாக இயங்கி, அதிகமான இலாபத்தை ஈட்டுமபோது அரசாங்கம் அதில் போட்டுள்ள முதலீட்டைத் திரும்பப் பெற்று, வேறு புதிய தொழில்களைத் தொடங்க அந்த மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தலாம். இது நாம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள கொள்கையின் அடிப்படையில் உரிய நேரத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ள சரியான முடிவாகும். இந்த முயற்சியை மற்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு பங்கு வகிக்கும் 'ஸ்பிக்' கூட்டுத்துறை நிறுவனத்தில் தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. கூடுதலான நிர்வாகப் பொறுப்பும் பணிச் சுமையும் நிறைந்த தலைமைச் செயலாளர், உள்துறைச் செயலாளர், முதலமைச்சரின் தனிச் செயலாளர் போன்றவர்கள் எல்லாம் கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களின் தலைவர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். உள்துறைச் செயலாளர் ஏராளமான நிறுவனங்களுக்குத் தலைவராக ஆக்கப்பட்டார். இந்த அதிகாரிகளின் கீழ் செயல்படுவதற்கு எந்தத் தொழில் முனைவருக்கும் விருப்பம் இருக்காது; ஊக்கம் பிறக்காது. அதிகாரிகளுக்கும் தொழில் நிறுவனங்களை நிர்வகிக்கும் ஆற்றல் வந்துவிடாது. நிறுவனங்களின் மற்ற பங்குதாரர்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் எடுக்கப்பட்ட அந்த முயற்சி கூடவே எதிர்ப்பைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

தமிழக அரசால் நிர்வாக இயக்குநர் என்று நியமிக்கப்பட்டு, 'ஸ்பிக்' நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட மாதவன் நாயர் என்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி அந்தப் பொறுப்பை ஏற்க முடியாமலேயே திரும்ப நேரிட்டது. கம்பெனியின் பங்குதாரர்கள் அனைவரும் ஏகோபித்த குரலில் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததே அதற்குக் காரணம். அரசாங்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வகையில் எல்லா கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களிலும் அரசு அதிகாரிகள் இயக்குநர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் நிர்வாகத் தலைமைப் பொறுப்பையும் அரசு அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைப்பது தற்கொலைப் பாதைக்கு ஒப்பாகும். அதை நன்றாக உணர்ந்து விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் வகையில் இந்த அவையிலும் வெளியிலும் சிலர் குரல் எழுப்புவது வருந்தத்தக்கது.

இங்கே தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு, வெளிநாடுகளிலிருந்து மூலதனத்தை ஈர்ப்பதற்குப் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. வெளி நாடுகளிலிருந்து

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

தங்கத்தைத் தாராளமாகக் கொண்டு வருவதற்கும், அதன் மூலம் சுள்ளக்கடத்தல், விலையேற்றம் ஆகியவற்றைத் தடுப்பதற்கும் மத்திய அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அதனால் தங்கம் தாராளமாகக் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது; விலையும் குறைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இன்னும் பலன் ஏற்படவில்லை. தற்போது வெளிநாடுகளிலிருந்து கொண்டு வரும் தங்கத்திற்கு 15 சதவீதம் சுங்கவரி விதிக்கப்படுவதே இந்த நிச்சயமற்ற நிலைக்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பிற்பகல் 1.00.

எனவே தங்கத்தை தாராளமாகக் கொண்டுவர அனுமதிக்கிற அரசு அதற்குத் தடையாக 15 சதவீதத் சுங்க வரியை இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இதனை நீக்கி விடுமாறு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சுங்க வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் வரி விதிக்கப்படுகிற காரணத்தாலேயே தங்கம் தாராளமாக வருவது தடைபடுகிறது. தங்கம் வராததால் வரி வருமானத்திற்கும் வழி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே வருமானம் தராத வரியை வைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட அதனை ரத்து செய்து விட்டு தங்கம் தாராளமாக வருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென மத்திய அரசை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகளின் மூலம் நம்முடைய அன்னியச் செலாவணியின் கையிருப்பு ரூ. 15,000 கோடியை எட்டியிருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில் தங்கத்தின் மீது விதிக்கப்படும் சுங்க வரியை நீக்குவதால் பங்கம் எதுவும் வந்துவிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வெளிநாட்டு மூலதனம் இங்கே வருவதற்குத் தடையாகக் கருதப்படுவது அதிகார வர்க்கமும், விதிமுறைகளும் தான். இந்த விதிமுறைகளை அகற்றுவதற்காகவும், அதிகார வர்க்கத்தின் பிடியைத் தளர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் ஜெர்மன் நாட்டு தொழிலதிபர்கள் மத்தியிலே பேசுகின்ற நேரத்தில் நம் முடைய பிரதமர் அவர்கள் வாக்குறுதியை அளித்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று பல்வேறு தொழிலதிபர்களுக்கும் உறுதி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அண்மையிலே சென்னையிலே ஒரு கருத்தரங்கில் பேசிய மத்திய அமைச்சர் திரு. பி. ஏ. சண்மாளா ஒரு தகவலை வெளியிட்டார். அவர் தூரகிழக்கு நாட்டிற்குப் போயிருந்த நேரத்தில் வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு பேசினார். அப்போது உங்கள் நாட்டிலே இருந்து பெருமளவில் எண்ணெயை விலை கொடுத்து வாங்குபதற்கு நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன் என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அங்கேயிருந்து யாரும் அதை வரவேற்காதது

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

அமைச்சருக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்திருக்கிறது. அதற்கான காரணத்தை அவர் கேட்டபோது நீங்கள் வாங்குவது பெரிதல்ல. அதற்காக 50 பத்திரங்களில், பாரத்தை அச்சடித்து அதை நிரப்பச் சொல்லுவீர்கள். எங்களுக்கு அதற்கெல்லாம் நேரம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைவிட நாங்கள் வேறு நாடுகளோடு வர்த்தகம் செய்து கொள்வோம் என்று அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு வெளிநாட்டவர்களை மிரட்டுகிற வகையில் நம்முடைய விதிமுறைகளும், அதிகார வர்க்கத்தின் செயல்பாடுகளும் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே அவற்றை மாற்றுவதற்காகத்தான் புதிய வர்த்தக கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை பின்பற்றியே இந்த அரசாங்கமும் அதிகார வர்க்கத்தின் பிடியிலிருந்து தொழில்களை விடுவிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய தொழில் முனைவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையூட்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

இந்திய நாட்டிலே ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியை சமாளிக்கும் சக்தி மத்திய அரசுக்கு இல்லை என்ற கருத்து ஏற்பட்டதால்தான் 1990-91-ல் நாம் கடனை திருப்பிச் செலுத்து வதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. அன்றைய மத்திய அரசின் மீது ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கையை போக்குவதற்காகத்தான் புதிதாக பொறுப்பேற்ற நரசிம்மராவ் அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு நிலைமைகளை சீர்குறித்தி நிமிர்ந்து நிற்கிறது. அதற்கு எல்லா வகையிலும் கை கொடுத்து மத்திய சர்க்காரை துரிதப்படுத்தும் வகையில் இந்த அரசு தொடர் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த அவையில் பேசும்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். நாம் என்னதான் திட்டங்களை தீட்டினாலும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்தாலும் அவை அடித்தளத்து மக்களை சென்று அடைவதில்லை என்று வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குக் காரணமாக ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற உயர் மட்ட அதிகாரிகளின் மனப்போக்கினை சுட்டிக் காட்டினார்கள். மேல் மட்டத்திலே மாத்திரமல்லாமல் அத்தகைய போக்கு கீழ் மட்டத்திலே நிலவுவதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன். பல சின்ன சின்ன பிரச்சினைகள் என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே சிலவற்றை நான் இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்திலே இராணிமங்கம்மாள் மகளிர் மன்றம் என்கிற அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்பிலே விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர், பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற பெண்கள் கொண்ட அமைப்பாக அந்த அமைப்பு இருக்கிறது. அந்த அமைப்பு செயல்படத் துவங்கி மதுரையிலே இருக்கிற ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே அவர்கள் அணுகி, வீட்டுமனைப்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பட்டாக்கள் வாங்கினார்கள். வீட்டுமனைப் பட்டாக்களில் வீடு கட்டுவதற்காக அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து, 'ஹட்கோ'—விலிருந்தும் 'ரிச் அண்டு ரிச்' நிறுவனத்தின் மூலமாகவும் கடன் வாங்கி 50 வீடுகளை கட்டியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட வீடு ஒன்றுக்கு 13,000 ரூபாய் என்ற அளவிலே 150 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு ஆறு மாத காலம் ஆகிறது. ஆனால் அந்த வீடுகளில் இன்று வரை யாரும் குடியேறவில்லை. காரணம், லே அவுட் போட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் தண்ணீர் வசதி கிடையாது; சாலை வசதி கிடையாது; மின் இணைப்பு வசதி கிடையாது. இதற்கு மின் இணைப்பு வேண்டும். சாலை வசதி வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கிற நேரத்தில் அதற்குத் தேவையான சான்றிதழ்கள் வழங்க அதிகாரிகள் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய ஆணையாளர், 'நோ அப்ஜக்ஷன்' சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி இன்று வரை அங்கே எதுவும் நடைபெறாமல் அந்த வீடுகள் இன்றைய தினம் மோசமான நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1.05

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோல பால் பெருக்கு திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இது நீண்டகாலமாக இருக்கிற திட்டம் என்றாலும்கூட, புதிய ஊக்குவிப்பு திட்டங்களையும் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இதிலே ஒன்று calf rearing Scheme. நல்ல தரமுள்ள கன்றுகளை வளர்ப்பதற்கு என்றே அரசாங்கம் திட்டம் வைத்து இருக்கிறது. நல்ல தரமுள்ள கன்றுகளை வளர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒரு கன்றுக்கு 3 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே சிறு விவசாயி, குறு விவசாயிகளுக்கு மானியமாக 1,500 ரூபாயும் கடனாக 1,500 ரூபாயும் கொடுக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாத விவசாயி என்று சொன்னால் 3,000 ரூபாயில் 2,000 ரூபாய் மானியமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த தொகை முழுவதுமாக அவர்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. நாலாவது மாதத்திலே தொடங்கி, அவர்களுக்கு தீவனமாக, மாட்டுத் தீவனமாக வழங்கப்படுகிறது. சரி, முழுவதுமாக அந்த தொகை அவர்களுக்கு சென்று சேருகிறதா என்றால், இல்லை. 25-வது நாள் 27-வது நாள், 28-வது நாள் என்று எப்போது அதிகாரிகளுக்கு தோன்றுகிறதோ, திடீரென்று நிறுத்திவிடுகிறார்கள். நிலம் இல்லாத விவசாயிகளாக இருந்தாலும்கூட, சிறு விவசாயிகள் குறு விவசாயிகளாக இருந்தாலும்கூட பல பேருக்கு 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் வரவேண்டிய பாக்கி நின்று

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

போய்விடுகிறது. அதை விட்டு விட்டு கடனைத் திருப்பி வருவதில் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படி என்னிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற கணக்கின்படி கிட்டத்தட்ட 55 ஆயிரம் விவசாயிகளுக்கு சேர வேண்டிய 5 கோடி ரூபாய் அந்த இணையத்தினிடம் நிற்பதாக சொல்கிறார்கள். அந்தப் பணம் இணையத்தின் பணம் அல்ல. அரசின் பணம்; மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கமும் சேர்ந்து மானியமாகக் கொடுக்கிற பணம். அந்தப் பணம் முழுவதுமாக அவர்களுக்கு எட்டுவதில்லை. அவைகளையெல்லாம் எட்டும்படி செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே பேசி இருந்தேன். குறிப்பாக ஏருமைப் பாலுக்கு மட்டும் விலையை ஏற்றிவிட்டு இருக்கிறீர்கள். மாட்டுப் பாலுக்கும் சேர்த்து விலையை ஏற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். இன்றைய தினம் அதற்கு இடையிலே ஏருமைப் பாலுக்கு ஒரு ரூபாய் உயர்த்தப்படும், கடந்த 2 நாட்களுக்கு முன்னாலே அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் மாட்டுப் பாலுக்கு 50 பைசா விலை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த தொகை போதுமானதா என்றால், நிச்சயமாக மாட்டுப் பால் பெறுத்தவரை கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லுகிறார்கள். 1 கிலோ திடப் பொருளுக்கு குறைந்தபட்சம் ஏருமைப் பால் பெறுத்தவரை 40 பைசாவிலிருந்து 47.7 பைசா வரை ஏருமைப் பாலுக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அதேநேரத்தில் இந்த விலைக்கு மாட்டு பாலுக்கு போட்டால் அது கிடைப்பது இல்லை. இப்போது ஒரு கிலோ திடப் பொருளுக்கு மாட்டுப் பாலுக்கு இன்று வரை தரப்பட்டுள்ள விலை ரூ. 32.50 பைசா. இப்போது விலை ஏற்றத்திற்கு பிறகு அது எவ்வளவு ஆகிறது என்றால் 36½ ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால், அதிகாரிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்துகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் 38 ரூபாய் வரை கொடுப்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இருந்து இருக்கிறார்கள். இன்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிற விலை அதிகரிப்பு அதை விட குறைவாக இருக்கின்றன. 90 ரூபாய் இன்றைய தினம் ஏருமைப் பாலுக்கு தரப்படுகிறது என்று சொன்னால், அதிலே அந்த ரேஷியோபடி, விகிதாசாரப்படி மாட்டுப் பாலுக்கு ஒரு கிலோ திடப் பொருளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய விலை 45 ரூபாய் 50 பைசா. அதிலே 8 ரூபாய் வித்தியாசம் வருகிறது. அந்த அளவுக்கு தரவிட்டாலும் கூட நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன், குறைந்தபட்சம் நமது அண்டை மாநிலங்கள் கொடுக்கின்ற விலையையாவது அவர்களுக்குத் தர வேண்டும். கேரளாவிலே, கர்நாடகாவிலே, ஆந்திராவிலே நம் விலையேற்றத்திற்குப் பின்னால் என்ன விலை தரப் போகிறோமோ அதைவிட அதிகமான விலை பரல் உற்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பத்தியாளர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. ரூ. 5.20, ரூ. 5.10, ரூ. 5.51 என்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் தருகிறார்கள். இங்கே இந்த விலைவாசிப்படி அவர்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்காது. ஏனென்றால் அத்தனை பேருக்கும் ரூ. 4.20 கொடுக்கப்போவது இல்லை. அத்தனை பேர் ஊற்றுகின்ற பாலிலேயும் 4 சதவீத கொழுப்புச் சத்து இருக்காது. எனவே, அந்த 36 ரூபாய் என்பதை—44 ரூபாய் வேண்டுமென்று உற்பத்தியாளர்கள் கேட்கிறார்கள். ரூ. 44.50 ஏற்றிக் கொடுப்பீர்களேயானால், நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். அதை குறைந்த பட்சம் 40 ரூபாய் 50 பைசாவாகவாவது உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல விவசாய கட்டுனாக்காக ஜப்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையை பல்வேறு நேரங்களிலே இங்கே தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய அறிவிப்புகளுக்கு மாறாக ஜப்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் உதாசினம் செய்வதுதான் என்பதை என்னாலே இங்கே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் முறையாக அறிவுறுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு மாவட்டங்களில் கடுமையான தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடுமையான குடிநீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் போர்க்கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை போதுமானதாக இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இங்கே ஆற்குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கிறார்கள். அமைத்ததற்குப் பிறகு அதிலே குழாய் அமைப்பதற்கு மாதக்கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். குழாய் இருக்கிறது. இருக்கிற குழாய் பழுதுப்பட்டால் அதை பழுது பார்ப்பதற்கு பல நாட்கள், பல மாதங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிலைமைகளையெல்லாம்—ஹெண்ட் பம்ப் ரிப்பேர் செய்வது, அல்லது மோட்டார்களை சரி செய்வது இவைகளையெல்லாம் போர்க்கால அடிப்படையில் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகளிடத்தில் கொஞ்சம் கடுமையாக எச்சரித்து வேலை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-10

அதைப்போல தமிழ்நாடு சத்துணவு ஊழியர்கள் சங்கம்—அவர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசினிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் முழுவதுமாக இங்கே பேச வேண்டிய

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

அவசியம் இல்லையென்றாலும் கூட, குறைந்த பட்சமாக அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையாவது நீங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதிப்பூதியம், தொகுப்பூதியம் என்ற பெயரால் 220 ரூபாய், 105 ரூபாய், 65 ரூபாய், 225 ரூபாய் என்றெல்லாம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு நியாயமான ஊதியம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் பல வேறு வேலைகளுக்கும் அவர்களை ஈடுபடுத்துகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பலமுறை பல உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு சான்றிதழ் வாங்கி வர வேண்டும்—குறைந்தபட்சம் ஒரு நபரிடத்திலேயாவது குடும்ப கட்டுப்பாடுச் சான்றிதழ் வாங்கி வரவேண்டுமென்று அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதாக இங்கே பல உறுப்பினர்கள் குற்றம் சுமத்தி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திருமதி இரா. இந்திரகுமாரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி சான்றிதழ் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எங்கே கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தருவார்களானால் தகுந்த நடவடிக்கையெடுக்கப்படும். இதுவரையில் அப்படி சொல்கிறார்களே தவிர தகுத்த ஆதாரங்கள் எங்கள் கையில் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னிடத்தில் ஆதாரம் இருக்கிறது. நான் தனியாகத் தருகிறேன். முதலமைச்சரிடத்திலே தருகிறேன். உங்களிடத்திலே தருகிறேன். இந்த அவையில் பேசி, அதற்கு ஒரு விளம்பரம் வர வேண்டுமென்று நான் கருதவில்லை. அதைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று தான் அப்படி சொன்னேன். நேரடியாக ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்களிடமிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகள், ஆணைகள் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. ஒரிஜினல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. உங்களிடத்தில் தருகிறேன், முதலமைச்சரிடத்தில் தருகிறேன். அதிலே நடவடிக்கை எடுப்பீர்களானால் எனக்குப் போதுமானது. அதிலே எதுவும் விளம்பரம் தேடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. அப்படி சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெயரையெல்லாம் சொல்லி விடுவேன். நிச்சயமாக நான் அதை செய்ய மாட்டேன். அதற்கு அவசியமும் இல்லை. அது போன்ற பணிகளுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய—நாம் இங்கே எடுத்திருக்கிற நோக்கமே தவிர வேறல்ல.

[1992 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகாரத்தினுடைய அடிப்படையில் அவர்களையெல்லாம் வற்புறுத்தி, கட்டாயம் குடும்ப நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது தவறு. அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் நாட்டின் நலன் கருதி அவரவர்கள் தாங்களாகவே சென்று, நாம் வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியத்திற்கு இடமில்லாத அளவுக்கு, அவர்கள் எல்லாம் உணர்ந்து, புரிந்து, தெரிந்து இந்தப் பணிகளை மேற்கொள்வார்களானால் அவர்கள் மிக மிகப் பாராட்டிற்குரியவர்களாக இருப்பார்கள். இந்தப் பணியைச் செய்வார்கள். செய்ய வேண்டுமென்று நாம் விரும்புவதில் தவறில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை, குடும்ப நலத் திட்டத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொள்பவன். அவரோடு சேர்ந்து வேண்டுமானால் நானும் அதற்கு பிரச்சாரம் செய்ய தயாராக இருக்கிறேன். இதுபோன்று தவறான அணுகுமுறைகள் வேண்டாம் என்று தான் சொன்னேனே தவிர வேறு கிடையாது.

அதேபோல ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்—இன்றையதினம் நிறைய மூடப்படுவதாக செய்திகள் வருகின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கண்டறிய முழுமையாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் அதிலுள்ள சிரமங்களை புரிந்து உதவ முன் வர வேண்டும். பாக்கி வசூலில் கண்டிப்பு காட்டுவதில் கண்ணாக இருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 105 தாலுக்காக்கள் பின்தங்கிய தாலுக்காக்களாகவும், மிகவும் பின்தங்கிய தாலுக்காக்களாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தாலுக்காக்களில் அமைகிற தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலதன மானியம் விற்பனை வரிச்சலுகை. மின்சாரமானியம் என்று அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் தெளிவாக அரசாணையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு மானியம் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 1.15

குறிப்பாக விற்பனை வரி என்று எடுத்துக் கொண்டால், 5 ஆண்டுகாலத்திற்கு முழுவதுமாக அவர்களுக்கு விற்பனை வரிச்சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 'டெபரல் பேமென்ட்' என்று

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

ஒப்புக்கொண்டால், 9 ஆண்டுக்காலத்திற்கு அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் விரிவுப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. 9 ஆண்டுக் காலம் அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று இதிலே இருக்கிறது. ஆனால் இதிலே இருக்கிற ஒரு குறை என்னவென்றால் அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்த ஓர் ஆண்டுக்காலத்திற்கு உள்ளாக, அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்து இருக்கவேண்டும். அதற்குப் பின்னாலே விண்ணப்பிப்பவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கிடையாது என்று அதிகாரிகள் கைவிடுத்துவிடுகிறார்கள். ஏதேனும் ஒரு காரணத்தாலே, 15 நாட்கள், 1 மாதம், 2 மாதம் என்று காலம் கடந்துவிடுவதாலேயே, அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்வது முறையாக இருக்காது. ஏன் என்றால், பழைய தொழிற்சாலையாக இருந்து, அதிலே கூடுதல் மூலதனம் போடப்பட்டு இருக்குமானால், அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை பொருந்தும் என்று அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. ஆணையிலே தெளிவாக இருக்கிறது. பழைய தொழிற்சாலைக்கே பொருந்தும் என்று சொல்லும்போது, புதிதாக துவங்கப்பட்ட தொழிற்சாலைக்கு, 15 நாட்கள், 1 மாதம், 2 மாதம் என்கிற காரணத்தாலே, இந்தச் சலுகைகள் பொருந்தாது என்று சொல்வது முறையாக இருக்காது.

குறிப்பாக தி. மு. க. ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்தில் இது போன்ற தவறுகள் நிறைய நடைபெற்று இருக்கின்றன. 1989-லே இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தாலே, ஏதேனும் ஒரு காரணத்தாலே, சில மாதங்கள் தவறிப்போய் இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதாக நண்பர்கள் சொன்னார்கள். நான் திறந்ததொழிற்சாலை யைப்பற்றி மட்டும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன். மூடப்பட்டு இருக்கிற தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல் மில்லைப் பொறுத்தவரையில், காலையிலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத்தலைவர், டேனியல்ராஜ் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். திருப்பியும் அதை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இன்றையதினம் திறக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை தரப்படவில்லை. ஒரு ஷிப்டுக்கு 170 பேர்களுக்குத்தான் வேலை தரப்படுகிறது. அது ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை, 29,688 நூற்புக் கதிர்களுடன், 654 தறிகளுடன் Bleaching processing printing அனைத்தும் கொண்ட, ஒரு பெரிய டெக்ஸ்டைல் மில்லாக இருக்கிறது. அதை முழுமையாக இயங்கச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

அதேபோல், மேட்டுரிலே இருக்கிற மால்கோ தொழிற்சாலை, நான் சென்ற முறை பேசும்போதே சொன்னேன். அதை மூடி விட்டிருக்கிறார்கள், அதைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொண்டேன். யார் நடத்துவது என்பது பெரிதல்ல. இருக்கிற நிர்வாகம் நடத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தால், அவர்கள் நடத்தட்டும். இல்லாவிட்டால் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தட்டும். அதுவும் இல்லை என்று சொன்னால், யார் நடத்தத் தயாராக இருக்கிறார்களோ, யார் நடத்த முன் வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நாம் தரவேண்டும் என்று அன்றையதினம் கேட்டுக்கொண்டேன். இன்றையதினம் முழுமையாக லாக்-அவுட்டை அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பல சலுகைகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறக்கவேண்டும் என்பது நம்முடைய குறிக்கோளாக இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் உள்ளபடியே பயன்படுகிறார்கள். திறப்பார்களா என்று அச்சம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திறக்க மாட்டார்கள் என்று பயப்படுகிறார்கள். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற ஒரு நூற்பாலை, -5½ கோடி ரூபாய் நஷ்டத்திலே இயங்கிக் கொண்டு இருந்த, அந்த நூற்பாலையை ஒரு புதிய நிர்வாகம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இன்று வரையில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே அதிலே மூலதனம் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கிராஜு விட்டிக்காக மட்டும், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தொகை மட்டும் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பெருமளவிலே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இருக்கிற 17,500 ஸ்பின்டிலை 22 ஆயிரம் ஸ்பின்டிலாக மாற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் கச்சாப் பொருட்களுடைய விலையேற்றத்தின் காரணமாக, பருத்தி விலையேற்றத்தின் காரணமாக, இன்றையதினம் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவது சிரமமாக இருக்கும் என்கிற நிலையிலே அது இயங்கிக் கொண்டு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது போன்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாமல், இதுபோன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாம் கொஞ்சம் நலிவுற்று இருக்கிற தொழிற்சாலைகளுக்குத் தரப்படுகிற மானியங்களைத் தரமுன்வர வேண்டும் என்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கோயில் பாதுகாப்புப் படை அமைக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்க ஒரு நல்லமுயற்சி. அனைவருமே வரவேற்கவேண்டும். ஏனென்றால் இன்றையதினம் சிலையைத் திருடிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். கடவுளை திருடிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று எங்கே பார்த்தாலும் புகாராக இருந்து

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக 10 சதவீதம் கோயில் நிர்வாகங்கள் தரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதைத்தருவதற்கு சிரமமாக இருக்கும் என்று அந்த நிர்வாகங்கள் எல்லாம், சம்பந்தப்பட்ட பெரியவர்கள், சன்னிதானங்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே 14 சதவீதம் சகாயத் தொகையைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தணிக்கைக் கட்டணமாக 1 சதவீதமாக, 1½ சதவீதமாக இருந்த தணிக்கைக் கட்டணம், இன்றையதினம் 3 சதவீதத்திலிருந்து 3½ சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. நில வரி, வீட்டுவரி, என்று 10 சதவீதம் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதிலே அரசினுடைய காவல் படை என்பதை இன்று 10 சதவீதம் என்று இருந்தால் நாளையதினம் கோரிக்கை வைப்பார்கள். சம்பளம் போதாது என்று சொல்வார்கள். அதிகமான ஊதியம் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். அதிகமான ஊதியம் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே.....

பிற்பகல் 1.20

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜே. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கோயில் நிர்வாகங்கள் ஆடிப் பிசுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது. It is only on paper அவர்கள் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் பல ஆண்டுகளாகச் செலுத்தவில்லை. அந்த ஹெட்டிங் கீழே, அந்தத் தலைப்பின்கீழே, ஏறத்தாழ (I don't have the correct figures with me at the moment. I believe, nearly, 14 கோடி ரூபாய் இன்னும் அரசுக்கு வரவேண்டியுள்ளது. எனவே இந்தப் பணிகளை எல்லாம் (in actual practice) நடைமுறையில், அரசாங்கமே ஏற்று, அரசாங்கம் தான் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. They are supposed to pay audit fees. But, they are unable to pay audit fees. எனவே அவர்களுடைய நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு, கோயில் களின் நலிந்த நிலையைப் புரிந்துகொண்டு, அரசாங்கம் இதற்காக எந்தப் பணியையும் தடைபட அனுமதிப்பதில்லை. கோயில்கள் செலுத்தவேண்டிய தொகையைச் செலுத்தினாலும், செலுத்த விட்டாலும் அரசாங்கமே அந்தச் செலவையும் ஏற்றுக் கொண்டு அந்தப் பணிகள் தொய்வு இல்லாமல் நடக்கும்படி பார்த்துக்கொள்கிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. என்றாலும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கொடுக்காமல் இருப்பார்கள். கொடுக்க முடியாதவர்கள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் போல வேறு செலவுகளையும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஏன் இதை சொல்கிறேன் என்றால் கோயில் பாதுகாப்புப்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

படைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஓரளவு அரசே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அது எந்த அளவு சாத்தியம் என்று பிறகு அவர்கள் முடிவு சொல்லட்டும். நான் அவசரப்படவில்லை. ஆனால் அதேநேரத்தில் அவர்களுக்கு வருமானம் வருவதற்கும் நாம் ஏதாவது வழி தேடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, கோயில்களில் 100 தென்னை மரம் வைத்து கொடுத்து, மின் இணைப்பும் கொடுத்துவிட்டால் 5 வருஷம் கழித்து குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா கோயில்களிலும் மூன்றாவது பிரகாரத்தில் ஏராளமாக இடம் இருக்கிறது. எந்தக் கோயிலில் வேண்டுமானாலும் 100 தென்னை மட்டுமல்ல, இன்னும்கூட வைக்க முடியும். ஆகவே, அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ஒரு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால், பஞ்சப்பாட்டு இல்லாமல் அவர்களுடைய காரியங்கள் நல்லபடியாக நடப்பதற்கு வழி பிறக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதுபோல தமிழக அரசினுடைய நிர்வாகத்தின் கீழே 11 மருத்துவக் கல்லூரிகளும், 7 பட்ட மேற்படிப்பு நிலையங்களும் உள்ளன. மருத்துவ அறிவியல் இளநிலை, முதுநிலை மற்றும் முதுநிலை சிறப்புப் பாடம் பயிலும் மாணவர்களும், மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களும், மருத்துவப் பேராசிரியர்களும், மருத்துவ நூலகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனித சமுதாயத்தினுடைய உயிர் காக்கும் செய்திகளை வெளிநாட்டு 'பருவ இதழ்கள்' வெளிப்படுத்துவதால் அரசு ஆண்டுதோறும் அதற்காக செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வாறு செலவு செய்தாலும்கூட அவர்கள் அந்தப் புத்தகங்களை முழுமையாக பாதுகாப்பதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்ற தகவலை சொல்கிறார்கள். அங்கே அந்தப் புத்தகங்களை வைப்பதற்கு அலமாரிகள் வாங்கப்படவில்லை. 10 ஆண்டுகளாக என்று சொல்கிறார்கள். அப்புத்தகங்களைப் பராமரிக்க பல மருத்துவ நிலையங்களில் அடிப்படை ஊழியர்கள் கூட நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். புத்தகங்களைப் பகுக்கவும், நூல் விவரப்பட்டி தயாரிக்கவும் லைப்ரரி அசிஸ்டென்ட்ஸ் நூலக உதவியாளர்கள், நியமிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல கல்லூரிகளில் இரண்டு மூன்று உதவி நூலகப் பதவிகள் உள்ளனவேயுமாய் நூலகத்தின் பல்வேறு பணிகளைக் கண்காணிக்கும் நூலகர்கள் பதவிகள் உருவாக்கப்படவில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரி நூலகங்களினுடைய தரத்தை மேம்படுத்துவது குறித்து, இந்திய மருத்துவக் குழு பல பரிந்துரைகளை செய்திருக்கிறது. அதன்படி மருத்துவக் கல்லூரிகளினுடைய நூலகத்திற்கு துறை தகுதி வழங்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

செய்திருக்கிறார்கள். அது சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு துறை தகுதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் கலைக் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நூலகர்களை ஆசிரியர்களுக்கு இணையாக, அதாவது காலேஜ் லெச்சரர்ஸ்க்கு இணையாக நடத்துவதுடன், 16 ஆண்டுகள் பணி முடிந்தவுடன் பேராசிரியர்களுக்கு இணையாக தகுதி வழங்கி அவர்களுக்கு உள்ளதைபோல மருத்துவக் கல்லூரி நூலகர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விலை உயர்ந்த புத்தகங்களையும், பருவ இதழ்களையும் பராமரிக்க அடிப்படை ஊழியர் இல்லாத இடங்களில் அடிப்படை ஊழியர் பதவிகளையும், அனைத்துக் கல்லூரி நூலகங்களிலுமுள்ள புத்தகங்களைப் பகுக்கவும், நூல் விவரப்பட்டி தயாரிக்கவும் அவர்களுக்கு உதவியாளர் பதவிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நூலகர் பதவி இல்லாத மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள உதவி நூலகர்கள் பதவிகளை நிலை உயர்த்தி அவர்களை நூலகர்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

அதேபோல, நம்முடைய சட்டப்பேரவையிலே பணிபுரியும் நிருபர்கள் சிறப்பாக பணி புரிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், கொஞ்சம் கஷ்டமான வேலையும் கூட, நாம் எவ்வளவு வேகமாகப் பேசினாலும், அதே வேகத்தில் அவர்கள் எடுத்தாக வேண்டும், கொஞ்சம் குறைகள் தவறுகள் இருந்தால் நாம் அவர்களிடத்தில் கொஞ்சம் கடுமையாகக் கூட நடந்து கொள்வது உண்டு. அவர்களை நான் உள்ளபடியே மனமாரப் பாராட்டக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன், அவர்கள் காலையிலேயும் மாலையிலேயும் குறிப்பு எடுத்து, நாம் கேட்ட மாத்திரத்தில், எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் கேட்கிறோம், எப்போது கேட்டாலும் கொடுத்து விடுகிறார்கள், காலையிலே பேசியதை மாலைக்குள்ளேயே கொடுத்து விடுகிறார்கள், மாலையிலே பேசியதை அடுத்த நாள் காலையிலே அவர்கள் கொடுத்து விடுகிறார்கள், ஒரே வேளை இங்கே இல்லை என்றால் ஏன் இல்லை என்று அழைத்துக் கேட்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அவர்கள் அந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய தலைமை நிருபர்களுக்கு, நேற்றைய தினம் ஊதிய உயர்வு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய சிறப்பான பணி புரியும் அவர்களுக்கு அரசு செயலாளர்களது

[திரு: எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

நேர்முகச் செயலாளருக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பூதியம் ரூபாய் 140 மற்றும் சிறப்பு அலவன்ஸ் ரூ. 100 ஆகிய இரண்டையும் வழங்க வேண்டும். இது சம்பள குழுவினுடைய அனாமலி என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கனிவோடு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, கால்நடை மருந்தகங்கள் 400 புதிதாக துவங்கப்பட இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். அந்த 400 கால்நடை மருந்தகங்களிலும் இன்றையதினம் படித்த பட்டதாரிகள் 300 பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதிலே 35 பேர் பெண்கள் என்று சொல்வதற்கார்கள்—நீங்கள் அதிலே பிரிவு அலுவலர்களை முழுக்கக் கொண்டு வந்து போடுவதை விட, இங்கே வேலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய படித்த பட்டதாரிகளை முழுவதாக உங்களால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அதிலே பாதியாவது படித்த வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய பட்டதாரிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களில் வேண்டுமானால் அலுவலர்களையே நீங்கள் கொண்டு வரலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகிறபோதே அப்போதே சொன்னேன். இந்த நிலத்திற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி, சர்சார்ஜ் லேண்ட் செஸ் இரண்டுமே அதிகம். கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் சிரமப்படுவார்கள் என்று சொன்னேன். அதிலே லோக்கல் செஸ் என்பது முன்பு 45 பைசாவாக இருந்தது. இன்றையதினம் 1 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. லோக்கல் செஸ்-சினுடைய சர்ச்சார்ஜ் 2 1/2 ரூபாயில்ருந்து 10 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, என்னிடத்திலே எல்லா புள்ளி விவரங்களும் இல்லாவிட்டாலும் கூட எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே, என்னிடத்திலே இருக்கும் ஒரிரு புள்ளி விவரங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பரம்பிக் குளம்—ஆனியாறு பாசன திட்டத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு தெரியும். அதிகப்படியான புகார்கள் எழுப்பப்படுகிற திட்டம், இந்த பரம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டம் காரணம், அதிலே அக்ஷயூர்டு இரிகேஷன் கிடையாது. ஆண்டுதோறும் இன்ன தேதியிலே தண்ணீர் வரும், இன்ன தேதியிலே மூடுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சரியாக நல்ல மழை பெய்து அணைகள் நிறைந்து இருந்தால் 1 1/2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை 3 மண்டலங்களிலேயும் தண்ணீர் வரும், அதுவும் ஏதாவது ஒரு மண்டலத்தில் தண்ணீர் திறந்து இருக்கும்போது எங்கள் ஊரிலே தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்ன உடனே, அங்கே திறந்து விட்டால் இங்கே தண்ணீர் வராது. பல நேரங்களிலே பயிர்கள் காய்ந்துவிடக் கூடும். இந்த ஆண்டுகூட அது போன்ற நிலைமைகள் எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கிறது. பலபேர் கடலையைப் போட்டவர்கள் இன்னும் கடலையை எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தென்னை மரங்கள் சில பகுதிகளிலே காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மக்காச்சோள்ம்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

முழுவதுமாக காய்ந்து விட்ட பகுதிகள் உண்டு. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கிறது. இன்னும் 2, 3 நாட்களிலே தால் முறையாக தண்ணீர் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அங்கே காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் பாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், இன்றைக்கு இருக்கிற தண்ணீர் ஆதாரங்கள் நெருக்கடியான சூழ்நிலையிலே இருந்தாலும் கூட—தென்னை மரங்களுக்கு உயிர் தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று. நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோரிக்கை வைத்தபோது, பிரச்சினை கடுமையாக இருந்தாலும் அவைகளைக் கருதிப் பார்க்காமல். இன்றையதினம் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள், என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டி ஒலி) கடலைக்கு கூட மேற்கொண்டு 15 நாளைக்கு தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏற்கெனவே உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே சொல்லிய போது 15 ஆம் தேதி வரை வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதை 8 ஆம் தேதி வரை நீடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு அதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்துக்கிறது. ஆகவே தண்ணீர் இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூட என்னிடத்திலே தொல்லபேசியிலே சொன்னார்கள். ஆக பிரச்சினைகள் இருக்குமானால் என்னிடத்திலே சில இடங்களிலே குறிப்பிட்டு எழுத்து மூலமாக தெரிவிக்கலாம், மொத்தமாக குற்றச்சாட்டு தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே குற்றச்சாட்டு கிடையாது. நான் இந்த பாசனத் திட்டம் எப்படி செயல்படுகிறது என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி நடந்தது என்று சொன்னேன். குற்றச்சாட்டு என்பதற்கே இடம் இல்லை. இல்லாத தண்ணீர் நான் சொன்னால் மட்டும் வந்துவிடுமா என்பது எனவே சென்ற ஆண்டுதான் பத்தாண்டு காலத்திற்குப் பின்னாலே முதல் முறையாக பரம்பிக்குளம் அணை நிரம்பியது. அப்படி இருந்தும் கூட இந்த ஆண்டே எவ்வளவு தட்டுப்பாடு? இதை எதற்காக சொல்ல வந்தேன் என்றால் வரிவிதிப்பிலே இருக்கிற நிலைமையை சொல்ல வந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள், நான் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, 15 நாட்களுக்கு தண்ணீரை நீட்டித்துத் தருவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பிற்பகல் 12.30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுமட்டுமல்லாமல் என்னுடைய தொகுதி என்னுடைய நான் சொல்ல மாட்டேன். தொகுதி என்று நான் பேசுவது முறையாக இருக்காது. பெரியார் மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தாராபுரம் தாலுக்காவில்—தாராபுரம் தாலுக்கா என்றாலே எட்டடி இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக மிக மிக வறட்சியான பகுதி என்று எடுத்துக்கொள்வீர்களானால் குண்டாம் ஒன்றியம், துண்டாம் வட்டாரம், தண்ணீர் என்பதைப் பார்ப்பதே சிரமம். அங்கேயும் இந்த டாசனத்திலே பயனடடுத்துகிறார்கள். அங்கேயும் விரிவாக்கப்பட்ட பகுதி இருக்கிறது. விரிவாக்கப்பட்ட பகுதிக்கு இந்த ஆண்டு தண்ணீர் விடவில்லை. அதை நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அங்கே தண்ணீர் தட்டுப் பாடு மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் சொல்லி விட்டால் அதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முடிவு சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் முன்பே அவர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதும் அநுள்கூர்ந்து கேட்கிறேன். குடிபட்டதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது என்னுடைய தொகுதி என்றாலும்கூட, இன்னொரு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் இங்கே வீற்றிருக்கின்ற உறுப்பினருடைய சொந்த ஒன்றியம் அது. சொந்த ஊர் அங்கே நான் இருக்கிறது. அவருடைய ஊருக்குக்கூட தண்ணீர் பாயாது. அந்த இடத்திற்கு தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக்கொண்டேன். அதிகாரிகளிடத்திலும் கேட்டுக்கொண்டேன். விடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. கண்டிப்பாக குளம் குட்டைகளுக்கு-குடிதண்ணீருக்காக தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த தென்னை மரத்தை பொறுத்தவரையில் அங்கே ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய் என்று போடுகிறார்கள். 30 ரூபாயும். லோக்கல் செஸ் பழையபடி போட்டால் 88 ரூபாய் வருகிறது. அதிலே அந்த 30 ரூபாயையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 118 ரூபாய் வருகிறது. ஆனால் இன்றைய நிலை என்னவென்று சொன்னால் 30 ரூபாயை 2.95-லே பெருக்குவதற்குப் பதிலாக 30 ரூபாயை 11 ரூபாயாலே பெருக்க வேண்டும். லோக்கல் செஸ் 1 ரூபாய். லோக்கல் செஸ் சர்ச்சார்ஜ் 10 ரூபாய். ஆக 30-ஐ 11-ஆலே பெருக்கினால் 330. 330 ப்ளஸ் 30—360 ரூபாய் ஆகிறது. இந்த ஆண்டு இவ்வளவு பெரிய தொகையை அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற விவசாயிகளாலே கட்ட முடியுமா என்றால் நிச்சயமாகக் கட்ட முடியாது. தொகை மிகவும் அதிகம்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

எனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால்கூட நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் தயங்கக் கூடும். அவர்களிடத்திலே நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருள்கூர்ந்து அதைக் குறைக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வருகின்ற வரை இங்கே யிருந்த நிலைமை கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு கன்வேயன்ஸ் உட்பட மூலம் உரிமை மாற்றம் செய்யும் மனைகட்டு முத்திரைத்தாள் தீர்வையிலிருந்து விலக்கு இருந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலே கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக அதற்கு முத்திரைத்தாள் வாங்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த விதி விலக்கு இப்போது இல்லை. எனவே மீண்டும் முன்பு போலவே கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் தங்களுடைய உறுப்பினர்களுக்கு கன்வேயன்ஸ் உட்பட மூலம் உரிமை மாற்றம் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் இரண்டு அமைச்சர்களையும் முன்பு ஒரு முறை சந்தித்து சொன்னேன். அவர்களும் ஓரளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்றாலும் கூட கோயம்புத்தூர் போஸ்ட் ஸ்டாஃப் கோ-ஆப் பரேட்டிவ் ரெசிடென்சியல் வெல்ஃபேர் அசோசியேஷன் அங்கிருக்கின்ற அஞ்சலக ஊழியர்கள் எல்லாம் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு அதிலே சேர்ந்தார்கள். அதிலே 2, 3 பேர்கள் அதற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் அதிலே சேர்ந்து கொண்டு அங்கே பல தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு அமைச்சர்களுக்கும் அது தெரியும். இரண்டு பேரும் ஓரளவிற்கு விசாரித்தும் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்கள் அந்தச் சங்கத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களை மிரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே தீர விசாரித்து அவர்களுடைய பிடியிலிருந்து அடியோடு அவர்களைக் காப்பாற்றி அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல இன்னொன்று. அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு விழா ஆண்டாக இந்த ஆண்டு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே அம்பேத்காருடைய நினைவாக பல நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலே ஆதி திராவிடச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களிலே தொழில் முனைவோர் மிகவும் குறைவு. தொழில் சுவங்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விண்ணப்பித்தாலும், ஓரளவிற்கு நடுத்தர தொழில் அல்லது பெரிய தொழில் என்று விண்ணப்பித்தால் அவர்களைப் போதுமான அளவிற்கு ஊக்குவிப்பதில்லை என்று புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு நிதி நிறுவன

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

மாக இருந்தாலும் சரி நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, அப்படி எவ்வளவு பேரிடத்திலிருந்து மனுக்கள் பெறப்பட்டு இருக்கிறது, அவர்களிலே எத்தனை பேருக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் கொஞ்சம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல நேற்றையதினம் மாண்புமிகு அவை முன்வரவர்கள் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்குப் புதிய விடுதி கட்டப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். அதேபோல பேரவைக்கு ஒரு புதிய கட்டிடமும் கட்டவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக இது நிலுவையில் இருக்கிறது. ஏன் என்றால் அடுத்து 'டீ லிமிடேஷன் கமிட்டி' வருகின்ற நேரத்திலே ஒரு வேளை ஒரு மக்களவைத் தொகுதிக்கு 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்பதற்குப் பதிலாக 7 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வந்தால் இந்த அவையில் உட்காருவதற்குக்கூட இடம் இல்லை. இன்னும் கொஞ்சம் அதிக வசதிகளோடு நம்மைவிட சின்ன மாநிலங்கள் எல்லாம் நம்மைவிட அழகான, வசதியான பேரவை மண்டபத்தை இன்றைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் ஒரு புதிய பேரவை மண்டபம் கட்டவேண்டும் என்று எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் காலத்திலே முயற்சிகள் நடைபெற்றன. அந்த முயற்சிகளை மீண்டும் தொடர்ந்து நீங்கள் எடுத்து புதிய பேரவை மண்டபம் கட்ட வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிய ஒரு சட்டமன்றம் வசதியாகவும் வாய்ப்பாகவும் பலபேர்கள் கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு அமைக்கவேண்டுமென்று கொள்கைக் குறிப்பை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் ஏற்கெனவே அதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உரிய துறையினரை அதற்கான இடத்தையும், இந்த வளாகத்திலேயே தேர்ந்தெடுக்கலாமா அல்லது வேறு வளாகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கலாமா, வேறு இடத்திலே என்பதை ஆராயவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் அடுத்து கூடுகின்றபோது ஒவ்வொரு தொகுதிலேயும் 1½ லட்சம், 2 லட்சம், 3 லட்சம் என்ற அளவுக்குக் கூட வாக்காளப் பெருமக்கள் பெருகிவிடுவதன் காரணமாக பல தொகுதிகளைப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் வருகிறது. நாடாளுமன்றத் தொகுதியினுடைய எண்ணிக்கையை நாம் குறைக்க முடியாது. கூட்டவும் முடியாது. ஆனால் ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கு 6 சட்டமன்றத் தொகுதிகள் என்று இப்போது இருப்பதை 7-ஆகவும் ஆக்கலாம், 8-ஆகவும் ஆக்கலாம், 9 ஆகவும் ஆக்கலாம். அது நம்முடைய விருப்பமும், மத்திய அரசினுடைய

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒப்புதலையும் பொறுத்து இருக்கிறது. அப்படி 7 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், 8 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று ஆகின்றபோது நமக்கு இந்த அவை போதாது, இந்தக் கட்டிடம் போதாது. அதை எல்லாம் மனதிலே வைத்துத் தான் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். ஒரே ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும், 2, 3 ஆண்டுகளிலாவது கட்டிமுடிப்பதற்கான ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமும், தலைமைச் செயலாளர் அவர்களிடமும் நான் விவாதித்து இருக்கிறேன். ஒரு firm Project Report தயாரித்து விட்டு பிறகு அதனை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அறிவிக்கலாம் என்று இருந்தேன். ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியுள்ளதால் என்ன எண்ணியிருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புதிய சட்டமன்றப் பேரவைக் கட்டிடம் கட்ட எண்ணியுள்ளோம் என்பதைச் சொன்னார்கள். அது வெறும் சட்டமன்றக் கட்டிடமாக மட்டும் இருக்காது. நான் நினைத்துள்ளது, ஒரு புதிய 'செகரட்டேரியட் காம்பிளக்ஸ்' கட்ட வேண்டும் என்று. அதாவது பெங்களூரிலுள்ள விதான் செளதா அதனை மிஞ்சுகின்ற அளவுக்கு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதைவிடச் சிறப்பாக, பிரம்மாண்டமான முறையில் புதிய தொரு வளாகத்தையே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய நோக்கமாகும். அதற்கான இடத்தைத் தேர்வு செய்கின்ற பணி ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு பாராட்டையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட நாளைய ஒரு கோரிக்கையாக, நீண்ட நாளைய எண்ணமாக இங்கே இருக்கின்ற சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களின் எண்ணத்தை இன்றையதினம் நான் விரைவிலே செய்து முடிப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

இன்னும் ஒன்று, சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் நீண்டகாலமாக நாம் இங்கே பலமுறை பேசிக்கொண்டிருக்கிற பிரச்சினை இங்கே இருக்கின்ற பல உறுப்பினர்களுக்கு 2 மாவட்டங்கள் அடங்கிய தொகுதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக திருவாரூர் என்று எடுத்துக்கொண்டால் பசும்பொன் மாவட்டத்திலே அந்தத் தொகுதி அடங்கும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் அந்தத் தொகுதி அடங்கும். அதேபோல் இளையாங்குடி, கோவில்பட்டி, தாராபுரம், பொங்குளூர் போன்ற பல தொகுதிகளை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஒரு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேதான் ஒரு உறுப்பினர் கலந்துகொள்ள முடியும் என்கிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் தொடர்ந்து சென்ற சட்டப்பேரவையிலும் எழுப்பியிருக்கிறேன். முந்தைய ஆட்சிக் காலத்திலும் எழுப்பியிருக்கிறேன். அதிலே அப்போதே குறுக்கே நின்றவர் வருவாய்த் துறை அமைச்சர். இப்போது அவர் குறுக்கே நிற்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கொஞ்சம் குறுக்கே நின்றார். (குறுக்கீடு) உங்களைச் சொல்லவில்லை, நான் அவரைச் சொன்னேன். அதிலே சட்டப்பேரவைத் தலைவருக்கே கொஞ்சம் அவருக்கே நடக்கவேண்டும் என்ற ஆசை இருந்த காரணத்தால் அவருடைய தொகுதி 2 மாவட்டங்களில் இடம் பெற்று இருந்தது. (குறுக்கீடு) அன்றைய சட்டப் பேரவைத் தலைவர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தற்போது இரண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலும் இன்றைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி இல்லை. இப்போது என்ன நிலைமை என்றால் ஒரு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ளலாம் உறுப்பினராக. இன்னொரு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே சிறப்பு அழைப்பாளராகக் கலந்து கொள்ளலாம். அதிலே தீர்மானங்கள் கொடுக்க முடியாது. பேசலாம். பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பேசலாம். அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுவார்கள், எழுதிக்கொள்கிறோம், குறித்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். இதை முன்னாலேயே தீர்மானமாக அனுப்பியிருந்தால், அதற்குப் பதில் வரும். இதிலே பதில் வராது. எனவே, இரண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலேயும் கலந்து கொள்வதற்கு எவ்வளவு விரைவிலே சட்டம் கொண்டுவர முடியுமோ, கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில், மாற்றி மாற்றி சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதாக நண்பர்கள் என்னிடத்திலே சொல்கிறார்கள். ஒரு நேரத்திலே சட்டத் துறை அமைச்சர்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

அதற்குப் பொறுப்பு என்கிறார்கள். இன்னொரு நேரத்தில் லோக்கல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அமைச்சர் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு நேரத்திலே வருவாய்த் துறை அமைச்சர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் இனியும் காலதாமதம் இல்லாமல் அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று, இரண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலேயும் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் முழுமையான உறுப்பினர் என்ற அந்தஸ்த்தோடு கலந்து கொள்ள முடியும் என்கிற நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போன்று இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சங்கடங்களை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கவேண்டுமானால் தொகுதி வரையறுப்புக் குழு வந்த தற்குப்பிறகுதான், மீ-லிமிட்டேஷன் கமிட்டி அமைத்ததற்குப் பிறகுதான் இதைச் செய்யமுடியும். ஆனால் இப்போது ஒரு வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே கலந்துகொள்வதற்குத்தான் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. வாக்களிக்க உரிமை இருக்கிறது. மற்ற ஒன்றில் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை அரசு ஆணைகள் மூலம், சட்டத் துறையைக் கலந்துகொண்டு, அரசு ஆணையின் மூலமாகவே அதை நிறைவேற்றி, இரண்டு கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ள உரிமை உண்டு என்று ஆக்க முடியும் என்று சொன்னால் அதற்கான ஆணையைப் பிறப்பிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய சார்பிலே நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை, சென்னை நகரத்திலே நீண்ட நாட்களாக இருக்கின்ற நேரு விளையாட்டு அரங்கம் இன்றையதினம் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பகுதியிலே, அதைச்சுற்றி வாழ்ந்துகொண்டிருந்த மக்களை யெல்லாம் வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

மணலி சாலையிலே கொடுங்கையூர் பகுதியிலே வீடுகள் கட்டித் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களை அங்கே குடியமர்த்த முடியுமா என்று பார்த்து, முடிந்தால் அவர்களை அங்கே குடியமர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்விக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு அமைந்து இருக்கின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் களையப்பட்டு இருக்கின்றன. அதற்கு முழுக்க முழுக்க காரணமாக அமைந்திருக்கும் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பலரும் நன்றி தெரிவித்துக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

பல்கலைக் கழகங்களின் நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்துகின்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் துணை வேந்தரை நியமிக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க பேராசிரியர் டாக்டர் வசந்தி தேவி அவர்களை நியமித்து இருப்பது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும்; பெண்களுக்கு என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகத்தை, தலைநகரமான சென்னையிலே இயங்க வைப்பது பல வகையிலேயும் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று பலரும் விரும்புகிறார்கள். குறிப்பாக அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள், பணியாற்றிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களது கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. காந்திராஜன்.

திரு. ச. காந்திராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகத்தை சென்னையிலேயிருந்து அண்ணா மாவட்டத்திற்கு வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே நாங்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கின்றோம். இந்த நேரத்திலே நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் செ. அரங்கநாயகம்]

அவர்கள் சொல்லும்பொழுதுதான் பலருக்குத் தெரியும், ஏன் என்றால் அது சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தால் அதை கொடைக்கானலுக்கே கொண்டு போனால், இருக்கிறதாவது தெரியும். எனவே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அதைத் திரும்ப கொடைக்கானலுக்கு கொண்டு போக முடிவு செய்து விட்டார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக நாடு முழுவதும் ஏற்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் நவோதயா கல்வி முறையை, தாய் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் திருத்தத் துடன் நாமும் ஏற்றுக்கொள்வதாக அரசாங்கம் அறிவித்து இருப்பது புரட்சிகரமான நடவடிக்கையாகும். மொழியால் தமிழராகவும், நாட்டால் இந்தியராகவும், உலகத்தால் மனிதராகவும், வருங்கால தலைமுறையினரை உருவாக்குவதற்குரிய உயர்ந்த நோக்குடன் இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நெஞ்சுரமிக்க, நேர்மைத் திறம் கொண்ட நடவடிக்கை இது என்பதை நான் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), இந்த நடவடிக்கையின் மூலம் தமிழக அரசு தன்னை ஒரு அண்ணா தி.மு.க. அரசு என்பது மட்டுமல்லாமல், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு என்பதை உறுதியாக வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நல்ல உள்ளம் படைத்த நமது நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இந்த நடவடிக்கையை மனமார போற்றி வரவேற்கிறார்கள்.

இது போன்று, காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் முதலமைச்சர் மேற்கொண்டுள்ள நிலையை நாங்கள் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினையில் நீதிமன்றத்தின் உதவியுடன், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, தீர்வு காண்போம் என்பதை ஏற்கெனவே அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கிறது. தற்போது நடுவர் மன்றம் வழங்கியுள்ள தீர்ப்பினை ஏற்று அமல்படுத்துவதற்கு கர்நாடக அரசு முன்வராததால் உச்சநீதிமன்றத்தினுடைய உதவியை நாட வேண்டியுள்ளது.

நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பை அமல்படுத்த மறுக்கும் உரிமை எந்த அரசாங்கத்திற்கும் எந்த அரசுக்கும் இல்லை. எனவே, சட்டப்படி இயங்கும் நமது அரசு சட்டத்தின் உதவியை நாடும் சரியான பாதையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்ட நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றத்தின் உதவியுடன் நிச்சயமாக நம்முடைய உரிமையை நிலைநாட்ட முடியும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் உதாசீனப்படுத்தும் அளவிற்கு எந்த மாநில அரசும் இருக்க முடியாது. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டம்தான் உயர் அதிகாரம் படைத்தது. இங்கிலாந்து நாட்டைப் போல, பாராளுமன்றமே உயர் அதிகாரம் படைத்த நிலை இங்கே

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

இல்லை. எனவே, உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகுவது என்று முதலமைச்சர் எடுத்த முடிவு மிக மிகச் சரியானதும், வரவேற்கத்தக்கதும் ஆகும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 1-45

எதிலும் பிடிவாதப் போக்கைக் கைக்கொள்ளாமல், மக்களுடைய எண்ணங்களுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளித்து, தன்னுடைய முடிவுகளை மாற்றிக் கொள்வதற்குக்கூட இந்த அரசு தயங்குவதில்லை. குடும்ப அட்டைகளுக்கு அரிசி வழங்கும் போது அதற்கு ஊதிய வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டது, ஆனால் அத்தகைய வரம்பு விதிக்கப்படுவதால் பெரும்பாலான மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடும் என்று பலரும் அச்சம் தெரிவித்ததின் விளைவாக முதலமைச்சர் தன்னுடைய முடிவை மறு பரிசீலனை செய்தார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). எங்களைப் போன்றவர்களின் வேண்டுகோள்களை ஏற்று தன்னுடைய முடிவை மாற்றி அறிவித்தார். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னதான் ஏராளமான நன்மைகளை இந்த அரசு செய்தாலும், புதிய புதிய திட்டங்களை அறிவித்து அமல்படுத்தினாலும், சிறிய சிறிய தவறுகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு, துரும்பைத் தூளாக்க முயலும் குறுப்புத்தனம் படைத்தவர்களும் இல்லாமல் போய்விட மாட்டார்கள்.

ஜனநாயக நாட்டில் அத்தகைய விமர்சனங்களுக்கும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்திய நாட்டின் தலைசிறந்த கலாச்சாரம் என்று போற்றப்படும் சகிப்புத் தன்மைக்கும், மாற்றான்தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மனம் உண்டு என்ற தத்துவத்தைப் பின்பற்றி, நம் செயல்பாடுகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம்.

அன்னை இந்திராவையும், பெருந்தலைவர் காமராஜரையும் எந்த அளவிற்கு இழிவுபடுத்தியும், கொச்சைப்படுத்தியும் பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனால் அந்த இரு பெரும் தலைவர்கள்தான் வரலாற்று நாயகர்களாக இன்றைய தினம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போன்று அண்ணா அவர்கள் மீதும் பொழியப்படாத அவதூறுகளே இல்லை என்று கூறலாம். ஆனால் அவர் எந்தக் கட்டத்திலும் ஆத்திரப்படாமலும், தன் அணுகுமுறையை மாற்றிக் கொள்ளாமலும், எதையும் தாங்கும் இதயத்தோடு செயலாற்றி அமரராகிவிட்டார். அவரது பெயரால் அமைந்து உள்ள இந்த அரசும் அவருடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி ஆட்சி செலுத்தும் நமது முதலமைச்சரும், வேண்டாத விமர்சனங்களைப் பற்றியும், அவதூறுகளைப் பற்றியும் கவலைப்

1992 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

படாமல், அவற்றை எல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு இந்த ஆட்சிக்கு அரணாக விளங்கும் அனுபவமும் ஆற்றலும் நடு நிலைமையும் தவறாத நாவலர் போன்றவர்களின் ஒத்துழைப்புடன், எல்லாத் தடைகளையும் தாண்டி தங்களுடைய நல்லாட்சியைத் தொடர வேண்டுமென நான் விரும்புகின்றேன்.

பத்திரிகைகளாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிகளாக இருந்தாலும், ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை வழங்கினால் ஏற்றுக்கொள்ளவும், அவதூறுகளைப் பரப்பினால் அதைப் பொருட்படுத்தாது ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, என் கடன் மக்களுக்குப் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற உங்களுடைய பாதையில் இந்த அரசு வீர நடைபோட வேண்டுமென்று நாட்டு மக்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி),

தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவர் சொன்னதைப்போல, “செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிசைக்கீழ் தங்கு உலகு” என்பதைப்போல, தங்களுடைய வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலில் தான் இந்த மன்பதையே தங்கும் என்பதைக் கூறி, நிதி ஒதுக்க மசோதாவை வரவேற்று அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1992-93 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையின் மீது இன்றைக்கு 30-வது நாளாக இங்கே விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். 1992-93 வது ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் வைக்கப்பட்ட நாளும், அதற்குப்பிறகு ஆறு நாள் பொது விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல சீரிய கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப்பிறகு 22 நாட்கள் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விரிவான, விளக்கமான விவாதங்களெல்லாம் நடைபெற்று, அதற்குத் தெளிவான, திட்டமான பதிலுரைகளெல்லாம் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு 30-வது நாளாக, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கட்டத்திற்கு இந்தப் பேரவை வந்திருக்கிறது.

திருக்கோயில் திருவிழாக் காலங்களிலெல்லாம் கொடியேற்றியதற்குப் பிறகு மண்டகப்படி விழாக்கள் பல நாட்கள் நடைபெறும். ஆக, அவ்வாறு நடைபெற்று முடிந்து, கடைசியில் விடையாற்றி விழா என்று ஒன்று உண்டு. அதை விடையாற்றி விழா இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, உண்டாற்றி விழா என்று ஒன்று உண்டு; அந்த உண்டாற்றி விழாவை நாளைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நடத்தி வைக்க இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 1992 ஏப்ரல் 24]

பிற்பகல் 1-50

இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, 1992-93 ஆம் ஆண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, சிறப்பாகவும், வெற்றிகரமாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்பு தந்த உறுப்பினர் பெருமக்கள் அத்தனைப் பேருக்கும், நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்ன ஒரு சிறப்பு என்று சொன்னால், ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தின்மீதுகூட வாக்கெடுப்பு ஏற்படுத்தாத அளவுக்கு இந்த 30 நாட்களிலும் ஏகோபித்த நல்ல முறையில் மானியக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் சிறப்பாக நிறைவேறி இருக்கின்றன என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. மற்றொன்று, எந்த ஒரு மானியக் கோரிக்கைக்கும் வெட்டுப் போடாமல், 'கில்லடின்' பண்ணாமல், அவ்வளவு மானியக் கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றித் தருகிற அளவுக்கு பெருத்த உறுப்பினர்கள் மிகவும் ஒத்துழைப்பு தந்திருப்பதும் இங்கே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. அதோடு மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு உறுப்பினர்கள் மிகச் சிறப்பாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னக் கருத்துக்களுக்கெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும் மிகச் சிறப்பான விளக்கங்களை எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே இவ்வளவு நாட்கள் நடைபெறுகிற ஒவ்வொரு நாள் விவாதத்திலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்து, ஒவ்வொரு நாள் விவாதத்தைப் பொறுத்தும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்கள், நிறைவேற்ற வேண்டியவைகளை யெல்லாம் ஒவ்வொரு அமைச்சரோடும் உட்கார்ந்து பேசி, அதனை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே மிகச் சிறப்பாக அவர்கள் முடித்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுல்லாமல், ஒவ்வொரு நாள் விவாதத்திலேயும் வந்திருந்து, கடைசிவரையில் இருந்து, விவாதத்தை முடித்து வைக்கிற அளவுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நேரத்தின் பெருமையையும் கூட்டியிருக்கிறார் என்பதும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உள்ளபடியே இந்த அவைக்குத் தர வேண்டிய மதிப்பையும், நாடாளுமன்ற நடைமுறைக்குத் தரவேண்டிய மதிப்பையும், இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கருத்துக்களுக்கு தரவேண்டிய மதிப்பையும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உரிய முறையிலே போற்றி, பாராட்டி, வாழ்த்தி, வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துரைத்த பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு, அந்தந்த மானியக் கோரிக்கைகள் வந்தபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் அத்தனைப் பேரும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்களும், அவரவர்களுக்குரிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எழுப்பப்பட்ட ஐயங்கள், அறியா வினாக்கள், அறியும் வினாக்கள், தெரிந்த வினாக்கள், தெரியாதவைகள் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம்,

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மிகச் சிறப்பான வகைகளிலே விளக்கங்களை எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். வினா-விடை நேரங்களிலேயும் தரவேண்டிய பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் 10 உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய கருத்துக்கள் முழுவதையும் எடுத்துச் சொல்வோமேயானால் நேரம் இடம்தராது. சுருங்கச் சொல்லி விளக்க வைத்தல் என்ற அழகு முறையை மட்டுமே கையாண்டு, விரைவிலே முடிப்பதுதான் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி எடுத்து வைத்த கருத்துக்களுக்கு, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் அத்தனைப் பேரும் அந்தந்தத் துறையின் வாயிலாக மேற்கொள்ள வேண்டியவற்றை முறையாக மேற்கொள்வார்கள் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பிலே நான்கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த அரசு ஏற்று நடத்தி வருகிற செயல்பாடுகளையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டு நடத்தி வருகிற பாங்குகளையும் மிகவும் பாராட்டி, போற்றி வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சியிலே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற எதிர்க்கட்சி வரிசைக்குத் தலைமை தாங்குகிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாராட்டி, போற்றி, வரவேற்கிற அத்தகைய சூழ்நிலை, இன்றைய அவையில் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிற பாங்கு, அப்படிப்பட்ட பல்வேறு சூழ்நிலைகளை உருவாக்கித் தந்து, மனம் திறந்து பல்வேறு வகைகளைப் பாராட்டி இருப்பதற்காக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இந்த அரசின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பாராட்டப்பட வேண்டியவைகள் பாராட்டப்பட வேண்டும்; போற்றப்பட வேண்டியவைகள் போற்றப்பட வேண்டும்; வரவேற்கப்பட வேண்டியவைகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும், வாழ்த்தப்பட வேண்டியவைகள் வாழ்த்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் அதே நேரத்திலே குற்றங்குறைகள் இருக்குமேயானால் அதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்ற உணர்வோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்காத வகையில், பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்கிற வகையில் நாம் மகிழ்ச்சிபெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் இந்த அரசு பல்வேறு நிதி நெருக்கடிநிலையில் இருந்த காலத்திலேயும், பல்வேறு சங்கடங்கள் இருந்தன என்ற நிலைமையிலேயும்கூட, எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, மூடிக் கிடந்த மில்களை ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை, அணுகு முறையை எந்த அளவுக்கு டாராட்டுக்குரியன என்றும், மாண்பு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பிற்பகல் 1-55

மிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். அந்த வகையிலேதான் பல்வேறு பணிகளையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்து, பல்வேறு நெருக்கடிகள் இருந்தாலும் கூட எந்தவொரு பணியும் தடைப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதிலேயும், எந்தவொரு வளர்ச்சித் திட்டமும் தடைப்படக் கூடாது என்பதிலேயும், சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்களினாலும், மேம்பாட்டு வளர்ச்சித் திட்டங்களாலும் அல்லது ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களானாலும், குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டங்களானாலும், அவைகள் எல்லாம் முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எல்லாத்துறைகளைப் பற்றியும் எல்லாப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், விவாதிப்பதின் மூலமாகவும், கலந்துரையாடல் மூலமாகவும் முழுவதும் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்ற அத்தகைய பாங்கினை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகின்றபோது, பல்வேறு பிரச்சினைகள் வருகின்றபொழுதெல்லாம் அதற்கு உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து, அவ்வப்பொழுது பதில்களையும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், உடனுக்குடன் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாகக் காண்கிறோம். ஏற்கனவே நான் எடுத்துச் சொன்னது மாதிரி 4,846 கோடி ரூபாய்க்குத் தான் 1992-93 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு முதலிலே அனுமதி அளித்தார்கள். மத்திய அரசின் சார்பாகத் தரவேண்டிய பணமும் தருவதற்கு இயலாத, மாநிலத்திலேயும் அதிகமான அளவுக்கு வருமான வசதி வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கு இடம் இருக்காது என்ற காரணத்தைக் காட்டி 4,846 கோடிக்குத்தான் அனுமதி அளித்தார்கள் என்றாலும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்த அத்தகைய அழுத்தமான தன்மையின் காரணமாகவும், அதனை முதலிலே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருந்தும், மறுபடியும் 1,751 கோடிக்கு நாங்கள் போட்ட திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதற்குப் பிறகு ஒரு மாதம் கழித்து மாண்புமிகு இந்தியாவின் பிரதமர் திரு. நரசிம்மராவ் அவர்களும், திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவராக இருந்த திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டு, 1,751 கோடி ரூபாயை ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு வழங்கினார்கள் என்று சொன்னால் அதிலே எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கும். அதை எவ்வளவு எளிதாக நிறைவேற்றினார்கள் என்று காணுகின்ற போது— பல ஆண்டுகளாக நான் திட்டக் குழுவின் முன் உட்கார்ந்து, உட்கார்ந்து கொண்டு வருபவன் என்ற முறையில், அவர்கள் எல்லாம் எப்படிப் பேசுவார்கள். என்ன நடக்கும் கேட்டது எந்த அளவுக்கு நடக்கும் என்று பார்க்கின்ற பொழுது, கேட்டது முழுவதும் வந்திருக்கின்றது என்பதிலே மிக்க மகிழ்ச்சி. மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

8-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான திட்டங்கள் போடுகின்றபோது கூட, முதலிலே நமக்கு இருக்கின்ற நிதி ஆதார வசதிகள், மத்திய அரசின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற நிதி ஆதார வசதிகள் ஆகியவற்றை வைக்கின்றபோது, முதலிலே ஒன்பதாயிரத்து ஐநூறு கோடி ரூபாய்க்குத்தான் போடலாம் என்கிற அளவு இருந்து, நாட்டில் பிற மாநிலங்களுடைய வளர்ச்சி, பிற மாநிலங்களுடைய தன்மைகளையெல்லாம் அப்படிப் பார்த்துக் கின்றபோது, 10 ஆயிரம், 11 ஆயிரம் கோடிக்குப் போகலாமா என்ற அளவுக்குக் கூடப் பார்த்து, கடைசியிலே பல நெருக்கடி நிலைமைகள் இருந்தாலும் கூட, ஒன்பதாயிரத்து ஐநூறு கோடிக்குத்தான் இருக்க முடியும் என்ற சூழ்நிலையிலே, அண்மையிலே 5, 6 நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற கூட்டத்திலே திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்களோடு வாதாடி, பத்தாயிரத்து இருநூறு கோடிக்கு அதைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), அந்த அளவு 8-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். நிதி நெருக்கடி என்ற காரணத்தால் திட்ட முயற்சிகள் குறைபடக் கூடாது. எப்படியேனும் இந்த அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்றும். அதற்கான ஆதாரங்களைத் திரட்டிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான தன்மையில் அதை முடித்துத் தந்தார்கள் என்பதுதான் பெருமைக்குரிய ஒன்று. இந்தப் பேச்சுவார்த்தை கூட நீண்ட காலம் நடக்குமா என்று ஏராளமான புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் சேகரித்துக் கொண்டு போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாலும்கூட, அது 40 நிமிடங்களிலே முடிந்துவிட்டது என்கிற போது நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

அது மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு சூழ்நிலைகளுடைய அடிப்படையில் இங்கு பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அத்தனையையும், எங்கெங்கு, என்னென்ன தேவைகள் என்று கருத்தபடுகின்றபோது, அவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தருவதற்காக அத்தகைய முயற்சிகளிலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசை நாம் கேட்கிறோம். மத்திய அரசினிடத்திலே இருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். ஒரு தனி நிதி நமக்குக் கிடைத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான கட்டங்களை நாம் தாண்ட முடியும் என்ற காரண, காரிய விளக்கங்களோடு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் பல தடவை அங்கு எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதனையும் இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். வேறு பல மாநிலங்களுக்கு 500 கோடி ரூபாய், 300 கோடி ரூபாய், 200 கோடி ரூபாய் என்று தனி நிதியாக ஒதுக்கித் தந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, மலிவு விலை மதுவினை எடுத்ததன் மூலமாக ஏற்பட்ட இழப்பையும் சுட்டிக்காட்டி, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இது ஒரு கொள்கையாக வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றபொழுது, இதை வெற்றிகரமாக ஆக்குகிற பொறுப்பு, மாநில அரசுக்கு மட்டு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

மல்ல, மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிறதென்பதையும் எடுத்துக் காட்டி ஆகவே இதற்கென்று ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடுகட்டுகிற அளவுக்கு மத்திய அரசு ஓரளவுக்கு நிதி தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருவது தவறல்ல. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் தான் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய அரசு தரவேண்டும் என்று நாம் கேட்பதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. பல திட்டங்களை எடுக்கிறபோது எந்த அளவுக்கு நம்மால் செய்ய முடியும், நமக்கு இருக்கிற நிதி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நம்புகிறோம். விரைவில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று நாம் நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்கிறபோது மத்திய அரசு கொடுக்குமா என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்க நியாயம் இருக்கிறது. நாம் கேட்கவும் நியாயம் இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

பிற்பகல் 2-00

1990-91 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கை மட்டும் நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால் கிட்டத்தட்ட இந்த மாநிலத்திலிருந்து மட்டும் மத்திய அரசுக்குப் போகிற அதாவது தமிழக மாநிலத்திலிருந்து மட்டும் மத்திய அரசுக்குப் போகிற வரியினங்கள், வருமானங்கள் எல்லாம் 5,349 கோடியே 36 இலட்சம் போகிறது. மத்திய அரசு நமக்குத் திருப்பித் தருகிற தொகை, அதாவது மானியத்தில் போட்டிருக்கிற கணக்குப்படி அவர்கள் திருப்பித் தருகிற தொகை 1,288 கோடியே 16 இலட்சம் ரூபாய். நாம் கொடுப்பது 5,349 கோடி. நாம் திரும்பப் பெறுவது 1,288 கோடி. முழுவதையும் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. முழுவதையும் தந்தால் மத்திய அரசை நடத்த முடியாது, மத்திய அரசை நடத்துவதற்கு ஒரு பங்கு வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசை நடத்துவதற்கு எல்லா மாநிலங்களிலிருந்தும் பங்கு வருகிறபோது மத்திய அரசுக்கு 50 பங்கு, நமக்கு 50 பங்கு என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட 2,900 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பெறுவதற்கு நமக்கு நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் இன்றைக்குப் பெறுவது 1,288 கோடிதான். மத்திய அரசுக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலத்திலிருந்து மட்டும் போகிறது. எனவே நாம் கேட்க நியாயம் இருக்கிறது. கொடுக்கவும் அவர்களுக்கு நியாயம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் தான் திரும்பத் திரும்ப நாம் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். எனவே இந்தப் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்கிற சூழ்நிலையில் பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்த வரையில் சட்டமன்றப் பேரவை மூலம் இங்கே மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்கள் வாக்களித்து அளிக்கப்பட்ட தொகை 7.461 கோடியே 64 ஆயிரம் ரூபாய். இந்த அளவுக்கு இந்த அவை வாக்களித்து இருக்கிறது. இந்த மாநில தொகுப்பு நிதியத்தில்

[1992 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சாட்டப்பட்ட தொகை 2,473 கோடியே 10 இலட்சத்து 48 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். ஆக மொத்தம் 9,934 கோடியே 11 இலட்சத்து 12 ஆயிரத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டிய பொறுப்பில் இந்த அவை இருக்கிறது. நீங்கள் ஒதுக்கினால் தான் காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறும். நீங்கள் ஒதுக்காவிட்டால் எந்தக் காரியமும் நடைபெறாது. இந்த அளவில் பல காரியங்களை எடுத்துச் செய்கிற இந்தச் சூழ்நிலையை நாம் காண வேண்டும். எப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான தன்மையில், எப்படிப்பட்ட இக்கட்டான கட்டங்களில் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பல திட்டங்களை வெளியிட்டு, பல மேம்பாட்டுத் திட்டங்களையும், சமுதாய நலத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி வருவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நாம் குறிப்பிட்ட போது எல்லாவற்றையும் பார்த்து புது வரியினத்தையும் பார்த்து, சிக்கன நடவடிக்கையாக 55 கோடிக்கு செய்யலாம் என்ற நிலையையும் பார்த்து இறுதிப் பற்றாக்குறை 494 கோடி ரூபாயாக அமையக் கூடும் என்று நான் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும் கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப் படாமல், இந்த அவையில் பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் வருகிறபோது புதிய திட்டங்களுக்கென சுமார் 40 கோடி நடப்பாண்டில் 1992-93 செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு நிதி நெருக்கடி இருந்தாலும் கூட நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய அத்தகைய பணிகளை,

“துன்பம் உறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை,”

என வள்ளுவப். பெருந்தகை கூறியதற்கிணங்க அதைச் செய்கிற முயற்சியில் தான், திட்டத்திற்கு மேல், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையின் வரவு-செலவுக் கணக்குக்கு மேலாக 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்த 21 நாட்கள் நடைபெற்ற மானியக் கோரிக்கைகளில் அமைச்சர்கள் பலரும் எடுத்து வைத்தார்கள். இது பலருக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும்கூட எனக்குத்தான் திகில் இருந்து கொண்டே இருக்கும். ஏற, ஏற சமாளிக்க வேண்டிய ஒரு கட்டம் வருமே என்று இருந்தாலும் எப்படியும் சமாளிக்கலாம் என்ற அத்தகைய தன்மையின் அடிப்படையில் தான் எப்படியும் சமாளிப்பதற்கான அத்தகைய வழியை நாம் தேடுவோம் என்ற அத்தகைய முறையில்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதற்கெல்லாம் ஆக்கம் தந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் வேண்டிக்களை நிறைவேற்றுகிற அத்தகைய தன்மையில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1992 ஏப்ரல் 24]

பிற்பகல் 2.05

மேலும் நடப்பாண்டில், 1992-93ல், சிறு சேமிப்பு மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற வசதி கிடைக்குமா என்கின்ற ஒரு ஐயப்பாடும் இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு—குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வரும் என்று, நாம் கருதினோம். அதிலே இன்கம் டேக்ஸ்-லே ரிடக்ஷன் என்று தள்ளுபடி என்று இருக்கின்ற ஒரு பகுதியையும் மத்திய அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே எடுத்து விட்டதன் காரணமாக இனிமேல் சிறு சேமிப்பிலே கொண்டு வந்து போடுவார்களா என்று பார்க்கும்போது, பலரும் ஷேர் மார்க்கெட்டுக்குப் போய் விடுவார்களே தவிர, சிறு சேமிப்புக்குப் போட்டால் நமக்கு இலாபம் இருக்கும்; தங்களுடைய வருமான வரியிலே தங்களுக்குத் தள்ளுபடி கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் இல்லாததனால் நமக்கு எதிர் பார்க்கின்ற பணம் வராது, எதிர்பார்க்கின்ற பணம் வராது என்றால், நமக்கு சாதாரணமாக, வரி போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல், கடன் ஊங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், புதுக் கடன்கள் நிறைய எழுப்ப வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல், மத்திய அரசாங்கம் மானியம் தர வேண்டும் என்று கெஞ்ச வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல், இந்த சிறு சேமிப்பு மூலமாக வருகின்ற பணத்தை ஓரளவுக்கு வைத்து சமாளிக்க வேண்டும். அதுவும் எதிர் பார்க்கின்ற அளவுக்குக் கிடைக்குமா என்கின்ற ஒரு ஐயப்பாடும் இருக்கிறது. அது போகப் போகத்தான் தெரிய வேண்டும். ஆனால் அந்த நீக்கப்பட்ட பகுதியையும் மறுபடியும் கொடுத்து சிறு சேமிப்பிலே முதலீடு செய்கின்றவர்களுக்கு வருமான வரியிலே சலுகைகள் தர வேண்டும் என்று எல்லா மாநிலங்களும் வற்புறுத்தி இருக்கின்றன. இந்த தமிழகத்திலே எப்படி நெருக்கடியான நிலைமைகளை நாம் சமாளிக்க எதிர்பார்க்கிறோமோ அதே நிலையில் எல்லா மாநிலங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் மாண்புமிகு மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. மன்மோகன்சிங் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரிடம் பலரும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் பரிசீலிக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விரைவில் அவர்கள் பரிசீலிப்பார்களேயானால், நாம் இதிலே குறைவு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்காத ஒரு சூழ்நிலை நமக்கு ஏற்படக்கூடும். துவக்கத்தில் இருந்த பற்றாக்குறையும், மற்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலே உள்ள பற்றாக்குறையும், மேலும் புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள செலவையும் பார்த்தால், இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்து சுமார் ரூ. 596 கோடி பற்றாக்குறையை நாம் சமாளிக்க வேண்டிய கட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் போடும்போது ரூ. 494 கோடியிலே பற்றாக்குறையை சமாளிக்க வேண்டிய நிலை இருந்தாலும், இன்றைய சூழ்நிலையில் ரூ. 596 கோடி பற்றாக்குறையை சமாளிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை அறிய வேண்டும். கடந்த ஆண்டு மிகச் சிறந்த முயற்சியினால் இந்த அரசு நூற்றுக்கணக்கான சூழ்நிலையைச் சீர்படுத்தி ஆண்டுத் திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்றி அதிலே குறை

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாடு இல்லாத அளவுக்கு நிறைவேற்றிய தன்மை இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு. இந்த முயற்சி மிகச் சிறந்த முயற்சியாகவும் அமைந்தது.

அரசு அலுவலர்களுக்குப் பதவி உயர்த்தியதனால் மற்றும் ஊதிய விகிதங்கள் மாற்றியதினாலே ஏற்படும் கூடுதல் செலவும், அகவிலைப் படி உயர்த்தியதனால் ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் மேலும் சுமார் 80 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இப்போது கூட மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கின்ற அறிவிப்பின்படியும் ஒரு 12 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக ஆகிறது. அவர்களுக்கு வேலை உயர்வும், பதவி உயர்வும் மற்ற சேர்த்து வசதிகளும் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு அதிகாரி சம்பளம் வாங்குகிறார் என்றால் இன்றைக்கு நாம் அகவிலைப்படி 60 சதவிகிதம் தந்து கொண்டு வருகிறோம் என்றால் ரூ. 600 அகவிலைப்படி கிடைக்கிறது. அகவிலைப்படி நாம் தருவதே எதற்கு என்று கேட்டால் விலைவாசிகளை அவர்கள் சமாளிப்பதற்குத் தான். அகவிலைப்படியும் தந்து அரிசி 2 ரூபாய்க்குத் தந்து, அதுவும் வேண்டும் என்று கேட்டால், அதற்கு அகவிலைப்படி கொடுப்பதே இதற்காகத்தானே தவிர வேறில்லை. ஆகையினால் தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முதலிலே கேட்டிருந்தது, ஒரு உச்சவரம்பு வைத்ததற்குக் காரணமே, அதற்கு மேலே இருப்பவர்கள் அகவிலைப்படி என்ற பெயரில் ஒரு அகவிலைப்படியையும் வாங்கிக் கொண்டு, மற்றவர்களுக்கு, ஏழையெளியவர்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டியவைகளிலே பங்கு பெறுவது நியாயம் இல்லை என்று தான் கொண்டு வந்தார்கள். இருந்தாலும் பொது மக்கள் எண்ணங்களுக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேயே, விளைவு பற்றிக் கவலைப்படாமல் பல பேர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதனாலும், பொது மக்களை இன்னும் கொஞ்சம் பக்குவப்படுத்தி, அதாவது பழத்தைப் பக்குவப்படுத்தி—இப்போது அறுக்க முடியாது, பலாப்பழத்தை கொஞ்சம் பதப்படுத்தி, பக்குவப்படுத்தி, அறுக்கலாம் என்கின்ற மாதிரி அது விடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இதை அறவே நீக்கவிட்டோம் என்று மட்டும் யாராவது நினைத்தால் அது சரியாகாது. என்றைக்காவது ஒரு நாளைக்கு மக்களைப் பக்குவப்படுத்தி, இதற்கான காரண காரியங்கள், விளக்கங்களை மக்களுக்குத் தெரிய வைத்து அதற்குப் பிறகு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றவர்களுக்குத் தருவதற்குத்தான். டிசர்விங் கேசஸ் யார் யார் என்று பார்த்து அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏழையெளியவர்கள், முடியாதவர்கள், ஊன முற்றோர்கள், காப்பதற்கு யாரும் இல்லாதவர்கள், திக்கற்றவர்கள் இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதுதான். இரண்டரை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேலே வைத்துக் கொண்டு, ஒரு ஏக்கருக்கு 40 மூட்டை அல்லது 45 மூட்டை என்று எடுத்துக்கொண்டு, உரத்தையும் சலுகை விலையிலே வாங்கிக் கொண்டு, எல்லா வசதிகளையும் வாங்கிக் கொண்டு, தண்ணீர் தீர்வையே கட்டாமல், வாங்கின கடனைக் கட்டாமல், கூட்டுறவுக் கடனையும் கட்டாமல், அதற்கு வட்டியும் தள்ளி, அபராதத்தைத் தள்ளி, எங்க வீட்டுக் கல்யாணத்தையும் பார்த்துக் கொள் நீ, எங்கள் வீட்டிலே நடக்கின்ற விழாக்களையும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், இதற்கும் சேர்த்து கடன் தா என்று கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றவர்களுக்கு, 2½ ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு, ஒரு ஏக்கருக்கு 40 மூட்டை, 45 மூட்டை என்று டெற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் அரிசி ஏன் கொடுக்க வேண்டும்?

பிற்பகல் 2-10

3½ ரூபாய் அரிசி ஏன்? அவர்களிடத்தில் அரிசி இருக்கிறதே? அந்த அரிசியை விற்றுவிட்டு இந்த அரிசியை வாங்குவானேன். அதைத்தான் மனதிலே வைத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள், அது கூடாது என்று. ஏன் என்றால் அதிலே குறையக் குறைய, உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், 340 கோடி ரூபாய் இப்போது 60 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சென்று 400 சில்லறை கோடி ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உணர் வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 1 கோடி ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு பள்ளிக் கூடத்திற்கு 10 லட்சம் ரூபாய், பத்து லட்சம் ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால் கூட கட்டிட வசதி இல்லாத 10 பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டலாம். 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டலாம் என்று சொன்னால் 100 வருடத்திற்கு அது நிற்கும். ஆனால் இந்த 500 கோடி ரூபாயிலே எதுவும் மிஞ்சாது. 500 கோடி ரூபாய் போனது போனதுதான். ஆன்தான் வந்து நிற்பான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எப்படி இருக்கிறாய் என்று கேட்டால் நீ கொடுத்த 500 கோடி ரூபாயை சாப்பிட்டுவிட்டு நாங்கள் எல்லாம் வந்து நிற்கிறோம் என்பார்கள். ஆனால் 500 கோடி ரூபாய்க்கு அவர்கள் சொன்னதைப்போல மருத்துவமனை, சாலை, குண்டு குழியான சாலைகள் இவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், நல்ல முறையில் பணத்தை செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லத்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். எதையும் சிந்திக்காதவன் வெளியே இருக்கிறான். எப்படி சிந்திக்க வேண்டும், எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை சிந்தித்து முடிவு கட்ட வேண்டியது நாம். நாமே முடிவு கட்டவில்லையென்று சொன்னால் யாரும் முடிவு கட்டமாட்டார்கள். ஆகவே, எதற்கு முன்னுரிமை தர வேண்டும் என்று பார்த்தால் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல இடங்களில் நமக்கு செலவுக் கணக்குதான் தெரிகிறதே தவிர எப்படி அது வருகிறது என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். அரசாங்கம் ஒன்றுதான் வருவாய் இன்னின்ன வகையில் இருக்கிறது. செலவு இவ்வளவு வருகிறது. இன்னின்ன இனத்திலே

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அது வரும், இதற்கு மேலே வரவு. செலவு, இது இதுக்கு இவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். செலவழிக்க வேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறோம். வேண்டுமா வேண்டாமா என்று சொல்லி, அதனால்தான் 21 நாட்கள் இங்கே பேசினீர்கள். எந்தச் செலவைக் குறைக்கலாம் என்று ஒருவரும் சொல்லவில்லையே. குறைக்க முடியாது என்றால் வருவாயை எப்படிப் பெருக்கலாம் என்று ஒருவராவது பெருக்கும் வழியை சொன்னார்களா என்று கேட்டால் ஒருவரும் சொல்லவில்லை. (சிரிப்பு) ஆகவே, செலவை கூட்ட வேண்டும் என்றால் வருவாயை எப்படிப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்கும் வழிவகை சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் வேறு எந்த ஒரு செலவையும் வெட்டிவிட்டு தான் இதற்கு செலவழிக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்லியாக வேண்டும். இரண்டையும் கொடுத்து விட்டோம். வரவையும் கொடுத்து விட்டோம், செலவையும் கொடுத்துவிட்டோம். எப்படி அட்ஜெஸ்ட் பண்ண வேண்டும் என்பதைத் தான் நீங்கள் இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தோம். நாங்கள் கேட்பதை நாங்கள் கேட்போம், செய்கிறதை நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போவோமானால் காரியங்கள் நடைபெறாது என்பதற்காகத்தான், நிலைமையை உணர வேண்டும் என்பதற்காக தான் இதை நான் சொல்கிறேன்.

உணவு மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த ஆண்டில், 1991-92-ல் ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடியினால் செலுத்த முடியாத தேக்கத்துக்கு இந்த ஆண்டு நாம் செலுத்துவதற்கு முன்வந்து ரிசர்வ் வங்கி எல்லாம் நமக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் கொடுத்தாலும் கூட இந்த ஆண்டு செலுத்துகிறோம் என்று அனுமதி பெற்று 160 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டில் அதாவது 1992-93-ல் செலுத்த வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் தொகையை ரிசர்வ் வங்கியுடன் ஏற்படுத்தி கொடுத்துள்ள ஒப்பந்தத்தின்படி நாம் கட்ட வேண்டும். ரூ. 160 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்ட தொகை இப்போது எவ்வளவாக ஆகியிருக்கிறது என்றால் 204 கோடி ரூபாயாக நாம் கட்ட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். இதனால் நிதிநிலையில் மேலும் 40 கோடி ரூபாய் அதிகம் ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பொது விநியோக முறையில் வழங்கும் சன்ன ரகம் மற்றும் மிக சன்ன ரக அரிசியின் விலையை 3 1/2 ரூபாயிலிருந்து 3 ரூபாய்க்கு குறைத்திருக்கிறோம். இதன் மூலம் 60 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவு ஏற்படும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்கனவே இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிதி நெருக்கடி நிலைமைகளை எல்லாம் சமாளித்து நாம் திட்டங்களையும் மற்றவைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். ஏன் இந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் நான் சொல்கிறேன் என்றால் எப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான கட்டத்திலும் நாம் இருந்து இவைகளை எல்லாம் சமாளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

அடுத்து, அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் 11½ லட்சம் அரசு ஊழியர்களும் அரசாங்கத்தினுடைய அங்கம்தான். இந்த அரசாங்கத்தை நடத்திச்செல்ல வேண்டுமென்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பவர்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, முதல்வர் பார்த்து நியமிக்கிற அமைச்சர் பெருமக்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த ஆட்சியை, இந்த அரசு இயந்திரத்தை நகர்த்த வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் அனைவரையும் சாரும். அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியும், கடமை உணர்ச்சியும் 11½ லட்சம் ஊழியர்களுக்கும் கூட இருக்கிறது. ஆகவே தான் அவர்கள் இந்த ஆட்சியினுடைய ஒரு அங்கம்தான், தன்மைகள் தான் ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த புதிய அகவிலைப்படியை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவிக்க இருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் மத்திய அரசு எந்தத் தேதியிலிருந்து அறிவிக்கிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து நாமும் அறிவிப்பது என்கிற முறையை இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

பிரிபகல் 2.15

ஏற்கனவே குறைத்துத்தான் கொடுப்போம் அப்போதெல்லாம். சில பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் எவ்வளவு வழங்குகிறார்களோ, அவ்வளவு வழங்க வேண்டும். ஆகவே ஆயிரம் ரூபாய் ஊதியம் என்றால் ஏற்கனவே 600 ரூபாய் அகவிலைப்படி கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் விலைவாசிப் புள்ளிப்படியும், மத்திய அரசு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற கணக்குப்படியும் இனி ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குகிற ஒருவருக்கு 710 ரூபாய் — 71 சதவிகிதம் — நாம் அகவிலைப்படியாக கொடுக்க வேண்டிய ஒரு கட்டம் வரும். புதிதாக வரக்கூடிய அகவிலைப் படியைச் சேர்க்காமல் நான் கணக்கு சொல்கிறேன். அரசு ஊழியர்கள் சம்பளம், படி, ஐய்லுதியம் — பென்ஷன் — இவைகள் மட்டும் 48.15 சதவிகிதம் மொத்தத்தில் ரெவின்யூ கணக்கில் போகிறது. 48.15 சதவிகிதத்தை ரூபாய் கணக்கில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் ரூ. 3,376 கோடியே 27 இலட்சம் சம்பளம், படி, ஊதியத்திற்கு மட்டும் போகிறது 7,555 கோடியிலே. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் அரசு ஊழியர்கள் ஊதிய விகிதங்களில் உள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்க்க அனாமலி கமிஷன் வைத்தோம். அதற்காக குழு போட்டோம். அந்தக் குழு சொன்ன சிபாரிசுகள் முழுவதையும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, 12 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அறிவித்தார்கள். என் இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், அரசு ஊழியர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் ஒருவர் ஓர் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார் இன்றைக்குக் காலையிலே. அதில், “8 லட்சம் பேர் இருக்கிறோம், அவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்காமல் 28,000 பேர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்தது எங்களுக்கு ரொம்ப ஏமாற்றமாக இருக்கிறது” என்கிறார். இருக்கிறதை எல்லாம் அவர்களுக்கே கொடுத்துவிட்டு, உங்களை எல்லாம் நாங்கள் எங்கே உட்கார வைப்பது? நான் கொடுக்கக்கூடாது என்று

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொல்லவில்லை. சமுதாயத்திலே இருக்கிற ஒவ்வொரு செக்ஷனாக வைத்து பாருங்கள். ஒவ்வொரு பிரிவாக பாருங்கள். இந்த நாட்டிலே கூலி வேலை செய்கிறவன் எந்த நிலையில் இருக்கிறான், ரிக்ஷா வண்டி இழுக்கிறவன், எந்த நிலையில் இருக்கிறான், நடவு வேலை செய்கிறவன் எந்த நிலையில் இருக்கிறான், கல் உடைக்கிறவன் எந்த நிலையில் இருக்கிறான், கொத்தனார் எந்த நிலையில் இருக்கிறான், தச்சன் எந்த நிலையில் இருக்கிறான், படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறவன் எந்த நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை எல்லாம் பார்க்கும்போது, 3,376 கோடி ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஏமாற்றம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டின் நிலையை இவர்களே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால் யார் புரிந்துகொள்வார்கள்? இதை எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. சம்பளம், படி, ஊதியம் மட்டும், மொத்தம் 100 ரூபாய் என்று கணக்கு வைத்தால் ரூ. 48.15 அதிலே போகிறது. மரணியம், உதவித் தொகை இலவச சலுகை மட்டும் ரூ. 26.96 போகிறது, மொத்தம் 100 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால். அடுத்து கடன்கள், பல ஆட்சிகள் அவ்வப்போது ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகளைச் சமாளிக்க அவ்வப்போது பொதுக் கடன் எழுப்பி, கேட்கிற வட்டியைத் தருகிறோம் என்று பாங்குகளிடம் கடன் வாங்கி, நிலைமைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்ததால், பல தடவை வாங்கிய கடன்களுக்கு வட்டி மட்டும் நாம் கட்ட வேண்டியது வருடத்திற்கு, மொத்தம் 100 ரூபாயில் ரூ. 11.68 கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இதை ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 847 கோடியே 21 இலட்சம் வட்டி மட்டும் கட்ட வேண்டும். அசல் இருக்கிறது. அந்த அசல் என்பதிலே ஆயிரத்து அறுநூற்றுச் சில்லரை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர வட்டியும் கட்ட வேண்டி இருக்கிறது. மத்திய அரசு நிலைமையைப் பார்த்தால் இன்னும் பிரமாதமாக இருக்கிறது. அவர்கள் வெளிநாட்டுக் கடன், உள்நாட்டுக் கடன் எல்லாம் சேர்த்து 3-½ இலட்சம் கோடி வாங்கியிருக்கிறார்கள். வட்டி மட்டும் 31 ஆயிரம் கோடி. வெள்ளைக்காரன் 1937-லே ஆண்டபோது மத்திய அரசினுடைய மொத்த வருமானம் 287 கோடி, இந்த மாநிலத்தினுடைய மொத்த வருமானம் 16 கோடி.

பிற்பகல் 2-20

ஒரு தொகுதிக்குக் கூட போதாது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால் அந்த அளவுக்கு இலவச சத்துணவுத் திட்டம் கட்டாயம் இருந்தே தீரவேண்டும் என்று நாம் நினைப்பதால் அதிலே 3.48 சதவிகிதம், அதாவது கிட்டத்தட்ட 258 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாய் அதற்குப்போகிறது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் 100 ரூபாயில் ரூ. 90.27 இதற்குப் போகிறது. மீதி பத்து ரூபாயை வைத்துக்கொண்டுதான் நீங்கள் கேட்பதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும். அணைகள் கட்ட வேண்டும், மருத்துவக் கல்லூரிகள் தொகுதிக்குத் தொகுதி கொண்டு வர வேண்டும். பொறியியல் கல்லூரி தொகுதிக்குத் தொகுதி கொண்டு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

வரவேண்டும். அப்புறம் தொகுதிக்குத் தொகுதி கொடுத்ததற்குப் பிறகு நீங்கள் கேட்பீர்கள், ஊருக்கு ஊர் வேண்டும் என்று, அப்புறம் தெருவுக்கு தெரு வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கேட்கலாம். ஆகவே 100 ரூபாயில் 90 ரூபாய் போயிற்று. ஏதாவது குறைக்க முடியும் என்றால் சம்பளத்தில் குறைக்க முடியாது, மதிய உணவுத் திட்டத்தில் குறைக்கமுடியாது, கிராண்ட்ஸ் கொடுப்பதிலிருந்து குறைக்க முடியாது. கான்ட்ரி பியூஷன் கொடுக்க வேண்டிய அளவில் பார்த்தால், ஏழை எளியவர்களுக்கு மட்டும் கிட்டத்தட்ட 38 கோடி ரூபாய் போகிறது. அதை கொடுத்துத் தீரவேண்டியதுதான். குறைக்கலாம் அல்லது வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது இந்த இலவசமாகக் கொடுப்பதைத்தான். 1956 கோடியே 83 லட்சம் மானிய உதவித்தொகை, இலவசத்திற்கு மட்டும் போகிறது. ஆக கிட்டத்தட்ட 1100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சப்சிடி மட்டும் போகிறது. நீங்கள் ஏதாவது ஒத்துழைத்தால், மக்களையும் பக்குவப்படுத்தினால், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இதைக் குறைப்பதற்கு வழி காண்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் மருத்துவ மனைக்கும் மற்றவைகளுக்கும் திருப்பி விடலாம். இல்லையென்றால் இப்படியே இருக்கலாம். [சிரிப்பு] ஆகவே இதையெல்லாம் நாம் உணர்ந்து செய்யவேண்டும். ஆகவே பொருளாதார நிலைக்கேற்றவாறு....

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோதே ஏறக்குறைய 900 கோடி ரூபாய் நிதிப் பற்றாக்குறை (Deficit Budget) இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒருமோசமான நிலையில்தான் அரசு பதவியேற்றது. அதை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டோம். அதே நேரத்தில் ஏற்கனவே ரூ. 900 கோடி பற்றாக்குறை இருந்தாலும், மலிவு விலை மதுக்கடைகளை மூடினோம். இதனால் மொத்த பற்றாக்குறை 1,120 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சென்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தால்தான் மத்தியத்திட்டக்குழு 1991-92-க்கான ஆண்டுத் திட்டத்தை நீங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள் என்ற ஐயப்பாட்டினைத் தெரிவித்தார்கள். கடந்த முறை டெல்லியில் மத்தியத் திட்டக்குழுத் துணைத்தலைவரை சந்தித்த போது, அவர்கள் கடந்த ஆண்டுக்கு அதாவது 1991-92 நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டம் 1,605 கோடி ரூபாய்க்கு அதையே நீங்கள் நிறைவேற்ற முடியாது. எனவே 1992-93 கான ஆண்டு திட்டத்தை ரூ. 1,486 கோடி ரூபாயாக குறைத்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நிரும்பி வந்துவிட்டேன். இங்கே மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்திய போது இது கூடாது கூடாது என்றார்கள். பஸ் கட்டணத்தை ஏற்றிய போது இதையும் ஏற்றக்கூடாது என்றார்கள். இந்த அவைக்கு வெளியிலேயும் இதற்கு எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள்

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

இருந்தன, விமர்சனங்கள் கூறப்பட்டன. ஆனால் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுத்ததால்தான் எடுத்துக்கொண்ட சவாலில் நாம் வெற்றி கொண்டு [மேசையைத் தட்டும் ஒலி] இப்போது மத்திய திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னால் கடந்த 18-ந்தேதி என்னைச் சந்தித்தபோது, அவர்களே பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு அவர்கள் ரூ. 1,605 கோடிக்கான கடந்த ஆண்டுத் திட்டத்தையே நிறைவேற்ற முடியாது என்று அவர்கள் அஞ்சிய நேரத்தில் அதனையும் மிஞ்சி, அதனை மீறி, 1,640 கோடி ரூபாய்க்கு [மேசையைத் தட்டும் ஒலி]. கடந்த ஆண்டுத் திட்டத்தை நாம் மிகையாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். [மேசையைத் தட்டும் ஒலி].

பிற்பகல் 2-25

1,605 கோடி ரூபாயே முடியாது என்றார்கள். ஆனால் ரூ. 1,640 கோடிக்கான திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்ததால்தான் மத்திய திட்டக் குழு 1992-93-க்கான ஆண்டுத் திட்டம் ரூ. 1,751 கோடியாக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபோது முதலிலே முடியாது என்று சொன்னாலும் பின்னர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எப்படியும் தமிழக அரசு எடுக்க வேண்டிய சில கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து சில கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்து எப்படியும் நிறைவேற்றியே தீரும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் இதைச் செய்தார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்ற போது மிகவும் ஆழமான ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த அவைக்கு வெளியே இருப்பவர்களுக்கு அவ்வளவாக விவரங்கள் எல்லாம் புரியாது அரசாங்கத்திற்கு எத்தகைய சிரமங்கள் இருக்கின்றன, நிதிநிலைமைகளுடைய உண்மையான நிலைமை என்ன, ஆகியவற்றையெல்லாம் வெளியே இருப்பவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தால், இன்றைய சூழ்நிலையில் உடனடியாக அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பது நமக்கே தெரிகிறது. ஆனால் இந்த அவையில் இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அரசுக்குள்ள சிரமங்களை அவர்கள் புரிந்துகொண்டு அழைப்பற்றி வெளியே இருக்கிற மக்களுக்கு எடுத்து சொல்ல வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதில் தவறு இல்லை என்றே கருதுகிறேன்.

இத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால் இன்று தமிழகத்திலே நிலைமை என்ன? இன்று தமிழகத்தின் நிலை போகட்டும். எதிர்காலத்திலே தமிழகத்தின் நிலைமை என்ன?

டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1992 ஏப்ரல் 24]

கடந்த ஆண்டு திட்டம் 1,605 கோடி ரூபாய். ஆனால் முந்தைய அரசுகள் எடுத்த தவறான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, இதனால் திட்டக் கமிஷன் என்ன சொன்னது? அடுத்த ஆண்டு திட்டத்தை 1,486 கோடி ரூபாய் என்று குறைத்தது. அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால் பின்னர் இந்த மாநிலம் எப்படி முன்னேறும்? தமிழகத்தை எப்படி முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்வது? எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதை இலவசமாக கொடுங்கள், அதை இலவசமாக கொடுங்கள், இந்தக் கட்டணத்தைக் குறையுங்கள், அந்த டாக்சை ரத்து செய்யுங்கள் என்பன போன்ற கோரிக்கைகளை வைப்பதற்கு முன்னால் இதை ஆயிரம் முறை சிந்திக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு சலுகையைக் கேட்கிறபோது you are taking Tamil Nadu on the path of regression. தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு மாறாக பின்னோக்கி அழைத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை புரிந்து கொண்டு இத்தகைய கோரிக்கைகளை இனிமேல் வைப்பதற்கு முன்னால் ஆயிரம் முறை சிந்தித்து இத்தகைய கோரிக்கைகளை வைக்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இதனை மிகவும் தெளிவுபடுத்தி உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது மட்டுமல்ல. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிக்கைகளில் பார்க்கும் போது இன்றைக்கு இங்கிலாந்து நாட்டிலே கூட இந்த நிலை வந்துவிட்டது. ஜான் மேஜருக்கு ஒரு எக்கானமிஸ்ட் சொல்லியிருக்கிறார் இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு. சப்சிடி கொடுப்பது என்பதை நிறுத்த வேண்டும், ஒவ்வொருவருடைய நடவடிக்கையைப் பற்றி அறிந்து யார் யாருக்கு கொடுக்க வேண்டுமோ அவருக்குக் கொடுத்தால்தான் பிரிட்டிஷ் எக்கான மியை காப்பாற்ற முடியுமே தவிர இல்லாவிட்டால் பிரிட்டிஷ் எக்கானமியை காப்பாற்ற முடியாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார். அவர்களுடைய நிலைமை மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவிலும் அந்த நிலை வந்துவிட்டது. அந்த நாட்டினுடைய தேவை, மக்களுடைய தேவை, மாநிலங்களுடைய தேவை, அந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்கு எல்லாம் செலவழித்துப் போக பணத்தை மிச்சப்படுத்தி உலக நாடுகளுக்கெல்லாம் உதவி செய்கின்ற அமெரிக்காவில் பிற நாடுகளுக்கு உதவி செய்யக் கூடாது என்ற தன்மையை வைத்து இன்றைக்கு புஷ்ஷினுடைய நிலைமை கீழே இறங்குமா, நிலைமை என்ன ஆகுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், அந்நிய நாட்டுக்கு அதிகமாக உதவி செய்ததுதான். அமெரிக்காவில் இப்போதே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் 7 சதவீதம் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அதை போக்க வேண்டும் என்ற நெருக்கடி நிலை அங்கே இருக்கிறது. இங்கே மட்டுமல்ல.

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆகவேதான் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எடுத்து தெரிவித்ததற்கிணங்க உணர வேண்டியவர்கள் நாம். ஐந்தரை கோடி மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் நாம். அவர்களுக்காக பாடுபட வேண்டியவர்கள் நாம், சிந்திக்க வேண்டியவர்கள் நாம். திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டியவர்கள் நாம், நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியவர்கள் நாம். ஒரு அமைதியான, நிம்மதியான மன நிறைவைக் கொண்டு மன மகிழ்ச்சியோடு இருக்கக் கூடிய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பில் நாம் இருப்பதன் காரணமாக நாம் பொறுப்புணர்ச்சியோடும், கடமை உணர்ச்சியோடும் இருப்பது மட்டுமல்லாமல் மக்களை திருத்த வேண்டிய பொறுப்பிலேயும் இருக்கிறோம். மக்கள் போகிற போக்கிலே போகக் கூடாது, நீ நினைக்கிற நல்ல நிலைக்கு மக்களை இழுக்க வேண்டும் என்று மாவீரன் லெனின் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னான். அந்த நாட்டினுடைய நிலைமையைப் பார்க்கிற போது, லெனினின் அனுகுமுறை கையாளப்பட்டிருக்குமானால் நிலைமைகள் வேறு. அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறி வந்ததற்குப் பிறகு அங்கே சிதறுண்டு போயிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் காணலாம்.

ஆக, அந்த வகையிலே எல்லாம் காணுகின்றபொழுது, இந்த மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய புதிய பொருளாதார கொள்கையையும் மத்திய அரசின் வர்த்தகக் கொள்கையையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே வரவேற்று எழுதியது மட்டுமல்லாமல், வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதை நாம் பாராட்டுகிறோம், போற்றுகிறோம்; நிலைமை சீரடைந்து இருக்கிறது என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை எல்லாம் காணுகிறோம், 2,500 கோடி ரூபாயாக இருந்த அந்நிய செலாவணியினுடைய நிலைமை கீழே போய் இருக்குமேயானால், பல சங்கதிகளிலே உலகத்தினால் வெறுக்கப்பட்டு, இந்த நாடு இழி நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு இருக்கும். கிட்டத்தட்ட அதை 14 ஆயிரம் கோடி அளவுக்கு கொண்டு வருகின்ற அளவுக்கு அதைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து இருப்பதற்கு புதிய பொருளாதார கொள்கை தான் காரணமாக இருந்து இருக்கிறது என்பதோடு, அதைத்தான் நாம் இங்கேயும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 2.30

இப்போது மேற்கு ஜெர்மனி, கிழக்கு ஜெர்மனி என்று பார்த்தோமேயானால், எல்லாவற்றையும் உடைமையாக்கி தனியார் உடமையே கிடையாது; பொதுவார் உடைமைதான் என்று கிழக்கு ஜெர்மனி வைத்து இருந்தது. மேற்கு ஜெர்மனி அமெரிக்காவை பின்பற்றி தனியாக நடத்திக்கொண்டு வந்தது. கடந்த 30, 35 ஆண்டுக் காலத்தில் அந்த வரலாற்றைப் பார்த்தோமேயானால் மேற்கு ஜெர்மனியினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி 64 சதவீதம் உயர்ந்தது என்றும், கிழக்கு ஜெர்மனியினுடைய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 24]

பொருளாதார வளர்ச்சி 31 சதவீதம்தான் வளர்ந்தது என்றும், ஆகவே தான் மக்களே திரண்டு எழுந்து இடையிலே வைத்து இருந்த சுவரையே இடித்து அந்த கல்லையும் விற்றுவிட்டு போய் விட்டார்கள்; அமெரிக்கா ஏலத்திலே எடுத்துக்கொண்டு போய் இருக்கின்றது. ஏனென்றால் உடைந்ததில் அமெரிக்காகாரனுக்கு மகிழ்ச்சி. அந்த உடைந்த கல்லும் அங்கே இருந்தால் மறுபடியும் கட்டிவிடப் போகிறானோ என்னவோ என்று நினைத்து, அமெரிக்காகாரனே அதை வாங்கிக்கொண்டு போய் விட்டான். எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால், அந்தக் கொள்கையில், உலகமே மாறுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்கிறபொழுது, இங்கே இருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் காணவேண்டும். இந்த பொருளாதார நிலைமைகளை எல்லாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டேனே தவிர மற்ற உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கைகள், நீங்கள் எடுத்து வைத்தது எல்லாம் அந்தந்த அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் அவ்வப்போது முறைப்படி பார்ப்பார்கள். இதற்கு மேல் நீங்களும் தாங்கமாட்டீர்கள்; அவையும் தாங்காது என்ற காரணத்தால், இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து எதிர்காலத்தில் எடுக்கப்படுகிற சீரிய முறையான நல்ல ஒழுங்கான திட்டவட்டமான உறுதியான நடவடிக்கைகளுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் தர வேண்டுமென்று கூறி, ஒட்டுமொத்தமாக நீங்கள் இன்றைக்கு ஒதுக்கித் தரப்போவது ஒன்பதாயிரத்து சில்லரை கோடி; இதற்குக் கூட பல பேர் வரவில்லையே! (சிரிப்பு) இந்த பணத்தை ஒதுக்குவதற்குக்கூட வரமாட்டேன்கிறார்களே; இதற்காவது இந்த 9 ஆயிரத்து சில்லரை கோடியை 'ஏற்போர் ஆம் எனக்' என்கிறபோது, 5, 6 பேர் மட்டும் 'ஆம்' என்று சொல்கிற அளவுக்கு விட்டுவிடாமல் (சிரிப்பு) இந்த கடைசி, இந்தப் பக்கம் பரவாயில்லை; (சிரிப்பு) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்தப் பக்கமே எப்போதுமே பரவாயில்லை; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த அளவுக்கு 'ஆம்' என்று சொல்கிறபோது, இன்றைக்காவது எல்லோரும் சேர்ந்து 'ஆம்' என்று சொல்லி, இந்த 9ஆயிரத்து சில்லரை கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்தீர்கள் என்றால், உங்கள் தொகுதி வேலை நல்லா இருக்கும் என்று சொல்லி இதை நிறைவேற்றி தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பழனிசாமியையும் தம்புசாமியையும் சேர்த்து என்று சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இவர்களையும் சேர்த்து தான். நான் சொன்ன அவ்வளவு பொறுப்புணர்ச்சியும் கடமையுணர்ச்சியும்—கருத்து வேறுபாடுகளிலே வேறுபாடு இருக்கலாம்; கொள்கைகளிலே வேறுபாடு இருக்கலாம்; வேறுபல நிலைமைகள் இருக்கலாம்; இந்த மாநிலம் நன்றாக இருக்கவேண்டும், பொருளாதார நிலை சரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் வேறுபாடு இருக்க நியாயமில்லை.

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பு எனக்கு வரும். ஏனென்றால் வெஸ்ட் பெங்காலே திருந்திக்கொண்டு வரும்போது, சைனாவே திருந்தும் போது, திரு. பழனிசாமி திருந்தவா மாட்டார்? (சிரிப்பு) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).. பழனிசாமி திருந்தவா மாட்டார்? ரொம்ப சுலபமாக திருந்துவார் என்று சொல்லி, இந்த வரவு-செலவு திட்ட விவாதங்களை எல்லாம் மிக சிறப்பாக நடத்தி, கண்ணியத்தோடு நடத்தி, முறையோடு நடத்தி, வெற்றி தேடித்தந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, சட்டமன்றப் பேரவையிலே பணியாற்றுகின்ற செயலாளர், மற்றவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, நிதித் துறையிலே இருக்கின்ற செயலாளர் அவர்களுக்கும், துணைச் செயலாளர் அவர்களுக்கும், மற்ற அலுவலர்களுக்கும், அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து தேவைப்படுகின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் அவ்வப்போது எடுத்துத் தந்து, அமைச்சர் பெருமக்களுக்கெல்லாம் பேருதவியாக இருந்த அதிகாரிகள் அத்தனை பேருக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாக்கெடுப்புக்கு விடுவதற்கு முன்னர், பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு செய்தியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தன்னுடைய ஆட்சிக்கு எதிரான விமர்சனங்களை எந்த அளவுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சகிப்புத் தன்மையோடு தாங்கிக் கொள்கிறார் என்பதைத் தெளிவுபட எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்கு சகிப்புத்தன்மையோடு, ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இன்னும் பல்வேறு தியாகங்களைச் செய்வதற்கும் அவர்கள் தயாராக இருந்திருக்கிறார்கள் என்கிற செய்தியை நான் பேரவைக்குத் தெரிவிப்பது இந்த நேரத்தில் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பிற்பகல் 2-35

இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பொது விவாதத்தின் போது மொத்த உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு எடுத்துக்கொண்ட நேரம் 15 மணி 23 நிமிடங்கள். இதிலே 163 உறுப்பினர்கள் கொண்டிருக்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் எடுத்துக் கொண்ட நேரம் வெறும் 5 மணி 14 நிமிடங்கள் தான். காங்கிரஸ் கட்சி எடுத்துக்கொண்ட நேரம் 6 மணி 37 நிமிடங்கள். ஆளுங்கட்சியைவிட எதிர்க்கட்சி அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது சட்டமன்ற வரலாற்றிலேயே எடுத்துப் பார்த்தால் கூட, இந்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திலேதான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆளுங்கட்சியை விட பிரதான எதிர்க்கட்சி அதிகமான நேரம்

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 ஏப்ரல் 24]

எடுத்துக்கொண்டது என்று சொல்லவேண்டியிருக்கும். அதை விட இன்னும் ஒன்று குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டியது பிரதான எதிர்க்கட்சியாவது 6 மணி நேரம் 37 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆளுங்கட்சி 5 மணி நேரம் 14 நிமிடங்கள் தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 12 உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கிற மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து எடுத்திருக்கிற நேரம் 3 மணி 32 நிமிடங்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) விகிதாச்சாரப்படி பார்த்தால் 29 நிமிடங்கள் தான் இந்தக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் அவைவருக்கும் சேர்த்தே கூட ஒதுக்க முடியும். பாராளுமன்றத்திலே அப்படித்தான் நடைமுறையிலே இருக்கிறது. நான் 11 உறுப்பினர்களை உடைய கட்சியினுடைய மக்களவைக் குழுத் தலைவராக இருந்தேன். மக்களவைத் தலைவரிடத்திலிருந்து எனக்குக் கடிதம் வரும். உங்கள் கட்சிக்கு இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையின்படி உங்களுக்கு 7 நிமிடங்கள் 21 நொடிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கடிதம் வரும். அதன் பின்னர் ஸ்பீக்கருடைய கிரேஸ் டைமராக கொடுத்து உங்களுடைய கட்சிக்கு 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வரும். அப்படி இருக்கிற நிலைமையில் 12 உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கிற கட்சிக்கு 3 மணி நேரம் 32 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அளிக்கப்பட்ட நேரம்கூட இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களை இங்கே பேச விடுவதே இல்லை என்பதைப் போன்ற ஒரு தோற்றத்தை வெளியில் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு தி.மு.க. உறுப்பினர் மட்டும் இருந்து, அவர் மட்டும் பேசிய நேரம் 20 நிமிடங்கள். பரட்டாளி மக்கள் கட்சித் தலைவர் இப்போது அவையில் இல்லை. அவர் எடுத்துக்கொண்ட நேரம் 28 நிமிடங்கள். ஜனதா தள உறுப்பினர் டாக்டர் தே. குமாரதாஸ் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரம் 16 நிமிடங்கள். அன்றைக்கு வேறு அரசியல் கட்சி விவகாரங்களை, கட்சிப் பிரச்சினைகளைப் பேசி, கடைசியில் அவர் வெளிநடப்புச் செய்து விட்டார், இல்லை யென்றால் அவர் அதிக நேரம்தான் எடுத்துக் கொண்டிருப்பார். இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஜி. பழனிசாமி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட நேரம் 34 நிமிடங்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு. வே. தம்புசாமி அவர்கள் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக அந்த நேரத்தில் அவைக்கு வரவில்லை. எனவே அவருக்கு நேரம் இல்லை. மொத்தம் 34 நிமிடங்கள் திரு. ஜி. பழனிசாமி பேசியிருக்கிறார். திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு 36 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார். அகில இந்திய பார்வர்ட் பிளாங்க் 12 நிமிடங்கள், இந்தியக் குடியரசு கட்சி 16 நிமிடங்கள். ஐக்கிய பொதுவுடைமைக் கட்சி 24 நிமிடங்கள். உழவர் உழைப்பாளர் கட்சி 17 நிமிடங்கள். இந்திய மனித உரிமைக்கட்சி சார்புடைய உறுப்பினர் 10 நிமிடங்கள்.

1992 ஏப்ரல் 24] [பேரவைத் தலைவர்]

ஆகவே இதன்படி பார்த்தால்கூட இதிலே இருக்கிற தோழமைக் கட்சிகள் எடுத்துக்கொண்ட நேரத்தை விட அதிக நேரம் (குறுக்கீடு) 6 நாட்களில், பொது விவாதத்தின்போது எடுத்துக்கொண்ட நேரம். ஆகவே, எந்த அளவுக்குப் பேரவைத் தலைவர் ஆளுங்கட்சியினுடைய நேரத்தை எடுத்து, ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இப்படி உறுப்பினர் களுக்குக் கொடுத்திருப்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சகித்துக்கொண்டு இருந்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு இது. (மேசையை தட்டும் ஒலி)

இன்றைக்குக் கூட ஒரு பிரபல ஆங்கிலப் பத்திரிகை தலையங்கம் எழுதி இருக்கிறது. இங்கே பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நான் அன்றைக்கு மிக வெளிப்படையாகச் சொன்னேன். தரமான மற்றப் பத்திரிகைகளைப் பற்றி எங்களுக்கு எவ்விதமான மாறுபாடான கருத்தும் இல்லை யென்று சொன்னேன். அதிலேகூட உள்நோக்கம் கற்பித்துக் கொண்டு, அப்படியானால் ஏதோ இவர்கள்மீது விமர்சிக்கிற சில பத்திரிகைகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று எழுதுகிற தன்மை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தன்னைப் பற்றி விமர்சிக்கிறவர்களை எந்த அளவுக்குத் தாங்கிக் கொள்கிற சக்தியோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் அத்துமீறி 3 மணி நேரம் 32 நிமிடங்களை 12 கட்சிகள் இருக்கிற, 29 நிமிடங்கள் மட்டுமே விகிதாச்சாரப்படி பெற இருக்கிற கட்சிகளுக்கு, 3 மணி நேரம் 32 நிமிடங்களை, ஆளுங்கட்சியினுடைய நேரத்தை எடுத்துக்கொடுத்திருப்பதையும், பேரவைத் தலைவர் செய்திருக்கிற அந்தக் காரியத்தையும் சகித்துக் கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு இருந்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஜனநாயகத்துக்கு எந்த அளவுக்கு அவர்கள் மதிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-40

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது என்னுடைய சகிப்புத் தன்மையைப்பற்றி தாங்கள் பேசியதாலும், ஏற்கனவே இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சில விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சகிப்புத் தன்மை எனக்கு வேண்டும் என்று கூறியதாலும், இப்பொழுது ஏதோ என்னை விமர்சித்து எழுதுகின்ற பத்திரிகைகள் மீது அரசாங்கம் பழிவாங்குகிற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருவதாக பத்திரிகைகளில் ஒரு தவறான தோற்றத்தை கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு அடிப்படையாக அவர்கள் எதைக் காட்டுகிறார்கள், எதைக் காரணமாகக் கூறுகிறார்கள்? இங்கே சில பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் மீதும், நிருபர்கள் மீதும் இந்தப் பேரவையின் பிரிவிலெஜன்ஸ்

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1992 ஏப்ரல் 24]

கமிட்டி சில பரிந்துரைகளைச் செய்து, அதன்பேரில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், அவர்களுக்கு ஒரு மிகக் குறைந்தபட்ச தண்டனையை வழங்கியிருக்கிறார். அதாவது 'இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியின்' நிருபர், 'இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியின்' நிருபராக இருந்த, கே. பி. சுனில், கோவை மாலை முரசு, முரசொலி, இந்தப் பத்திரிகைகளைச் சார்ந்த நிருபர்கள் மீது இங்கே புகார்கள் கூறப்பட்டு, அந்தப் புகார்கள் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களால், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பிரிவிலெஜஸ் கமிட்டிக்கு ரெபர் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் தந்த அறிக்கைகளின்பேரில், தாங்கள் இந்த தண்டனையை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இதில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கும் எனக்கும் துளியும் சம்பந்தமே இல்லை என்பதுதான். இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியைப் பொறுத்தவரை, இங்கே இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பியது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே ஒரு புகாரைச் சொல்லி அவர்கள் எழுப்பிய பிரிவிலெஜஸ் இன்யுவின்மீதுதான், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இதை ரெபர் செய்து, அதன்மீது பிரிவிலெஜஸ் கமிட்டி ஒரு அறிக்கையைத் தந்து இப்போது இந்தத் தண்டனையை பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் வழங்கி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் வெளியிலே பேசப்படுவது என்ன? இன்றுகூட ஒரு மிகப் பிரபலமான அகில இந்திய நாளேட்டில் வந்துள்ள தலையங்கத்தில் எழுதி இருப்பது என்ன? ஜெயலலிதாவிற்கு சகிப்புத் தன்மை இல்லை. ஜெயலலிதாவை விமர்சித்தால் தாங்கிக் கொள்வதில்லை. ஜெயலலிதாவை குறை கூறியதால் இந்த பத்திரிகை நிருபர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதுவா உண்மை? மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன பிரச்சினைக்கும், எனக்கும் துளியும் சம்பந்தம் இல்லை. அதைப்போலவே கோவை மாலை முரசு, முரசொலி, இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளிலும் இந்த அவையில் நடக்காத சில சம்பவங்களை நிகழ்வுகளை நடந்ததாக அவர்கள் எழுதினார்கள். அதனால், சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை எழுப்பினார்கள். அதன்மீது பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், அவற்றை பிரிவிலெஜஸ் கமிட்டிக்கு ரெபர் செய்து, பிரிவிலெஜஸ் கமிட்டி கொடுத்த அறிக்கையின்பேரில், தாங்கள் தண்டனையை அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். இதில் where do I come into the picture? நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், இதனை இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் ஏதோ ஒரு பெரிய இயக்கமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே, சில பத்திரிகை உலக நண்பர்கள், தமிழகத்தில் பத்திரிகை சுதந்திரம் நசுக்கப்படுகிறது. ஒடுக்கப்படுகிறது. பத்திரிகையாளர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள் என்று. நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம், என்னைப் பற்றி எவ்வளவோடு மையான விமர்சனங்கள் பத்திரிகையிலே வந்து இருக்கின்றனவே, தினமும் வந்து கொண்டிருக்கின்றனவே, இன்றும் ட வந்திருக்கின்றனவே, என்னைப்பற்றி எழுதப்பட்ட,

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

கூறப்பட்ட, விமர்சனங்களுக்கு இதுவரை, இந்தப் பேரவை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

என்னை விமர்சனம் செய்ததற்காகவோ, என்மீது அபாண்ட்மான பழிகள் சுமத்தப்பட்டதற்காகவோ. என்னைத் தரக்குறைவாக சித்தரித்து என்னை கேலிக்குறியாக்கி, என்னைப் பற்றி எழுதப்பட்ட விமர்சனங்களுக்கு இந்தப் பேரவையில் இதுவரை நான் ஏதாவது ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையாவது எழுப்பி இருக்கின்றேனா, இதுவரை தங்களிடம் இத்தகைய புகார் ஏதும் நான் சொல்லி இருக்கின்றேனா? நான் விமர்சிக்கப்பட்டதற்கு இதுவரை இந்தப் பேரவை ஏதாவது பழி வாங்குகிற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளதா என்றால் இல்லை. இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கும் எனக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. எனவே, தமிழகத்தில் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது. ஜனநாயகமும் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது. பத்திரிகை உலக நண்பர்களையோ, பத்திரிகை உலகத்தையோ ஒட்டுமொத்தமாக பழி வாங்குகின்ற நடவடிக்கைகளில் இந்த அரசு ஈடுபடவில்லை, இந்தப் பேரவையும் ஈடுபடவில்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொண்டு, அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 2-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தக் கருத்தை நான் சொல்ல வேண்டும் என்றுதான் இந்தப் பிரச்சினைக்கே வந்தேன். இந்த அளவிற்கு ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு அளித்து, தன்னுடைய கட்சி உறுப்பினர்களுடைய பேச்சுக்களையும் எண்ணிக்கையையும் குறைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய நேரத்தையும் குறைத்துக்கொண்டு—29 மணித்துளிகள் மட்டுமே ஒதுக்கி இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. பழனிச்சாமி மட்டும் கூட பேசி முடித்திருக்க முடியாது.—அந்த அளவுக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் அவர்கள் அனைவரும் பேச வேண்டும், அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் சொல்லவேண்டும், விமர்சனங்கள் இருந்தால் அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறோம். குற்றம் குறைகள் இருந்தால் அதைக் களைவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம், ஆகவே எங்கள் நேரத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று எந்த அளவுக்குச் சகிப்புத் தன்மையோடு நடந்துகொண்டு, இந்தப் பேரவையில் ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு அளித்து காரியம் ஆற்றி வந்திருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்—இன்றைக்குக்கூட அப்படிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது—தன்னை விமர்சனம் செய்தவர்களை எதிர்த்து இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் போன்ற ஒரு தோற்றத்தை உருவாக்கியும் அகில இந்திய அளவில் ஏதோ பத்திரிகையாளர்களைக் கடுமையாக இந்தப் பேரவை நடத்தி வருகிறது என்பது போலவும் ஒரு தாற்றத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 ஏப்ரல் 24]

குறிப்பாக இன்றைக்கு நாம் தண்டனை வழங்க இருக்கிறோம் என்று சொல்வதே கூட, ஏதோ வாரண்ட் போட்டு பிடித்துக் கொண்டு சிறைச் சாலையிலே போடுங்கள் என்று நாம் வாரண்ட் பிறப்பித்து இருக்கவில்லை. 20 ஆம் தேதி இந்தப் பேரவைக்கு வரவேண்டும் என்று அனுப்பிய சம்மனை வாங்கிக்கொண்டு, அந்த சம்மனுக்கு மதிப்பு அளிக்க மறுத்திருக்கிற ஒரு பத்திரிகையாளரைக் காவல் துறை மூலம் இங்கே கொண்டுவருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். தண்டனை என்பதே கூட இல்லை. இந்தப் பேரவைக்கு அவர்களை அழைத்து வருவதற்காகத்தான் இந்த வாரண்ட் என்று பெயர் இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. இந்தப் பேரவைக்கு அழைத்து வரச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அது தவிர இங்கே இருக்கிற இரண்டு பத்திரிகையாளர்கள் மீது எடுத்த ஒரு நடவடிக்கையும் கூட, இதில் தன்னுடைய பெயரை இழுத்துத் தன்னுடைய பகுதியில் தனக்கு அவப்பெயரை உண்டாக்குகிற வகையில், இந்தப் பேரவையில், தான் நடந்து கொண்டதாக, நடக்காத ஒரு சம்பவத்தை நடந்ததாக எழுதியிருக்கிற பத்திரிகையின் மீது உரிமைப் பிரச்சினையை திரு. வி. பி. சந்திரசேகரன் அவர்கள் கொண்டு வந்தார். இந்தப் பேரவையில் நடக்காத ஒரு சம்பவத்தை நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டு தன்னுடைய பெயரையும் அதிலே இழுத்து, தனக்குக் களங்கம் உண்டாக்குகிற வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மீது உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று திரு. தண்டாயுதபாணி கொண்டு வந்தார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜே. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பினேன். இப்போது இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள பத்திரிகையில் பெரிய கூக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே எனக்கு சகிப்புத் தன்மை இல்லை. பத்திரிகை சுதந்திரத்தை நசுக்கிக் கொண்டு இருக்கிறேன், ஜனநாயகத்தையே குழி தோண்டிப் புதைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று, அதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய சகிப்புத் தன்மையைப் பற்றி யாருக்கும் சிறிதளவும் சந்தேகம் வேண்டாம். எனக்கு நிறைய சகிப்புத் தன்மை இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும்ஒலி) எனக்கு நிறைய சகிப்புத் தன்மை இருப்பதனால்தான் என்னைப்பற்றி கூறப்பட்ட, எழுதப்பட்ட விமர்சனங்களுக்கு உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளுக்கு, இதுவரை எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தப் பேரவையை, பேரவைத் தலைவரை நான் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. அத்தகைய எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் இந்த அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. இப்போது தாங்களே குறிப்பிட்டபடி எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் யார் கொடுத்த புகார்களின் பேரில் ஒன்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இன்னொன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சந்திரசேகரன் அவர்கள், மூன்றாவது மாண்புமிகு உறுப்பினர் தண்டாயுதபாணி அவர்கள், இந்த மூன்று

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

பிரச்சினைகளிலுமே நான் சம்பந்தப்படவில்லை. இவை எல்லாம் அவையின் கண்ணியத்தைப் பாதிக்கும் விஷயங்கள். எனவே தான் இந்த பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு வழக்கம் என்ன? ஒரு டிரண்ட் என்ன? தமிழகத்திலே என்ன நடந்தாலும், அரசாங்கத்திலே என்ன நடந்தாலும், இந்தப் பேரவையில் என்ன நடந்தாலும் உடனே அவைகளை ஜெயலலிதா மீது போடு. என்ன பிரச்சினை என்று ஆராய வேண்டியது இல்லை. எதற்காக அந்த ஒழுங்கு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது என்று பார்க்க வேண்டியது இல்லை. எதற்காக இந்தத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியது இல்லை, பரிசீலிக்க வேண்டியது இல்லை, ஒட்டு மொத்தமாக கண் முடித்தனமாக யார் புகார் கொடுத்தாலும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டாலும் உடனே பழியை ஜெயலலிதா மீது போடுவது என்ற வழக்கத்தைப் பத்திரிகை உலக நண்பர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து பத்திரிகை உலக நண்பர்கள் அந்த பழக்கத்தை கைவிட வேண்டும் என்று மட்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 2-50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அவை முன்னவர்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாலைமுரசைப் பொறுத்த வரையில் அவை உரிமை குழுவினே நானும் உறுப்பினராக இருக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இருக்கிறார்கள். அவருடைய ஆசிரியரை வைத்து கேட்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்திரசேகர் எங்களுக்குப் பின்னால் உட்கார்ந்து இருக்கிறார். திரு. பரிதி இளம்வழுதி எதிரிலே இருக்கிறார். கேள்வி நேரத்தின்போது அவரவர்கள் அவரவர்கள் இடத்திலே இருக்க வேண்டும் என்பது தான் நியதி. கேள்வி நேரம் முடிந்ததற்குப் பிறகும் கூட அவரவர்கள் அவரவர்கள் இடத்தை விட்டு நகர முடியாது. ஆனால் இங்கே இருப்பவர் அங்கே போய் அடித்தார் என்று பத்திரிக்கையில் வருகின்றபோது தவறு என்று நாம் சொல்கிறோம். இது தவறு என்று இந்த அவை உரிமைக் குழு கருதுகிறது. திரு. சந்திரசேகர் இருக்கிற இடம் எங்களுக்கு பின்னால், திரு. பரிதி இளம்வழுதி இருந்தது எதிரிலே, எப்படி போய் அடித்து இருப்பார், அடித்து இருக்க முடியாது, நீர் பார்த்தீரா? என்றால் அந்த நிருபர் சொல்லுகிறார், பார்த்தேன் அடித்தார், திருப்பி, திருப்பிச் சொல்லுகிறார். ஆசிரியரைக் கேட்கிறோம். நான் நிருபரை நம்புகிறேன், நீங்கள் சொல்லுவதை நான் நம்பவில்லை என்று சொல்லியதற்குப் பிறகு என்ன தண்டனைக் கொடுப்பது? இது தவறு என்று எந்த பத்திரிகையாவது எழுதுகிறார்களா? இந்த மாதிரி இல்லாத ஒன்றை எழுதியது கவறு என்றாவது பத்திரிகைகள், சுதந்திரத்தை காப்பாற்றுகின்றவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை பிரஸ்

[டாக்டர்] இரா. நெடுஞ்செழியன் [1992 ஏப்ரல் 24]

கவுன்சிலாவது பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு நடக்கும் என்று இருந்தால் இந்த அவை கூட விசாரிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அதையாவது செய்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சிறப்பாக எடுத்து தெரிவித்ததைப் போல இந்தப் பிரச்சினைகள் இந்த அவையைப் பொருத்ததே தவிர அவர்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் எழுதினார்கள் என்பதற்காகவோ, தனிப்பட்ட முறையில் விமர்சித்தார்கள் என்பதற்காகவோ, இந்த அவையார் மீதும் எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதைத் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினார்கள். இதை நானும் உணர வேண்டும்; உலகமும் அறிய வேண்டும். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்லிவிடுகிறேன் இருங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று பல்வேறு வாரப் பத்திரிகைகள் சில கேலிச் சித்திரங்களையும் சில கேலிக் கூத்தான படங்களைப் போட்டுக் கூட சிலர் பொறுப்பு இல்லாமல் எழுதுவது என்பது உண்மை தான். அதை நாங்கள் யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. சில பொறுப்பான பத்திரிகைகள் கூட அப்படி எழுதுகிறபோது நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கூட இது சட்டமன்றத்திலே நாம் இப்படிப்பட்ட தவறான கருத்துக்களைக் கொண்டுவருகிறபோது கண்டனம் தெரிவிக்கலாம். அவர்களை நாம் தண்டிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடையிலே பிரிவில்லேஜ் கமிட்டிக்கு விட்டு அதற்குப் பிறகு அவர்கள் தொடர்ந்து அதேபோல் கையாண்டார்கள் என்று சொன்னால் அந்தப் பத்திரிகைகள் மீது சட்ட ரீதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது உண்மையிலேயே தைரியமாக இந்த சபையினுடைய மரபை காப்பது பண்ணுவதிலே ஒரு முக்கியமான கருத்தாகும். ஆனால் அதேநேரத்தில் நாம், நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அதுபோன்ற பத்திரிகை ஆசிரியரை, பத்திரிகையினுடைய நிருபரை ஒரு கோர்ட் போன்று (குறுக்கீடு) நான் சொல்லி விடுகிறேன், உட்காருங்கள் இந்த சபையில் கொண்டுவந்து நிறுத்தி (குறுக்கீடு) நான் சொல்லி விடுகிறேன். அதன் பிறகு நீங்கள் சொல்லுங்கள் (குறுக்கீடு), தீர்ப்பை நான் மறுத்து சொல்லவில்லை. நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்று கேளுங்கள். நான் சொல்லிய பிறகு நீங்கள் சொல்லுங்களேன். நான் மாண்புமிகு சபாநாயகருடைய தீர்ப்பை மறுக்கவில்லை. நான் இன்னும் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு சபாநாயகருடைய தீர்ப்பை மறுக்கவில்லை.

அதேபோன்ற நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கக்கூடிய ஆழமான பலத்தை நாம் எந்த நேரத்திலும் இழந்து விடாமல் நீங்கள் பாதுகாக்க வேண்டும். அதில் உங்களுக்குக் கூடவும்

1992 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

இருக்கிறது. நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆக அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளை இதுபோன்ற கோர்ட் போன்று கொண்டுவந்து நிறுத்துவது என்பது அதை நீங்கள் மீண்டும் மறுபரிசீலனைச் செய்ய வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அதற்குத் தான் வருகிறேன். நீங்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறீர்கள். நான் இப்போது அதற்குத்தான் வருகிறேன். நான் உங்களைக் கேட்கிறேன் ; இப்போது உங்களுக்கு வரப்புக் கொடுக்கிறேன்.

இப்போது மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உரிமைக் குழுவிலே வைத்து இது தவறா? இல்லையா? என்று கேட்கிறார்கள். தவறு தான் வருந்துகிறோம் என்று சொல்லலாம். நாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, நடந்ததைப் போட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

இன்னொரு பத்திரிகை முரசொலி. முரசொலிப் பத்திரிகையைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கே ஒரு உறுப்பினரை அவருடைய பொது வாழ்வுக்குக் களங்கம் ஏற்படுகிற வகையில் செய்தியையும் வெளியிட்டுவிட்டு, அதற்கும் மேற்கொண்டு இந்த அவையிலே அவைத் தலைவரால் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பகுதியை பிரசுரித்துவிட்டு, இப்படி அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியை நீங்கள் பிரசுரிக்கலாமா என்று கேட்டால் எங்களுக்கு நிரூபர் கொடுத்தார், நான் போடுகிறேன். என்றும் சரி அந்த நிரூபர் யார் என்றால் சொல்ல முடியாது என்றும் உரிமைக் குழுவிலே வந்து பத்திரிகை ஆசிரியர் சொல்லியிருக்கிறார். இவர்களுக்குத் தண்டனை என்பதை இப்படி இதிலே கொண்டு வந்து நிறுத்துவதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். இந்த உண்மையை அந்தப் பத்திரிகைகள் இன்றைக்கு வெளியிலே சொல்கிறார்கள் அல்லது அவர்களுக்காகப் பரிந்துப் பேசுகிற பத்திரிகைகள் வெளியிலே சொல்கிறார்களா என்று தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பகல் 2-55

அதை விடுத்து இத்தனையையும் சகித்துக் கொண்டிருக்கின்ற முதலமைச்சரை அவர்மீது விமரிசித்து எழுதியிருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்தப் பத்திரிகைமீது நடவடிக்கை என்கிற அளவுக்கு அவர்கள் செய்தியை வெளியிட்டுக் கொண்டு வெளியிலேயும் செய்தியைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற உண்மை இன்றைக்குத் தலையங்கம் எழுதியிருக்கின்ற அந்தப் பிரபல பத்திரிகையே, இந்த அவை எடுத்த நடவடிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள்மீது எவ்வளவோ வசைமாரிகளைப் பொழிந்து அத்தனையையும் சகித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு முதலமைச்சரை—இந்த அவையில் மற்ற உறுப்பினர்கள், திரு.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

[1992 ஏப்ரல் 24]

சந்திரசேகர் நான் பாதிக்கப்படுகிறேன், என்னுடைய ஊரில் என்னைத் தவறாக நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார், நான் அனைத்து இன மக்களையும் என்னுடைய உடன்பிறந்த உடன்பிறப்புக்களாக கருதிக்கொண்டு இருக்கிறவன், நான் ஜாதித் துவேஷம் உடையவன் என்பதைப் போல ஒரு செய்தியைப் பரப்பி விட்டார்கள் என்று திரு. தண்டாயுதபாணி இங்கே ஆத்திரப்படுகிறார். அதைத் தாங்கிக்கொள்ள இரண்டு உறுப்பினர்களாலே முடியவில்லை என்கிற அளவில் இந்த அவையும் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுடைய உணர்வுகளை ஏற்றுக்கொண்டு உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி, உரிமைக் குழு விசாரித்து இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறது, ஆனால் இதைப்போல தாங்கமுடியாத கொடுமைகளை இன்றைக்குத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற முதலமைச்சர் அதைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால், இந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், நடவடிக்கை எடுத்து எங்களுக்கு நீதி வழங்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்ட தன்மீது நாம் நடவடிக்கை எடுத்து இருப்பதில் இந்தியா முழுமையும் இதிலே எந்த வகையிலேயும் சம்பந்தம் இல்லாமல் அனைத்தையும் சசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற முதலமைச்சரை—இமித்தும், பழித்தும் பேசுகின்ற அளவுக்குச் செய்திகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நான் எதிர்பார்த்தேன், திரு. பழனிசாமி அவர்கள் எழுந்த உடனேயே அதைக் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்ல வருகிறார் என்று, அதை விடுத்துவிட்டு, அவர்களுக்குப் பரிந்து பேச எழுந்து நின்றாரே என்றுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நம்முடைய தண்டனை என்பது, அன்றைக்கே உங்களுடம் நான் படித்துக் காண்பித்தேன் மே'ஸ் பார்லி மெண்டரி ப்ராக்டிஸில் ஒரு பேரவை, பேரவை உரிமை மீறியவர்களைத் தண்டிப்பது என்பதற்காக ரிப்ரிமாண்ட் செய்வது என்பது இருக்கிறதே அது தான் குறைந்தபட்ச தண்டனை என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், அந்தக் குறைந்தபட்சத் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று தான் நாம் கோரியிருக்கிறோம். உரிமைக் குழுவிலே வைத்து அவர்களிடத்திலே, இப்போதாவது உரிமைக் குழுவினிடத்தில் வருத்தம் தெரிவிக்கிறீர்களா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள் இந்த இரண்டு பத்திரிகையையும்—கோவை மாலைமுரசு பத்திரிகை ஆசிரியரையும், முரசொலி பத்திரிகை ஆசிரியரையும், இப்போதாவது இந்தக் குழுவின் முன்னர் இந்த அவையில் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குவது, சில நேரங்களில் நீங்களே கேட்கிறீர்கள், அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து இதை நீக்குங்கள் என்று. உங்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றே கூடச் சிலவற்றை நீக்குகிறேன். அதையெல்லாம் ஒரு பத்திரிகை வெளியிடுவோம் என்று வெளியிட்டு விடுகிறார்கள்—இப்படி நீக்கியிருக்கிறாரே பேரவைத் தலைவர், அதை வெளியிட்டிருக்கிறீர்களே என்று உரிமைக் குழுவிலே கேட்டு அதற்காக நீங்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் நான் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று

1992 ஏப்ரல் 24] [மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

உரிமைக் குழுவில் அந்த ஆசிரியர் வந்து சொல்கிறார். அவருக்கு காகப் பரிந்து பேசுவதற்கு திரு. பழனிசாமி எழுந்து நிற்றின்ற போதே எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. இங்கு இதுதான் வளரும். நான் கேட்கிறேன் இந்த அவையில், அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பகுதியை ஒரு பத்திரிகை வெளியிட்டுவிட்டு அதை வெளியிட்டதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று உரிமைக் குழுவிலே வந்து சாட்சியம் அளித்திருக்கிறார்களே அது நியாயமா?

இன்றைக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திரு. சந்திரசேகர் அவர்களும் திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்களும் எழுப்பிய பிரச்சினையின்மீது எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரை இதிலே அவர்கள் பெயரை இழுத்து சம்பந்தப்படுத்தி அவர் எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கை என்பதைப் போல வெளியில் டெல்லி வரையிலேயும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அது நியாயமா என்பதற்கு மட்டும் நீங்கள் பதில் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜே. ஜெயலலிதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று பத்திரிகைகளில் என்ன எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று ஒரு தலையங்கம் வந்திருக்கிறது, அதே பத்திரிகையில் ஏறக்குறைய 5, 6 நாட்களுக்கு முன்னால் இதே சப்ஜெக்ட்டை. பற்றி இன்னொரு தலையங்கம் தீட்டியிருந்தார்கள்? இதே பொருளைப் பற்றித்தான், என்ன சொல்கிறார்கள் என் மீது கூறப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் என்ன? என்னை விமர்சித்தால் அதைச் சகித்துக்கொள்ளும் தன்மை எனக்கு இல்லை என்கிறார்கள், என்னைச் சில பத்திரிகைகள் விமர்சித்தால் அந்தப் பத்திரிகைகளை நான் பழிவாங்குகின்றேன், பழிவாங்கின்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளேன் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள், ஏற்கெனவே இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோதே முதலமைச்சர் சொன்னார்களே, எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அதிகப்படியான உறுப்பினர்கள் இல்லாததால் பத்திரிகைகள் தான் எதிர்க்கட்சியின். அந்தப் பங்கை அந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று முதலமைச்சரே சொன்னார்களே, எனவே அந்தப் பணியைச் செய்கின்ற பத்திரிகைகள் மீது ஏன் பழிவாங்குகின்ற நடவடிக்கைகளில் இறங்க

பிற்பகல் 3-00

வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள், நான் அன்றைக்கும் சொன்னேன், இன்றைக்கும் சொல்கிறேன், விமர்சனம் செய்யக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை ஆனால் அந்த விமர்சனம், Their Criticism should be based on facts.

உண்மைகளின் அடிப்படையில் விமர்சனம் செய்யுங்கள், தாராளமாக விமர்சனம் செய்யுங்கள். அதை நான் என்னைக்கும் ஏற்றுக் கொள்வேன், சகித்துக் கொள்வேன், ஆனால். இல்லாதவற்றைச் சொல்லி இட்டுக்கட்டி. உண்மைக்குப் புறம்பான

[டாக்டர் ஜெ, ஜெயலலிதா]

[1992 ஏப்ரல் 24]

குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்துகின்றபோது அதற்குப் பெயர் விமர்சனமா? அதைச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமா? ஆனால் அப்படிப்பட்ட உண்மைக்குப் புறம்பான குற்றச்சாட்டுகள். அபாண்டமான பழிகள் என்மீது சுமத்தப்பட்டபோதிலும் அவற்றை நான் சகித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன், அவற்றின் அடிப்படையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, சான்றாக இந்த அவையின் நேரத்தைக் கருதி ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், 5, 6 நாட்களுக்கு முன்னர் ஒரு பிரபல அகில இந்திய நாளேட்டில் ஒரு தலையங்கம் எழுதி இருந்தார்கள் இன்றைக்கு தலையங்கம் வெளியிட்டு இருக்கிறதே, அதே நாளேடுதான், அதில் என்ன எழுதி இருந்தார்கள் என்றால். இந்த அம்மையார் செய்கின்ற தவறான காரியங்களை, சில வாரப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டுவிட்டன; இதனால் அந்தப் பத்திரிகைகளை நசுக்கவேண்டுமென்று இந்த அம்மையார் கருதுகிறார், ஆனால் இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? ஏனென்றால், இதே விஷயங்களை வேறு சில நாளேடுகளும் வெளியிட்டு விட்டன, அதாவது அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், சமீபத்தில், I have acquired some property, there has been property acquisition. சில சொத்துக்களை நான் வாங்கி இருக்கிறேன் என்கிறார்கள்.

There has been corroborating evidence in some other papers என்றும் சொல்கிறார்கள். இவையெல்லாம், இந்தப் பொறுப்புள்ள அகில இந்திய நாளேட்டில் தலையங்கத்தில் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் அவர்கள் எதை ரெஃப்ரர் செய்கிறார்கள் என்றால் நான் ஏதோ சமீபத்தில் ஒரு நிலத்தை வாங்கியதாகச் சொல்கிறார்கள், அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற அந்த நிலம், 24 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் நான் வாங்கிய திராட்சைத் தோட்டமாகும், நான் அரசியலுக்கே வராத காலத்தில் நான் சினிமா படங்களில் நடித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் ஹைதராபாத்தில் ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை வாங்கினேன். அதைத்தான் அவர்கள் recent property requisition.

என்று கூறுகிறார்கள், அதுமட்டுமல்ல. இங்கே, 1989-90 ஆம் ஆண்டுகளில் தி.மு.க, அரசு இருந்தபோழுது என்னை எந்த அளவிற்குப் பழிலாங்கினார்கள் என்பதை நான் வெளியில் சொல்ல முடியவில்லை, இங்கே வாழ்க்கையே நடத்தமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையை அவர்கள் ஏற்படுத்தியதால், என்னை அந்த அளவிற்கு முன்னாள் முதலமைச்சர் பழி வாங்கியதால். அவருடைய கொடுங்கோன்மையைத் தாங்க முடியாமல், எனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல். இங்கே மருத்துவ சிசிச்சைக்கூடப்பெற முடியாத ஒரு சூழ்நிலையை அவர்கள் ஏற்படுத்தியதைத் தாங்க முடியாமல். ஹைதராபாத்திற்குச் சென்று அங்கே ஏற்கனவே 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1968-ஆம் ஆண்டில் நான் வாங்கிய திராட்சைத் தோட்டத்தில் ஒரு வீட்டைக் கட்டலாம்; அங்கேயே சிலகாலம் குடியேறி விடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அப்போது ஆந்திரா அரசாங்கத்திற்கு, அங்கே அந்தத் தோட்டத்தில் வீட்டைக் கட்ட அனுமதி கோரினேன், 1990-ஆம் ஆண்டில், அந்த அனுமதி எனக்கு 1991-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

மாதம் வழங்கப்பட்டது, 1990-இல். முதலில் ஒரு கடிதம் எழுதினேன், அதற்கு உடனடியாக பதில் வரவில்லை, எனவே. 1991-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 2-ஆம் தேதி நான் மீண்டும் ஒரு கடிதத்தை ஆந்திரா அரசிற்கு எழுதினேன், அதற்கு அவர்கள் 15-ஆம் தேதியே எனக்கு பதில் கொடுத்து. எனக்கு அனுமதியும் தந்தார்கள். வீட்டைக் கட்டலாம் என்று. உடனேயே வீட்டைக் கட்டும் பணியைத் தொடங்கினேன், அந்தக் கடிதத்தை எப்படியோ பெற்று, அதை இங்கே சில பத்திரிகைகள், முரசொலி தமிழன். தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகள் வெளியிட்டு, அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால், அந்த 1991 என்ற ஆண்டை மட்டும் இருட்டடிப்பு செய்து விட்டார்கள், அதை block out செய்து. 15/11 என்ற தேதியை, ஏதோ இந்த ஆண்டு நான் முதலமைச்சரான பிறகு இப்பொழுது ஒரு நிலத்தை வாங்கி. இப்பொழுது புதியதாக ஒரு வீட்டை கட்டுவதுபோன்று அவர்கள் ஒரு பொய்யான தோற்றத்தை அளிக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள், இதையே எடுத்து ஸ்டேட்ஸ்மேன் போன்ற பத்திரிகைகள், இன்னும் சில அகில இந்திய ஆங்கில நாளேடுகளெல்லாம் இதையே மீண்டும் பிரசுரித்து, இதைத்தான் Corroborative evidence which has been published by other newspapers also, என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதிலேயே அவர்கள் சிக்கிக் கொண்டார்கள், ஏனென்றால், அந்த ஆந்திர அரசு அதிகாரி அனுமதி வழங்கியபொழுது அவர் அந்த letter pad-லேயே அதே கடிதத்திலேயே அவர் 15/11 என்று தேதி போட்டிருக்கிறார். அதை இவர்கள் கவனிக்கவில்லை, எனவே, அவர்கள் எவ்வளவு உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு விஷயத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்கள் வெளியிட்ட அந்தக் கடிதத்தின் ஜெராக்ஸ் காப்பியிலேயே இருக்கிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

எனவே, நான் விண்ணப்பித்தது எப்போது? அங்கே வீட்டைக் கட்டலாம் என்ற அனுமதி எனக்கு வழங்கப்பட்டது எப்போது? 15-1-1991. அப்பொழுது இன்னும் இங்கே தி. மு. கழகம்தான் ஆட்சியில் இருந்தது. தி. மு. கழக அரசுதான் தடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது இன்னும் தி. மு. க. அரசு கலைக்கப்படவில்லை. அப்பொழுது 15-1-1991-ம் நாள் தி. மு. க. அரசு கலைக்கப்படப் போகிறது, பின்னர், மீண்டும் மே மாதத்தில் தேர்தலை அறிவிக்கப் போகின்றார்கள், பின்னர் அந்தத் தேர்தல் ஜூன் மாதத்திற்குத் தள்ளி வைக்கப் படப் போகிறது; மீண்டும் அந்தத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று நான் முதலமைச்சராக வரப்போகிறேன் என்று எனக்கென்ன ஜோசியமா தெரியும்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

எனவே, தி. மு. கழக ஆட்சி இங்கே தடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் 1991-ஆம் ஆண்டில் நான் அனுமதியைப் பெற்று அங்கே 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாங்கப்பட்ட ஒரு தோட்டத்தில் ஒரு வீட்டை நான் கட்ட ஆரம்பித்தேன். அதனை அவர்கள் வேண்டுமென்றே திரித்து 1991-ஆம் ஆண்டு

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1992 ஏப்ரல் 24]

டையே அவர்கள் இருட்டடிப்பு செய்து அதை மறைத்து ஏதோ இப்பொழுது முதலமைச்சரான பிறகு நான் புதிதாக ஒரு நிலத்தை வாங்கி இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் 1992-ஆம் ஆண்டு நான் அனுமதியைப் பெற்று ஒரு வீட்டைக் கட்டுகிறேன் என்பது போன்ற உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு தோற்றத்தை அளிக்கிறார்கள் என்றால் இதைப்பற்றியெல்லாம் நான் கேட்டேனா? இதற்கெல்லாம் விமர்சனம் என்றுபெயரா?

இப்படிப்பட்ட உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளை வெளியிடுவது தான் ஒரு எதிர்க்கட்சியின் பணியா? ஒரு எதிர்க்கட்சியின் பணியைச் செய்வதாகத்தானே பத்திரிகையாளர்கள் இன்று கூறுகிறார்கள். இதுதான் ஆக்கப் பூர்வமான விமர்சனமா? எனவேதான் இன்றும் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட செய்திகளுக்கெல்லாம் நான் எத்தனிதமான பழி வாங்குகின்ற நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவில்லையே. இத்தகைய செய்திகளைச் சில பொறுப்பற்ற, நாலாந்தர வாரப் பத்திரிகைகள் வெளியிடுகின்றன என்றால், இந்தச் செய்திகளை அடிப்படையாக வைத்து பொறுப்புள்ள அகில இந்திய நாளேடுகளில் வெளியிடலாமா?

இந்தச் செய்தியை வெளியிடுவதற்கு முன்னால் என்னிடம் கேட்டிருக்கலாம் அல்லவா? இப்படிப்பட்ட ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறதே, இது உண்மையா இல்லையா என்று என்னிடம் கேட்டிருந்தால் நான் விளக்கம் கூறியிருப்பேனே. இதை தான் நான் மீண்டும் மீண்டும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். நாங்கள் ஜனநாயகத்திற்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றோ, நசுக்க வேண்டுமென்றோ நினைப்பவர்கள் அல்ல.

பத்திரிகையாளர்கள் தாராளமாக அவர்களுடைய கடுமையைச் செய்யட்டும். விமர்சனம் செய்வதுதான் அவர்களுடைய பணி என்றால் தாராளமாகச் செய்யட்டும். ஆனால் அந்த விமர்சனம் உண்மையின் அடிப்படையில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்படி உண்மைக்குப் புறம்பான, இட்டுக்கட்டிய கதைகளில், உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிற இத்தனை விளக்கத்திற்கும் பின்னரும், எந்த அளவிற்கு அவர்கள் சகிப்புத்தன்மையோடு இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு வேறு எவ்வித எடுத்துக்காட்டும் கூற வேண்டியதில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் இந்தியாவில் முழுமையாக எல்லா மாநிலங்களையும் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்ட 7-ல்லும் இந்த அளவிற்குச் சகிப்புத் தன்மையோடு ஒரு முதலமைச்சர் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அது நம்முடைய

1992 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பதை மட்டும் இந்த அவையின் மூலம் வெளியில், பத்திரிகைகளில் வேறுவிதமாகத் திரித்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிற நண்பர்களுக்கு, இந்த அவையின் மூலம் என்னுடைய வேண்டுகோளாகத் தெரிவித்து, இதுபோன்ற திரிபு வாத வேலையில் பத்திரிகைகள்—ஒரு ஒன்றிரண்டு பத்திரிகைகள் தான் அதுவும் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள், எல்லாப் பத்திரிகைகளும் என்று இல்லை—அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகள் ஈடுபடாமல் இருப்பது நல்லது.

இன்றைக்கு நாம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கை என்பது தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த அவையில் நடக்காததை, அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்பட்டதை எழுதியதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்பதை நீங்கள் வெளியிலே சொல்ல வேண்டும்.

அதேபோல, ஆங்கிலப் பத்திரிகையின்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்பது, அவையினுடைய உரிமைக் குழுவையே அவமதித்து, இந்த அவையை அவமதித்ததற்காக எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை என்பதை மட்டும் நீங்கள் வெளியிலே நாட்டுக்குச் சொன்னால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு) இதிலே வேண்டாம். வாரப்பத்திரிகைகளைப் பற்றியெல்லாம் வேண்டாம், விட்டுவிடுங்கள்.

நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது நடைபெற்ற விவாதம் முடிவுற்றது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.
(மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுகிறது.

பிற்பகல் 3-10

பிரிவு 2, மற்றும் இணைப்புப் பட்டியலில் திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவு 2 மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல், சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்).

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 ஏப்ரல் 24]

ஏற்போரே அதிகம் ; தீர்மானம் நிறைவேறியது.
(மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை, சட்டமுன் வடிவின் பகுதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்).

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம் ; தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1991-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும் எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதுதான் 'ஆம்' ரொம்பப் பெரிதாக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்).

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை).

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம் ; தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் 27-4-92 அன்று திங்கட்கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை, பிற்பகல் 3-11 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

11. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

72. தமிழ்நாடு பஞ்சாலை நிறுவனத்தின் 1986-1987-ஆம் ஆண்டிற்கான பதினெட்டாவது ஆண்டறிக்கை. 1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது. (தமிழ் ஆங்கிலம்).